

Úřední věstník

Evropské unie

C 113

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

18. dubna 2012

Oznámení č.	Obsah	Strana
I	<i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	94. plenární zasedání 15. a 16. února 2012	
2012/C 113/01	Usnesení Výboru regionů k návrhu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii určené jarnímu zasedání Evropské rady v roce 2012	1
2012/C 113/02	Usnesení Výboru regionů k tématu Situace informačních středisek Europe Direct	5
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	94. plenární zasedání 15. a 16. února 2012	
2012/C 113/03	Stanovisko Výboru regionů Společný systém daně z finančních transakcí	7
2012/C 113/04	Stanovisko Výboru regionů Obnovená evropská agenda pro integraci	11

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 113/05	Stanovisko Výboru regionů Budoucnost evropského hlavního města kultury	17
2012/C 113/06	Stanovisko Výboru regionů Přezkum nařízení o ESÚS	22
2012/C 113/07	Stanovisko Výboru regionů Dětská chudoba	34
2012/C 113/08	Stanovisko Výboru regionů Směrnice o hluku ve venkovním prostředí: další postup	40
2012/C 113/09	Stanovisko Výboru regionů Modernizace vysokoškolského vzdělávání	45
2012/C 113/10	Stanovisko Výboru regionů Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu	52
2012/C 113/11	Stanovisko Výboru regionů Soubor právních předpisů o právech obětí	56
2012/C 113/12	Stanovisko Výboru regionů Rozvoj evropské kultury víceúrovňové správy: sledování provádění bílé knihy Výboru regionů	62

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

94. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ 15. A 16. ÚNORA 2012

Usnesení Výboru regionů k návrhu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii určené jarnímu zasedání Evropské rady v roce 2012 ⁽¹⁾

(2012/C 113/01)

předkládají politické skupiny ELS, SES, ALDE a EA

V souvislosti se závěry Evropské rady ze dne 30. ledna 2012 si Výbor regionů uvědomuje přímé důsledky budoucí Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii (dále jen „nové smlouvy“).

ského parlamentu způsobem, v němž převládalo mezivládní vyjednávání o tématech, jimiž se již do značné míry zabývá legislativa EU v souladu s běžnými demokratickými postupy Unie;

VÝBOR REGIONŮ

I. O Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii

1. je **pevně odhodlán plnit svou roli při řešení výzev vyplývajících z probíhající krize** a podporuje úsilí o zavedení lepší koordinace a správy v hospodářské a měnové unii, jež má pomoci v boji proti recesi a v řešení krize státního dluhu tím, že zaručí zdravé a udržitelné veřejné finance;

2. zdůrazňuje, že přísnější rozpočtová disciplína a zřetelné snížení míry zadlužení musí doprovázet urychlená opatření na podporu růstu a územní soudržnosti, která povzbudí tvorbu pracovních míst a jejich udržitelnost, a pomohou tak vytvořit podmínky nezbytné k obnově evropského hospodářství a zajistit budoucnost projektu evropské integrace;

3. lituje, že nová smlouva byla navržena mimo existující rámec primárního práva EU a jen za minimální účasti Evrop-

4. je **stále přesvědčen** o tom, že **metoda Společenství** představuje nejvhodnější způsob budování Evropské unie jakožto společného veřejného prostoru;

5. připomíná, že je **naléhavě nutné, aby si EU znovu získala důvěru svých občanů a obnovila hospodářský růst** při současném posílení sociální, hospodářské a územní soudržnosti;

6. požaduje, aby se nová smlouva jednoznačně zmínila o dodržování zásad subsidiarity a proporcionality, a žádá, aby byly uznány zákonné pravomoci regionálních a místních orgánů v otázkách správy ekonomických záležitostí;

7. zdůrazňuje, že návrhy „**zlatého pravidla**“ týkajícího se vyrovnaných veřejných financí, které přednesly smluvní strany, se nevztahují pouze na veřejné finance, jež jsou v kompetenci centrálních vlád, ale **budou mít důsledky i pro veřejné rozpočty regionálních a místních orgánů**;

8. podporuje hlubší hospodářskou integraci a **posílení součinnosti mezi rozpočty na regionální, místní, vnitrostátní a unijské úrovni** v souladu se zákonnými pravomocemi regionálních a místních orgánů v oblasti finanční autonomie;

⁽¹⁾ Usnesení je příspěvkem VR k zasedání Evropské rady na jaře 2012 a vychází z návrhu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii a Prohlášení členů Evropské rady ze dne 30. ledna 2012 „Na cestě ke konsolidaci podporující růst a k růstu podporujícímu zaměstnanost“.

9. vyslovuje se pro nezávislou a objektivní evropskou ratingovou agenturu, jež by měla zlepšit účinnost, zodpovědnost a spolehlivost ratingových agentur, pokud jde o jimi prováděné analýzy veřejných financí, včetně dlužních závazků evropských místních a regionálních orgánů; rovněž by to vyvážilo stávající nadvládu několika málo existujících ratingových agentur a zajistilo větší transparentnost ratingových hodnocení;

10. vyzývá Komisi, aby ve svém ročním monitorování veřejných financí jednotlivých států Evropské unie a v roční analýze růstu, k nimž může VR vyjádřit svůj názor, zohlednila **stav veřejných financí regionální a místní úrovně**;

Právní povaha nové smlouvy a vyjednávací proces

11. naléhavě vyzývá **smluvní strany, aby zajistily soudržnost a nadřazenost evropského práva** a aby začlenily věcnou podstatu této nové smlouvy do Smluv EU nejpozději do pěti let od jejího vstupu v platnost;

12. domnívá se, že nová mezivládní smlouva nesmí obsahovat žádný sankční mechanismus, který by přímo souvisel s přidělováním rozpočtových prostředků na politiky EU, například na politiku soudržnosti; znovu připomíná svůj negativní postoj k jakékoliv formě makroekonomické podmíněnosti, jež by postihovala místní a regionální orgány za hospodářská a rozpočtová rozhodnutí přijímaná vládami členských států;

13. lituje, že nebylo možné **konzultovat Soudní dvůr** ve věci slučitelnosti chystané mezinárodní dohody se Smlouvami EU a zásadou subsidiarity;

14. zdůrazňuje, že mnohá z opatření navrhovaných v rámci nové smlouvy již jsou součástí balíčku šesti právních aktů týkajících se správy ekonomických záležitostí zaměřeného na posílení Paktu o stabilitě a růstu, nebo mohla být přijata jako jeho doplněk;

15. požaduje, aby byl v návaznosti na vstup nové smlouvy v platnost **svolán Konvent**, za účelem začlenění věcné podstaty nové smlouvy do právního rámce Evropské unie; zásadní význam má proto zapojení **VR jakožto shromáždění regionálních a místních orgánů do procesu modifikace Smluv**, a to řádným postupem;

Doporučení místních a regionálních orgánů v souvislosti s obsahem nové smlouvy:

16. vítá cíl zajistit „ještě užší koordinaci hospodářských politik“, znovu důrazně upozorňuje na stěžejní úlohu regionálních a místních orgánů v rámci evropského hospodářství ⁽²⁾, a ve spojitosti s tím naléhavě vyzývá smluvní strany, aby:

- a) **v nové smlouvě uznaly zákonné pravomoci regionálních a místních orgánů** v důležitých oblastech veřejných financí a správy ekonomických záležitostí, v souladu se zásadou subsidiarity, jak stanoví Smlouvy EU;
- b) zajistily, aby plány emisí dluhopisů, programy hospodářského partnerství a závazky Paktu Europlus byly připraveny v rámci členských států v **úzké partnerské spolupráci s regionálními a místními orgány na základě řádné dohody o víceúrovňové správě** ⁽³⁾;
- c) v příslušných případech před konáním eurosummitů konzultovaly regionální a místní orgány;
- d) **zapojily VR do budoucích konferencí** Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů o otázkách správy ekonomických záležitostí, **jak je uvedeno v nové smlouvě**, a aby zdůraznily, že **národní parlamenty by měly konzultovat relevantní regionální parlamenty** a v příslušných případech je zapojit do procesu;
- e) rozšířily ustanovení týkající se respektování povinností vnitrostátních parlamentů na regionální parlamenty s legislativními pravomocemi;
- f) zaručily, že bude **regionálním a místním orgánům umožněno podílet se na výměně osvědčených postupů v oblasti stěžejních reforem hospodářské politiky**, a poskytnou systém měření pokroku na základě referenčního srovnávání;
- g) si uvědomily, že zákonná povinnost provést do vnitrostátního práva požadavek na vyrovnanost či přebytkovost rozpočtu centrálních vlád (**pravidlo vyrovnaného rozpočtu**) má **závažné rozpočtové důsledky pro regionální a místní orgány**;
- h) si uvědomily, že zavedení takového pravidla bez toho, že by současně byla zavedena víceúrovňová správa a uzavřeny dohody o a partnerství, může vyvolat nový proces centralizace v rámci členských států prostřednictvím koordinace rozpočtů řízené „shora“;

II. Na cestě ke konsolidaci podporující růst a k růstu podporujícímu tvorbu pracovních míst

17. podtrhuje, že **94,5 % rozpočtu EU směřuje převážně do investic na vnitrostátní, regionální a místní úrovni**, a zdůrazňuje, že je zapotřebí hlubší fiskální a hospodářské integrace a součinnosti mezi rozpočty na regionální, místní, vnitrostátní a unijní úrovni;

⁽²⁾ Regionální a místní orgány se ze dvou třetin podílejí na celkových veřejných investicích v EU.

⁽³⁾ Mohlo by se jednat o zákonnou povinnost podle vzoru evropského souboru pravidel pro provádění zásady partnerství v rámci regionální politiky.

18. zdůrazňuje výraznou přidanou hodnotu **politiky soudržnosti**, zejména pak její **pákový účinek** na investice zaměřené na růst a tvorbu pracovních míst v méně rozvinutých regionech, a upozorňuje, že **stávající priority strukturálních fondů nevyžadují přehodnocování, nýbrž zlepšení postupu** v zájmu rychlejšího a účinnějšího přiznávání a výplaty prostředků a posílení budování kapacit na straně příjemců;

19. žádá, aby bylo každé rozhodnutí o přerozdělení nepřidělených prostředků ze strukturálních fondů přizpůsobeno konkrétní socioekonomické situaci každého regionu a současně byly dodržovány zásady subsidiarity a proporcionality. V této souvislosti musí priority stanovit všichni příslušní partneři, včetně místních a regionálních orgánů;

20. vyzývá Evropskou komisi a centrální vlády, aby v případě přerozdělování **prostředků vyčleněných v rámci politiky soudržnosti zajistily plné zapojení regionálních a místních orgánů** do navrhování a provádění nových politických opatření zaměřených na tvorbu pracovních míst a na růst, také proto, aby se tak **předělo renacionalizaci daných politik**;

Podpora zaměstnanosti, zejména u mladých lidí

21. vítá **radu Evropské komise poskytované členským státům** týkající se toho, jak nejlépe využívat nevyužitých prostředků ze strukturálních fondů, a **hodlá se na této iniciativě proaktivně podílet** prostřednictvím politických doporučení a osvědčených postupů používaných na regionální a místní úrovni v oblasti zaměstnanosti, vzdělávání, odborné přípravy, se zapojením odborných znalostí o optimálním využívání strukturálních fondů;

22. požaduje, aby všechna **opatření doplňující národní plány zaměstnanosti byla přijata v partnerské spolupráci s regionálními a místními orgány**; podporuje myšlenku prosazovanou Komisí, že ústředním bodem každého národního plánu zaměstnanosti by měl být systém záruk pro mladé lidi, že do 4 měsíců od ukončení studia získají pracovní místo, odbornou stáž nebo další možnost vzdělávání; navrhuje, aby se více podporovalo podnikání mladých lidí jakožto možná profesní dráha pro mladé lidi;

23. vyzdvihuje potenciální přidanou hodnotu programu pro zaměstnanost a sociální solidaritu Progress podmíněnou dobrým informováním o programu, jeho dobrou přístupností pro příjemce a jeho orientací na udržitelná dlouhodobá strukturální opatření;

Dotvoření jednotného trhu a povzbuzení financování ekonomiky, zejména malých a středních podniků:

24. vítá závazek Evropské rady co nejdříve realizovat návrhy Komise týkající se jednotného trhu, zejména pokud jde o modernizaci právního rámce EU v oblasti zadávání veřejných zakázek, v souladu s cíli strategie Evropa 2020;

25. opakuje, že **malé a střední podniky mají stěžejní úlohu v rámci regionální a místní ekonomiky**; naléhavě vyzývá k přípravě doplňujících opatření na podporu příznivých podmínek pro malé a střední podniky v Evropě, zejména co se týče přístupu těchto podniků k rizikovému kapitálu.

26. vyzývá k vytvoření **partnerství založených na iniciativě „Small Business Act“** za účelem jejího dalšího provádění na regionální úrovni; **vyzdvihuje** význam udělování ceny Evropský podnikatelsky zaměřený region, které zahájil v roce 2010 jako výměnnou „sít“ regionů, jež vyvíjejí uzpůsobené regionální strategie ve snaze podpořit podnikání a využít inovační potenciál podniků;

27. naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila, že veškeré právní předpisy budou nejdříve podrobeny komplexní analýze dopadů;

28. vítá návrh Evropské komise, aby byla pilotní fáze **iniciativy týkající se projektových dluhopisů v rámci strategie Evropa 2020** využita k provádění této strategie;

III. Příspěvek k jarnímu zasedání Evropské rady: je čas překonat nedostatky partnerského přístupu v zájmu plnění strategie Evropa 2020

29. vítá uznání Evropského parlamentu, že kvalita veřejné správy na evropské, státní, regionální a místní úrovni má rozhodující význam pro konkurenceschopnost a produktivitu, stejně jako účinné poskytování služeb obecného zájmu;

30. zastává názor, že **strategie Evropa 2020 by měla mít plný územní rozměr**, a lituje, že roční analýza růstu vypracovaná Evropskou komisí se zřídka kdy zmiňuje o potřebě zapojit místní a regionální orgány do provádění národních plánů reform;

31. zdůrazňuje, že zpráva VR o monitorování strategie Evropa 2020 prokazuje, že **při provádění strategie Evropa 2020 se nedostatečně aplikuje partnerský přístup**, a lituje, že většina členských států nezajistila včasné, dostatečné a účinné zapojení regionů a měst do přípravy národních programů reform;

32. upozorňuje na svůj **návrh**, že všechny členské státy by měly uzavřít **územní pakty**, aby zaručily víceúrovňovou zprávu a to, že provádění národních programů reformem bude založeno na partnerském přístupu a na dohodě mezi všemi veřejnými orgány příslušnými podle zákona;

33. vyzývá Komisi, aby urychleně předložila návrh **evropského souboru pravidel pro uplatňování zásady partnerství v rámci politiky soudržnosti**, který by měl zlepšit účinnost a správu strategie Evropa 2020;

34. bude se zabývat **doporučeními pro jednotlivé členské státy na rok 2012 vypracovanými Evropskou komisí** a roční analýzou růstu 2013 s cílem přezkoumat míru účasti regionálních a místních orgánů; žádá Radu, aby přijala **doporučení pro jednotlivé členské státy týkající se otázky správy v rámci strategie**;

35. žádá svou předsedkyni, aby toto usnesení předložila institucím EU a členským státům.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Usnesení Výboru regionů k tématu Situace informačních středisek Europe Direct

(2012/C 113/02)

VÝBOR REGIONŮ

1. pokládá informační střediska Europe Direct za důležitou součást komunikační politiky Evropské unie. Občané stále častěji hledají informace o záležitostech Evropské unie, a panuje větší potřeba poskytovat široké veřejnosti co nejaktuálnější objasnění k dění a opatřením souvisejícím s Evropskou unií;
2. poukazuje na to, že v celé EU v současnosti funguje zhruba 480 informačních středisek Europe Direct, jež jsou mnohdy v gesci obcí či regionů, ale mohou být provozována také nevládními organizacemi;
3. chápe účel těchto středisek tak, že kromě podávání všeobecných informací o EU a odpovídání na dotazy občanů mají především také budovat pozitivní vnímání Evropy;
4. doporučuje, aby byl tento cíl realizován prostřednictvím informačních a vzdělávacích akcí, internetových stránek, publikací a spolupráce s místními sdělovacími prostředky;
5. vyzdvihuje skutečnost, že v rámci sítě Europe Direct je uplatňován decentralizovaný přístup, který umožňuje informovat o Evropě plošně, zohledňovat regionální zvláštnosti a cíleně uspokojovat z nich plynoucí specifické informační potřeby;
6. z tohoto důvodu výslovně vítá úsilí místopředsedkyně Evropské komise paní Viviane Reding, jež se vyslovila pro zachování informačních středisek Europe Direct a proti krácení jejich dosavadní finanční podpory;
7. upozorňuje však na to, že prostředky, jež Evropská komise vyčleňuje na síť Europe Direct, zpravidla pokrývají jen menší část skutečných nákladů informačních středisek této sítě;
8. poukazuje na to, že místní a regionální orgány vynakládají na styk s evropskou veřejností značné finanční, lidské a administrativní zdroje;
9. vyjadřuje znepokojení nad tím, že stále napjatější rozpočtová situace provozovatelů informačních středisek Europe Direct plošně ohrožuje další existenci těchto středisek;
10. obává se, že při nadcházejícím výběrovém řízení na provozování informačních středisek Europe Direct v období 2013–2016 nebude moci řada stávajících místních a regionálních partnerů pokračovat ve své činnosti, pokud nedojde k navýšení podpory ze strany EU;
11. spatřuje zde nebezpečí, že to bude znamenat ohromný krok zpět v komunikaci s občanskou společností o otázkách evropské politiky;
12. proto očekává, že se této oblasti dostane přiměřené finanční podpory EU, jež bude odpovídat tomuto významnému společnému úkolu;
13. zdůrazňuje, že podávání informací je jedním ze základních úkolů evropských institucí, neboť zprostředkovávání základních vědomostí o strukturách a politikách Evropské unie je v jejich nejvlastnějším zájmu. To je patrné mimo jiné z toho, že jako právní základ byl použit čl. 49 odst. 6 finančního nařízení. Činnost informačních středisek Europe Direct tedy podléhá rovněž rámcovým pokynům Komise obsahového a administrativního charakteru. Rozhodujícím faktorem pro úspěšnost informačních středisek Europe Direct je přitom to, aby se i provozující organizace cítily být vázány cílem vzdělávání a informování o evropské politice a podstatným způsobem k němu přispívaly. V této souvislosti se zdá, že by bylo záhodno stávající podporu významně navýšit;
14. vyzývá Evropskou komisi, aby výrazně navýšila celkový rozpočet sítě Europe Direct a aby zdvojnásobila základní částku určenou na každé informační středisko (ze současných 12 000 na 24 000 eur);
15. v zájmu uvolnění kapacit pro zásadní úkony se vyslovuje pro snížení administrativních požadavků. K tomu by bylo zapotřebí obzvláště zjednodušit modulový systém pro hospodaření s některými účelově vázanými prostředky;
16. znovu zdůrazňuje, že je naprosto nezbytné, aby informační střediska Europe Direct pokračovala v činnosti bez jakéhokoliv omezení. To vyžaduje nejenom zachování stávající podpory, ale spíše její navýšení;
17. větší využívání prostředků z dalších zdrojů není podle Výboru regionů vhodnou cestou ke zlepšení této situace, poněvadž by to ohrozilo neutralitu při poskytování informací. Hledání zdrojů financování navíc u malých organizací, jakými informační střediska Europe Direct jsou, značným a až nepřipustným způsobem vytěžuje jejich nedostatečné kapacity;
18. kriticky nahlíží i na rozsáhlejší financování veřejnými subjekty, protože podávání neutrálních informací o otázkách týkajících se EU je – jak bylo uvedeno výše – původním úkolem institucí Evropské unie;
19. závěrem důrazně apeluje na Evropskou komisi, aby snížením potřebných rozpočtových prostředků či jejich omezením na současný stav neohrozila existenci tohoto cenného a mimořádně úspěšného nástroje, jakým informační střediska Europe Direct jsou;

20. pověřuje předsedkyni Výboru regionů, aby toto usnesení předložila předsedovi Evropské rady, Evropskému parlamentu, Evropské komisi a dánskému předsednictví Rady EU.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

94. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ 15. A 16. ÚNORA 2012

Stanovisko Výboru regionů Společný systém daně z finančních transakcí

(2012/C 113/03)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že Komise předložila návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí v EU, jak VR požadoval ve svém pracovním programu na rok 2011;
- považuje vytvoření evropského systému daně z finančních transakcí za další významný krok k naléhavě nutnému obnovení převahy demokratické politiky nad závažnými nesrovnalostmi, jež se objevily ve fungování finančních trhů;
- zdůrazňuje, že daň z finančních transakcí je důležitým nástrojem pro zajištění toho, aby se finanční sektor zapojil do úsilí o větší solidaritu a spravedlnost a aby se zamezilo spekulacím. To již konstatoval ve svém stanovisku k novému víceletému finančnímu rámci po roce 2013;
- podporuje cíl celounijní platnosti zamýšlené harmonizace a pro případ, že by ji přes všechny snahy nebylo možné prosadit, požaduje, aby se o vytvoření evropského systému daně z finančních transakcí neprodleně usilovalo prostřednictvím nástroje zesílené spolupráce, jež by měla zahrnovat pokud možno alespoň eurozónu.

Zpravodaj	pan Ralf CHRISTOFFERS (DE/SES), ministr pro hospodářství a evropské záležitosti spolkové země Braniborsko
Odkaz	Návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES COM(2011) 594 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. vítá, že Komise předložila návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí v EU, jak VR požadoval ve svém pracovním programu na rok 2011;

2. spatřuje v něm jasný politický signál vůle a schopnosti Evropské unie dostát výzvěm globalizovaného finančního trhu a plně a udržitelně zvyšovat potenciál národních ekonomik ve prospěch členských států i občanů Unie;

3. považuje vytvoření evropského systému daně z finančních transakcí za další významný krok k naléhavě nutnému obnovení převahy demokratické politiky nad závažnými nesrovnalostmi, jež se objevily ve fungování finančních trhů;

4. zdůrazňuje, že daň z finančních transakcí je důležitým nástrojem pro zajištění toho, aby se finanční sektor zapojil do úsilí o větší solidaritu a spravedlnost a aby se zamezilo spekulacím. To již konstatoval ve svém stanovisku k novému víceletému finančnímu rámci po roce 2013;

5. odkazuje na posouzení dopadu zveřejněné Evropskou komisí v září 2011 a na značnou nepřesnost použitých modelů DSGE (*Dynamic Stochastic General Equilibrium*). Upozorňuje na to, že posouzení dopadu vypracované Komisí nedochází k jednoznačným závěrům, ale spíše se drží v rovině obecnějších a nerozhodných tvrzení, přičemž ponechává různé možnosti otevřené. Dochází k závěru, že toto posouzení dopadu je neobjektivní a nepřesné. Vítá záměr Komise vypracovat nové posouzení dopadu;

6. zdůrazňuje zřejmé nedostatky v systému kolkovného uplatňovaném ve Spojeném království, zejména z hlediska ochrany tohoto systému před geografickým přesunem transakcí a také silných pobídek k přechodu na deriváty;

Obecný právní rámec

7. spolu s Komisí se domnívá, že vzhledem ke značnému počtu nekoordinovaných daňových opatření přijímaných na úrovni členských států je nutné tuto oblast harmonizovat, aby

se zabránilo fragmentaci vnitřního trhu s finančními službami, což je zároveň nezbytné pro fungování vnitřního trhu v této oblasti a pro vyloučení narušení hospodářské soutěže;

8. vítá, že Komise zamýšlí provést harmonizaci tak,

— aby byly finanční instituce jak ve srovnání s jinými hospodářskými odvětvími, tak i s ohledem na náklady nedávné krize odpovídajícím způsobem zdaňovány a

— aby byly vytvořeny daňové pobídky pro to, aby účastníci finančního trhu neuzavírali transakce, jež jsou z pohledu ekonomiky jako celku nežádoucí, a aby se tak přispělo k vyloučení krizí v budoucnosti;

9. podporuje cíl celounijní platnosti zamýšlené harmonizace a pro případ, že by ji přes všechny snahy nebylo možné prosadit, požaduje, aby se o vytvoření evropského systému daně z finančních transakcí neprodleně usilovalo prostřednictvím nástroje zesílené spolupráce, jež by měla zahrnovat pokud možno alespoň eurozónu;

10. vzhledem k mimořádné naléhavosti zavedení společného evropského systému daně z finančních transakcí vyzývá zákonodárny orgány Evropské unie, aby se se vši nezbytnou maximální svědomitostí a maximální politickou odpovědností zasadily o urychlené uzavření legislativního postupu;

11. vítá, že díky povinnosti Komise podávat pravidelné informace o provádění směrnice bude tato směrnice podrobena neustálé a strukturované kontrole. V této souvislosti lituje, že tato informační povinnost má platit výhradně vůči Radě, neboť takové omezení je v rozporu s úlohou Evropského parlamentu v zákonodárném postupu uplatňovaném v případě směrnic, jež vydává Rada za účasti Evropského parlamentu. Předmětné omezení navíc považuje za nedocnění úlohy Výboru regionů jakožto shromáždění místních a regionálních orgánů Evropské unie a Hospodářského a sociálního výboru, jejichž hlavním smluvním úkolem je, aby prostřednictvím své poradní funkce podporovaly zákonodárny orgány;

12. upozorňuje, že je nutné se cíleně zaměřit i na potenciální dopady zavedení společného systému daně z finančních transakcí na daňové příjmy obcí a regionů;

Předmět a oblast použití daně z finančních transakcí

13. podporuje navázání daňové povinnosti na sídlo finanční instituce. Tato úprava omezuje možnost vyhýbat se daním a lépe odráží provázanost mezi finančními trhy a reálnou ekonomikou, než by tomu bylo v případě navázání daňové povinnosti na místo transakce. Upozorňuje na to, že je navíc nutné stanovit pravidla, jejichž cílem je vyloučit anebo omezit i vyhýbání se daňovým povinnostem prostřednictvím přemísťování sídla či založením jiného podniku;

14. doporučuje, aby byl přesně definován pojem „finanční instituce“ a „finanční nástroje“;

15. podporuje širokou oblast použití daně z finančních transakcí, jež v zásadě pojímá veškeré transakce spojené se všemi druhy finančních nástrojů, včetně potenciálních substitutů i mimoburzovních transakcí;

16. podporuje osvobození transakcí na primárních trzích od daně z finančních transakcí, jelikož se tím omezí nežádoucí dopad daně na reálnou ekonomiku. Zároveň lituje, že nebyly vyňaty i obchody veřejného sektoru na sekundárních trzích, přestože by to bylo z hlediska rozpočtové politiky vhodné vzhledem ke skutečnosti, že se veřejný sektor v zájmu řádného finančního řízení musí uchýlovat i k finančním nástrojům na sekundárních trzích;

17. lituje, že dani z finančních transakcí nemají podléhat všechny druhy měnových transakcí, neboť tím zanikne značný potenciál příjmů i důležitý regulační účinek. Zastává zejména ten názor, že zdanění devizových transakcí v rámci plošné daně z finančních transakcí není v rozporu se zásadou volného pohybu kapitálu, jelikož by daň z finančních transakcí kvůli své široké oblasti použití nepostihovala devizové obchody právě v jejich přeshraničním aspektu, nýbrž pouze v jejich charakteristice finančních transakcí jako jakýchkoli jiných;

18. domnívá se, že od daně z finančních transakcí by měly být osvobozeny speciální úvěrové instituce poskytující úvěry pouze veřejnému sektoru;

Vyměřovací základ daně a struktura a výše sazeb daně z finančních transakcí

19. v zásadě vítá navržený postup stanovení základu daně včetně určení pomyslné částky jako základu daně pro deriváty. Zároveň se však domnívá, že je mnohé ještě třeba vyjasnit, zejména to, jak lze předejít reálnému riziku umělého snižování pomyslné částky u složitých derivátů;

20. vítá, že stanovené sazby daně jsou minimální sazby, jež členskými státy umožňují je zvýšit, neboť je to jasný projev myšlenky subsidiarity. Zároveň však připomíná, aby se při uplatňování směrnice důsledně přezkoumalo, zda vyšší sazby

daní v členských státech přece jen nejsou příčinou škodlivé daňové soutěže mezi členskými státy, jíž by právě předmětná směrnice měla zamezit;

21. poukazuje na nutnost přistupovat ke zdanění všech příslušných finančních nástrojů z materiálního hlediska v plném rozsahu stejně, přičemž by se muselo přihlížet ke skutečně existujícím rozdílům, aby se zamezilo nežádoucím pobídkám k vyhýbání se daňovým povinnostem a byla řádně zohledněna zásada daňové rovnosti. Připomíná proto, aby byly sazby daně u akcií, obligací a derivátů znovu přezkoumány v první řadě s ohledem na tento aspekt;

Úhrada daně z finančních transakcí

22. považuje návrh, aby byla v souladu s článkem 290 SFEU Komisi přenechána pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, v nichž se stanoví opatření, která musí členské státy přijmout, aby zabránily daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu, za problematický. Taková opatření k zajištění účinného provádění směrnice spadají principiálně do oblasti působnosti členských států, které musí podle čl. 291 odst. 1 SFEU přijmout veškerá nezbytná vnitrostátní právní opatření k provedení právně závazných aktů Unie. Pouze pokud by zde byly nutné jednotné podmínky pro provádění, bylo by přípustné přenést příslušné pravomoci na Komisi, přičemž smluvně zakotveným nástrojem by nicméně bylo přijímání prováděcích aktů podle článku 291 SFEU. Otázky zásadního významu, zejména co se týče trestního stíhání, však musí být z větší části plně ponechány na členských státech;

23. zdůrazňuje, že nezbytnost a účinnost opatření, jež Komise přijala v rámci přenesení pravomoci, by měly být rovněž nedílnou součástí pravidelného informování Komise o uplatňování směrnice;

Použití příjmů z daně z finančních transakcí

24. doporučuje, aby byla daň z finančních transakcí zařazena jakožto nová kategorie do systému vlastních zdrojů Unie a aby příjmy z ní byly podle určitého klíče rozděleny mezi Unii a členské státy vybírající daň, přičemž v závislosti na výši příjmů Unie z této kategorie by následně mohly být sníženy příspěvky členských států do systému vlastních zdrojů;

Potřeba dalších opatření

25. kromě vytvoření evropského systému daně z finančních transakcí považuje za nutné nově nastavit rámcové podmínky pro finančníctví v EU. K tomu by mělo dojít formou rozsáhlé reformy finančních trhů, s jejíž pomocí by bylo možné čelit případným negativním vlivům finančních trhů na reálnou ekonomiku;

26. považuje proto za vhodné odpovídajícím způsobem shromáždit údaje získané prostřednictvím systému daně z finančních transakcí a zpracovat je;

27. je přesvědčen o tom, že aby se dostalo výzvam fungujícího vnitřního trhu a fungující hospodářské a měnové unie s jednotnou měnou, jsou naléhavě zapotřebí další opatření nad rámec finanční oblasti, která budou sahat od značného zesílení evropské koordinace vnitrostátních hospodářských a finančních politik až po institucionální zakotvení účinné a dostatečně demokraticky oprávněné správy hospodářských záležitostí na evropské úrovni;

28. zastává názor, že kromě evropského přístupu je třeba přijmout i globálně dohodnutá opatření, a vyzývá proto EU a členské státy, aby se na mezinárodním poli v rámci zahraničních vztahů s třetími zeměmi zasadily o reformu regulace finančních trhů, a to konkrétně u všech zemí skupiny G20 o celkové zdaňování finančních transakcí.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 1 odst. 4 písm. (d)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(d) transakce s centrálními bankami členských států.	(d) transakce s <u>členskými státy, s centrálními bankami členských států, s místními a regionálními orgány či dalšími veřejnoprávními orgány členských států, nebo s jinými subjekty veřejného práva či se státními podniky členských států.</u>

Pozměňovací návrh 2

Článek 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Každých pět let a poprvé k 31. prosinci 2016 předloží Komise Radě zprávu o uplatňování této směrnice a případně návrh na její změnu.	Každých pět let a poprvé k 31. prosinci 2016 ²⁰¹⁵ 2016 předloží Komise <u>Evropskému parlamentu a Radě</u> zprávu o uplatňování této směrnice a případně návrh na její změnu. <u>Tato zpráva se rovněž pro informaci zašle Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.</u>
V této zprávě Komise alespoň posoudí dopad DFT na řádné fungování vnitřního trhu, finanční trhy a reálnou ekonomiku a zohlední pokrok ve zdanění finančního sektoru v mezinárodních souvislostech.	V této zprávě Komise alespoň posoudí dopad DFT na řádné fungování vnitřního trhu, finanční trhy a reálnou ekonomiku a zohlední pokrok ve zdanění finančního sektoru v mezinárodních souvislostech. <u>Kromě toho provede hodnocení opatření, jež přijala v rámci přenesení pravomoci pro účely jednotného provádění směrnice.</u>

V Bruselu dne 15. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Obnovená evropská agenda pro integraci

(2012/C 113/04)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná, že plná účast přistěhovalců na hospodářském, sociálním a politickém životě v městech a regionech, jež je přijaly, je nevyhnutelným krokem ke splnění cílů hospodářské, sociální a územní soudržnosti stanovených ve strategii Evropa 2020;
- domnívá se, že pro dosažení nejlepších výsledků v integraci přistěhovalců je nejvhodnější víceúrovňová správa;
- vítá postoj Komise, podle něhož by se na základě přístupu zdola nahoru měly integrační politiky připravovat na místní úrovni;
- domnívá se, že pro provádění integračních politik poskytují flexibilní rámec územní pakty, neboť umožňují používat tematická opatření a tematické priority, které vyhovují každému územnímu celku, a je v nich možné vzít v úvahu rozdělení pravomocí mezi jednotlivé správní úrovně a zásady subsidiarity a proporcionality;
- vítá návrh Komise vytvořit „evropské moduly“ integrace;
- považuje za vhodné vytvořit strategické partnerství VR s Evropskou komisí a evropskými sítěmi měst a regionů;
- toto partnerství by mohlo být vytvořeno založením sítě místních a regionálních orgánů pro integraci, do níž by se mohly zapojit subjekty odpovědné za přípravu politik na všech správních úrovních a také organizace občanské společnosti. VR doufá, že Evropská komise poskytne politickou, finanční a operační podporu plnému provádění strategického partnerství, a domnívá se, že tak lze učinit prostřednictvím již existujících struktur a iniciativ.

Zpravodaj	pan Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL/ELS), člen rady města Aigaleo
Odkaz	sdělení Komise Evropská agenda pro integraci státních příslušníků třetích zemí KOM(2011) 455 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Referenční rámec

1. poznamenává, že přistěhovalectví je v dnešní době realitou ve všech členských státech Evropské unie a že je jedním z nejaktuálnějších témat, zejména po „arabském jaru“, jež vyvolalo nové pohyby obyvatelstva směrem do Evropy;

2. konstatuje, že se zvýšením počtu přistěhovalců došlo v tomto desetiletí k výrazné změně jejich typu a změnila se rovněž struktura a morfologie migračních proudů;

3. zdůrazňuje, že strategie integrace přistěhovalců souvisejí s evropskou přistěhovaleckou politikou. Aby tato politika byla účinná, musí být důsledná a musí být spojena s podporou rozvojových iniciativ v zemích původu přistěhovalců a v tranzitních zemích;

4. domnívá se, že vzhledem k rozsahu migrace je naléhavě nutné provádět účinné politiky sociální, ekonomické a kulturní integrace legálních přistěhovalců z třetích zemí;

5. připomíná, že integrace přistěhovalců spadá především do pravomoci členských států. Odpovědnost za provádění integračních politik v oblastech jako vzdělávání, zdraví, bydlení nebo trh práce nesou státní, regionální a místní orgány. Lisabonská smlouva počítá s posílením úlohy Evropské unie v politice integrace státních příslušníků třetích zemí, avšak neklade si za cíl harmonizaci právních a regulačních opatření jednotlivých členských států;

6. připomíná, že jedenáct hlavních společných zásad, jež Rada přijala v roce 2004, stejně jako Společný program pro integraci, jež Komise zveřejnila v roce 2005, označují integraci státních příslušníků třetích zemí za „dynamický, oboustranný proces vzájemného přizpůsobování jak přistěhovalců, tak residentů členských států“;

7. připomíná, že na třetí ministerské konferenci o integraci, která se konala v listopadu 2008 ve Vichy, bylo zdůrazněno, že je vhodné zajistit účast místních a regionálních orgánů na přípravě, provádění a hodnocení integračních politik, a byl vyzdvižen zásadní význam, který tyto orgány mají pro integraci migrantů do místního života;

8. připomíná, že v závěrech ministerské konference o přistěhovalectví, jež se konala v dubnu 2010 ve španělské Zaragoze, je kladen důraz na nutnost vyzdvihovat kladné aspekty imigrace na evropské úrovni a považovat integraci a kulturní rozmanitost za hybnou sílu rozvoje a sociální soudržnosti;

9. připomíná, že v posledních letech si EU vytvořila řadu užitečných nástrojů, jež členským státům umožňují zlepšit přípravu svých politik v oblasti integrace a úspěšně provádět vlastní akce. Byl vytvořen Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí a Evropské fórum pro integraci. Toto fórum se schází pravidelně a zástupci občanské společnosti a organizace přistěhovalců na něm mají možnost se zapojit do politické debaty. Kromě toho jsou již také v provozu evropské internetové stránky o integraci, které poskytují obrovské množství informací o integraci, a byly sepsány tři příručky, jež obsahují užitečné příklady a osvědčené postupy;

10. domnívá se, že provedená konzultace je užitečná a vítá, že Evropská komise při přípravě obnovené evropské agendy pro integraci zohlednila její výsledky a návrhy, které v ní byly předloženy⁽¹⁾;

11. poukazuje na to, že Evropská komise v obnovené evropské agendě pro integraci státních příslušníků třetích zemí pojímá integraci jako neustále se vyvíjející proces, za nějž nesou společnou odpovědnost různé úrovně správy a jenž vyžaduje od příslušných subjektů ustavičné úsilí a vytrvalou spolupráci, aby bylo možné dosáhnout stanovených cílů;

12. poznamenává, že předkládané stanovisko vychází z rámce vymezeného stanoviskem VR z vlastní iniciativy *Integrační politiky – klíčová úloha místních a regionálních samospráv* a klade si za cíl popsat způsob, jakým chce VR reagovat na budoucí problémy, a zviditelnit přitom přínos místních a regionálních orgánů k přípravě a provádění politiky integrace legálních přistěhovalců ze třetích zemí. Kromě toho chce vyjádřit postoj VR ke způsobu, jak s Evropskou komisí vybudovat strategické partnerství;

Zásady

13. domnívá se, že integraci je třeba vnímat jako výsledek procesu, v jehož průběhu se státní příslušníci třetích zemí stávají způsobitelnými vyvíjet se nezávisle na jakýchkoli vnějších zásazích a zaujímat společenské postavení srovnatelné s postavením obyvatel země, v níž jsou usídleni, a ostatních evropských občanů;

⁽¹⁾ CdR 261/2011.

14. připomíná, že integrace je dvoustranný proces, který vyžaduje vzájemné úsilí a v němž mají hostitelské společnosti i přistěhovalci určitá práva a určité povinnosti. To znamená, že přistěhovalci přijmou odpovědnost za svoji integraci v hostitelské společnosti, ale rovněž to, že evropští občané vyjádří vůli tyto přistěhovalce akceptovat a začlenit je mezi sebe;

15. zdůrazňuje, že integrace musí být vnímána a uznávána jako dynamický a nepřetržitý proces, a nikoli jako přechodné stadium předcházející asimilaci migrantů do hostitelské společnosti;

16. zdůrazňuje, že politiky integrace přistěhovalců musí být v souladu se základními evropskými hodnotami, jako je respektování lidských práv a rozmanitosti, potírání diskriminace a podpora rovných příležitostí a tolerance. Kromě toho musí být slučitelné se základními politikami EU v oblasti soudržnosti, zaměstnanosti, rozvoje, vnějších vztahů, ale také svobody, bezpečnosti a práva;

17. domnívá se, že uplatňování zásady rovného zacházení má rozhodující vliv na kvalitu demokratických režimů a představuje základní *acquis* kultury EU, k níž neoddělitelně patří;

Provádění integračních politik

18. připomíná, že plná účast přistěhovalců na hospodářském, sociálním a politickém životě v městech a regionech, jež je přijaly, je nevyhnutelným krokem ke splnění cílů hospodářské, sociální a územní soudržnosti stanovených ve strategii Evropa 2020;

Metoda

19. domnívá se, že pro dosažení nejlepších výsledků v integraci přistěhovalců je nejvhodnější víceúrovňová správa. Tento přístup musí být v souladu se zásadou subsidiarity, jíž se řídí spolupráce mezi Evropskou unií, členskými státy a místními a regionálními orgány;

20. vítá postoj Komise, podle něhož by se na základě přístupu zdola nahoru měly integrační politiky připravovat na místní úrovni;

21. klade důraz na nutnost globálního přístupu, jenž zohlední nejen hospodářské a sociální aspekty integrace, ale také otázky spojené s kulturní a náboženskou rozmanitostí, občanstvím, politickými právy a s účastí legálních přistěhovalců na veřejném životě;

22. trvá na tom, že je třeba zaujmout integrovaný přístup, a domnívá se, že snahy o integraci přistěhovalců se týkají širokého spektra politik. Jako příklad lze mj. uvést vzdělávání, zaměstnanost a sociální politiku, veřejné zdraví či hospodářskou, sociální a územní soudržnost;

23. domnívá se, že pro to, aby bylo dosaženo výsledků, je zapotřebí zaujmout globální přístup a zapojit všechny zúčastněné subjekty na místní, regionální, celostátní i evropské úrovni. Bylo by vhodné přizvat také příslušné instituce Evropské unie, národní, regionální a místní orgány, nevládní organizace, sociální partnery a představitele občanské společnosti, včetně samotných přistěhovalců (ať se jedná o nově příchozí či přistěhovalce usídlené již po jednu či dvě generace), a rovněž všechny subjekty, jež účinně působí v oblasti sportu, kultury a sociální soudržnosti;

24. domnívá se, že do opatření je třeba zapojit všechny přistěhovalce, a upozorňuje, že by bylo krokem špatným směrem, kdyby z integrační politiky měli mít prospěch pouze přistěhovalci, kteří se do měst a regionů přistěhovali nedávno. Integrační opatření musí být rovněž orientovaná na přistěhovalce druhé, či dokonce třetí generace, jelikož takový přístup je nutný pro účinný boj proti diskriminaci;

25. připomíná význam, který místní a regionální orgány přikládají rovnému zacházení s přistěhovalci co se týče přístupu na trh práce, k veřejným statkům, ke zdravotnickým službám a k sociální ochraně. Právě touto cestou je nutné se ubírat v boji proti diskriminaci, rasismu a xenofobii;

26. připomíná, že při přípravě integračních politik je nutné zohlednit zvláštnosti a potřeby určitých zranitelných kategorií státních příslušníků třetích zemí. Mezi ně patří žadatelé o mezinárodní ochranu a osoby, jimž tato ochrana byla přiznána, nezletilí bez doprovodu, přistěhovalé ženy, starší osoby, osoby se zdravotním postižením a osoby patřící k dalším zranitelným skupinám, např. Romové;

27. zdůrazňuje však, že občané EU, kteří se rozhodli žít a pracovat v jiném členském státě, mohou též potřebovat služby usnadňující jejich integraci, jako například možnost studovat jazyk tohoto státu;

Prostředky a způsoby

28. podporuje opatření zaměřená na usnadnění přístupu přistěhovalců na trh práce a na získání odborných kvalifikací. Získání práce je pro přistěhovalce základním prvkem procesu, jež vede k bezproblémové integraci do hostitelské společnosti;

29. zdůrazňuje roli, již z hlediska integrace hraje vzdělávání, a zejména studium jazyka hostitelské země, ale zároveň i zachování práva na studium mateřského jazyka;

30. domnívá se, že prioritou by mělo být vzdělávání dětí přistěhovalců, a souhlasí s podporou rozmanitosti v systémech vzdělávání jednotlivých států. VR vyzývá členské státy a místní a regionální orgány, aby za účelem posílení rozmanitosti systémů vzdělávání najímaly učitele ze zemí původu přistěhovalců. Výbor doufá, že vzdělávací proces tak bude fungovat jako kulturní most mezi hostitelskou společností a občany třetích zemí a že bude současně hnací silou produktivní a soudržné společnosti;

31. podporuje úsilí vynaložené na uznání platnosti odborné přípravy a kvalifikací, jež přistěhovalci získali v zemi původu, a na jejich certifikaci. Díky tomuto postupu bude pro ně snazší vstoupit na trh práce a budou mít více možností, jak se zapojit do systémů vzdělávání a odborné přípravy jejich hostitelské země;

32. podotýká, že podpora rovných příležitostí pro přistěhovalce v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a zaměstnání představuje dobrý způsob, jak zamezit jejich sociálnímu vyloučení. Domnívá se, že reálná šance získat rovnoprávné postavení v hostitelské společnosti je nejlepším způsobem, jak předcházet projevům násilí, ke kterým dochází v řadě evropských měst;

33. zdůrazňuje význam, který má aktivní účast přistěhovalců ve strukturách a institucích hostitelské společnosti, a domnívá se, že pokud dostanou přistěhovalci možnost zapojit se plně a bez zábran do politického procesu v místním nebo regionálním měřítku, přispívá to rozhodujícím způsobem k vytvoření atmosféry vzájemné důvěry mezi nimi a hostitelskou společností;

34. má za to, že zcela zvláštní pozornost bude zapotřebí věnovat přistěhovalým ženám, a to nejen proto, že hrají rozhodující úlohu ve vzdělávání dětí a předávání kulturních modelů, ale také proto, že právě ony jsou nejvíce vystaveny jevům, jako jsou vyloučení, násilí a diskriminace;

35. domnívá se, že z hlediska integrace je nesmírně důležitým tématem mezikulturní dialog a že je třeba, aby místní a regionální orgány pokračovaly v iniciativách na jeho podporu. Domnívá se, že lepší poznání kultury přistěhovalců účinně přispívá k boji proti rasismu a xenofobii;

36. domnívá se, že role sdělovacích prostředků je zcela zásadní pro zvýšení zájmu veřejnosti o to, jakou úlohu přistěhovalci hrají, a pro omezení jevů, jako jsou marginalizace, rasismus a xenofobie;

37. schvaluje sdělení Komise, v němž je uznán vnější rozměr migrační politiky, a poukazuje na nutnost spolupracovat se zeměmi původu přistěhovalců na činnostech souvisejících s přípravou jejich integrace;

Inovativní nástroje

38. domnívá se, že pro provádění integračních politik poskytují flexibilní rámec územní paktů, neboť umožňují používat tematická opatření a tematické priority, které vyhovují každému územnímu celku, a je v nich možné vzít v úvahu ústavní uspořádání každého členského státu, rozdělení pravomocí mezi jednotlivé správní úrovně a zásady subsidiarity a proporcionality;

39. vítá návrh Komise vytvořit „evropské moduly“ integrace. Domnívá se, že přispějí k šíření osvědčených postupů a budou dalším flexibilním nástrojem užitečným pro přípravu vnitrostátních

ních, regionálních a místních integračních politik, a doufá, že systematizace stávajících poznatků bude přizpůsobena potřebám na místní úrovni a že jí bude využito ke zlepšení výsledků;

Přínos místních a regionálních orgánů

40. s potěšením konstatuje, že za obnovenou evropskou agendu pro integraci mají nést společnou odpovědnost všechny zainteresované správní úrovně a že byla uznána důležitá úloha místních a regionálních orgánů v provádění integračních politik;

41. je potěšen rozhodnutím Komise zaručit zapojení místních a regionálních aktérů do definování integračních strategií v rámci programů EU, lépe koordinovat plánování ve vztahu k současným finančním prostředkům Unie a podporovat přijímání opatření na místní úrovni;

42. připomíná, že místní a regionální orgány mají rozhodující význam pro vytvoření vhodných podmínek pro to, aby příslušníci třetích zemí mohli mít přístup k informacím a službám, jež se týkají vzdělávání, zdravotní péče, zaměstnávání, bydlení a dalších služeb veřejné povahy, a že jsou spojovacím článkem, jenž pomáhá vytvořit silnou a konstruktivní vazbu s hostitelskou společností. S tímto posláním souvisejí dodatečné výdaje pro regiony a obce, jež musí často reagovat na problémy doprovázející integraci;

43. poznamenává, že místní a regionální orgány jsou poskytovateli služeb a úzce spolupracují s podniky, organizacemi a jinými správními úrovněmi na provádění integračních politik. Prostřednictvím odpovědností, jež jim náleží, přispívají k posílení sociální odpovědnosti podniků na místní úrovni;

44. upozorňuje na úlohu, kterou místní a regionální orgány hrají při využívání evropských zkušeností a praktik tím, že si vyměňují osvědčené postupy a šíří výsledky, jichž bylo dosaženo díky jejich účasti na provádění programů Společenství (např. CLIP, ERLAIM, ROUTES, City2City, EUROCITIES-Integrating Cities), ale také díky činnosti mezistátních regionálních sítí;

45. domnívá se, že místní a regionální orgány zásadně přispívají k vytváření podmínek, jež jsou nezbytné k tomu, aby státní příslušníci třetích zemí měli přístup k informacím a ke službám v oblasti zaměstnávání, vzdělávání, zdravotní péče, bydlení, kultury, stejně jako k dalším veřejným statkům, a aby tak měli možnost vytvořit si pevnou vazbu na společnost hostitelské země;

46. podotýká, že z důvodů své blízkosti kladou místní a regionální orgány mimořádný důraz na spolupráci, komunikaci a výměnu informací s občany, organizacemi přistěhovalců a nevládními organizacemi. Zásadně tak přispívají k vytváření atmosféry důvěry, zajištění soudržnosti hostitelských společností, a tím pádem k uznání přistěhovalců jakožto faktoru rozvoje a pokroku;

Sledování výsledků

47. vítá zavedení společných evropských ukazatelů, na nichž se členské státy dohodly v Zaragoze, a domnívá se, že se mohou rovněž stát účinným nástrojem pro sledování a hodnocení integračních politik;

48. domnívá se, že obzvláště důležitý přínos k přípravě a provádění integračních politik má Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí, a připomíná, že i když místní a regionální orgány hrají velmi důležitou úlohu v provádění integračních politik, nepodílí se v současnosti aktivně ani na stanovování priorit financování, ani na hodnocení výsledků. Je toho názoru, že zapojení VR do hodnocení výsledků by napomohlo k vymezení cílenějších přístupů a k podpoře důslednějších integračních strategií;

Strategické partnerství s Evropskou komisí

49. je potěšen, že se Komise domnívá, že základní složkou strategie integrace jsou opatření na místní úrovni, a v souladu se zásadou subsidiarity a metodou víceúrovňové správy se domnívá, že by bylo vhodné pracovat na vytvoření strategického partnerství VR s Evropskou komisí a evropskými sítěmi měst a regionů, jehož cílem by bylo zhodnotit bohaté zkušenosti místních a regionálních orgánů, usnadnit výměnu osvědčených postupů a názorů, zaručit lepší koordinaci mezi různými iniciativami a lépe šířit výsledky;

Návrhy ohledně realizace cílů

50. domnívá se, že integrace přistěhovalců by měla být jednou ze základních priorit EU, a podporuje kroky, jež Unie učinila v souvislosti s formulací návrhů, tvorbou nových nástrojů a prováděním účinných politik;

51. domnívá se, že vzhledem k hospodářskému a demografickému vývoji je zapotřebí vypracovat společnou evropskou strategii pro vyvážené řízení migračních toků a podporu integrace;

52. zdůrazňuje, že je nezbytné spojit síly a podporovat spolupráci a dialog mezi subjekty zapojenými do integrace na místní, regionální, celostátní a evropské úrovni;

53. vyzývá členské státy a dotčené regionální orgány, aby přijaly opatření, jež usnadní posuzování a uznávání odborných dovedností přistěhovalců;

54. navrhuje vypracovat programy jazykové přípravy, které by naplňovaly specifické potřeby skupin přistěhovalců;

55. navrhuje podpořit na místní a regionální úrovni zavádění inovativních integračních opatření, která by účinně reagovala na demografické výzvy, jimž čelí některé regiony;

56. vyzývá místní a regionální orgány, aby podněcovaly místní podniky k posílení jejich sociální odpovědnosti na místní úrovni;

57. vyzývá členské státy a Komisi, aby politicky a finančně podpořily místní a regionální orgány, které hrají rozhodující úlohu v provádění integračních politik;

58. domnívá se, že proces integrace musí začínat v zemi původu, a navrhuje efektivně využít iniciativy, které již v oblasti přeshraniční spolupráce provádějí místní a regionální orgány, jež se nacházejí na obou stranách vnějších hranic Unie;

59. navrhuje podrobně se zabývat otázkami migrace pracovních sil a integrace během styků mezi představiteli místních a regionálních orgánů v rámci evropské politiky sousedství. Domnívá se tedy, že vhodnými nástroji k prohloubení těchto témat jsou Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM) a Konference regionálních a místních orgánů zemí Východního partnerství (CORLEAP);

60. domnívá se, že integrační politiky se musejí týkat jak dočasných, tak cirkulačních migrantů. Připomíná však, že cirkulační migrace nemůže nahradit trvalou migraci, a navrhuje, aby se prošetřily možnosti zapojení místních a regionálních orgánů – ze zemí původu i z cílových zemí – do partnerství pro mobilitu a do procesu jejich vyjednávání;

61. znovu žádá, aby byly místní a regionální orgány aktivně zapojeny do raného stádia přípravy integračních strategií a do celého jejich provádění;

62. žádá, aby byl zapojen do stanovování priorit Unie v oblasti finančních nástrojů pro integraci a do hodnocení výsledků integračních programů;

63. podporuje vytvoření fondu pro migraci a azyl a žádá, aby byly vyčleněny dostatečné prostředky na jeho financování, aby se skutečně podpořila integrace přistěhovalců na místní a regionální úrovni, včetně financování projektů na regionální úrovni. Vzhledem k tomu, že se jedná o obecnější rámec výdajů v oblasti vnitřních věcí, upozorňuje na potřebu zaručit správnou rovnováhu mezi výdaji na bezpečnost a hranice a výdaji v oblastech, jakými jsou např. integrace přistěhovalců a podmínky přijímání žadatelů o azyl, což jsou oblasti, v nichž mohou mít místní a regionální orgány přidanou hodnotu;

64. přeje si hrát aktivnější úlohu v koordinaci opatření na evropské úrovni. Proto žádá, aby byl jako zástupce místních a regionálních orgánů aktivně zapojen do evropských

ministerských konferencí, navrhuje, že posílí svoji účast na činnostech fóra o integraci a je odhodlán hrát zásadní úlohu v podpoře územních paktů;

65. hodlá přispět k vytvoření evropského systému pro sledování pokroku v oblasti integrace, v němž se budou používat společné ukazatele;

66. domnívá se, že je třeba usnadnit používání nových nástrojů, např. územních paktů, a v novém programovém období na ně vyčlenit finanční prostředky ze strukturálních fondů a financovat je také prostřednictvím tematického financování;

67. navrhuje zavést cenu za integraci státních příslušníků třetích zemí, která bude udělována přistěhovalcům či subjektům,

jež se podílejí na procesu jejich integrace (místní či regionální orgány, podniky, organizace, odbory, nadace atd.). Tato iniciativa by se mohla zařadit mezi již existující akce, např. mezinárodní den migrantů, jenž probíhá pod záštitou OSN;

68. hodlá vytvořit strategické partnerství s Evropskou komisí a s evropskou sítí měst a regionů s cílem usnadnit integraci přistěhovalců a podpořit účinné politiky. Toto partnerství by mohlo být vytvořeno založením sítě místních a regionálních orgánů pro integraci, do níž by se mohly zapojit subjekty odpovědné za přípravu politik na všech správních úrovních a také organizace občanské společnosti. VR doufá, že Evropská komise poskytne politickou, finanční a operační podporu plnému provádění strategického partnerství, a domnívá se, že tak lze učinit prostřednictvím již existujících struktur a iniciativ.

V Bruselu dne 15. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Budoucnost evropského hlavního města kultury

(2012/C 113/05)

VÝBOR REGIONŮ

- uznává, že EHMK je cennou akcí, jež zvýrazňuje bohatství, rozmanitost a společné prvky evropských kultur, a podotýká, že tento program mimořádně přispěl ke vzniku evropské identity v období prudkého kulturního rozkvětu Evropské unie;
- zdůrazňuje, že díky rostoucí prestiži titulu získala kultura důležité místo v politické agendě členských států, regionů a měst;
- znovu zdůrazňuje, že koncept mezikulturního dialogu spojený se sociální a územní soudržností může napomoci vštěpování základních hodnot soukromého, společenského a občanského života, jako je solidarita, zodpovědnost, tolerance či respekt. Může též zlepšit schopnost komunikace mezi jednotlivci a skupinami s rozdílným kulturním pozadím a schopnost solidárního soužití;
- podotýká, že ve městech, kterým byl udělen titul EHMK, došlo k výraznému posílení kulturního odvětví a trvale v nich roste účast na kulturních akcích, zejména u mladých lidí;
- zdůrazňuje, že EHMK musí být procesem, v němž dochází k rozvoji místního obcenstva pomocí vzdělávacích programů, participativních činností a zvýšeného povědomí o místních a evropských otázkách.

Zpravodaj pan Anton ROMBOUTS (NL/ELS), starosta města 's-Hertogenbosch

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné souvislosti

1. vítá, že Komise připravuje nový právní rámec pro Evropské hlavní město kultury (EHMK) a že v letech 2010–2011 uspořádala online konzultaci a veřejné setkání. Znovu opakuje svůj závazek přispět k diskusím, který uvedl ve svém stanovisku k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí 1419/1999/ES o zavedení akce Společenství na podporu projektu „Evropské hlavní město kultury“ pro roky 2005 až 2019 ⁽¹⁾;

2. zdůrazňuje, že je důležité pokračovat v programu EHMK i po roce 2019;

3. uznává, že EHMK je cennou akcí, jež zvýrazňuje bohatství, rozmanitost a společné prvky evropských kultur, a podotýká, že tento program mimořádně přispěl ke vzniku evropské identity v období prudkého kulturního rozkvětu Evropské unie;

4. zdůrazňuje, že díky rostoucí prestiži titulu získala kultura důležité místo v politické agendě členských států, regionů a měst. Investice a výzkum v oblasti kultury, jsou navíc důležitým způsobem zajištění prosperity a sociální soudržnosti ve městech a regionech a rovněž na celostátní a evropské úrovni;

5. domnívá se, že příležitost účastnit se různých kulturních akcí rozšiřuje mladým lidem obzory a pomáhá jim překonat předsudky a strach z cizího a neznámého, což přispívá k multi-kulturnímu dialogu;

6. znovu zdůrazňuje, že koncept mezikulturního dialogu spojený se sociální a územní soudržností může napomoci vštěpování základních hodnot soukromého, společenského a občanského života, jako je solidarita, zodpovědnost, tolerance, respekt, snaha o sociální pokrok a chápání sociální a kulturní rozmanitosti. Může též zlepšit schopnost komunikace mezi jednotlivci a skupinami s rozdílným kulturním pozadím a schopnost solidárního soužití ⁽²⁾;

7. uznává, že program EHMK má dalekosáhlý ekonomický, sociální a kulturní dopad. Titul důrazně podněcuje tvůrčí odvětví, které samo o sobě hraje významnou úlohu v evropské ekonomice, a je hnací silou pro jiná odvětví;

8. podotýká, že ve městech, kterým byl udělen titul EHMK, došlo k výraznému posílení kulturního odvětví a trvale v nich roste účast na kulturních akcích, zejména u mladých lidí;

9. zdůrazňuje, že situaci a podmínky (kandidátských) evropských hlavních měst kultury nejlépe chápou místní a regionální orgány, které mají rovněž nejlepší pozici k tomu, aby jim pomohly navrhnout a provádět EHMK v plném souladu se zásadou subsidiarity. Ve většině členských států mají tyto orgány navíc přímou odpovědnost za zajištění toho, aby kulturní akce byly náležitě organizovány a prováděny, a mají tedy široké poznatky a bohaté zkušenosti, jež jim mohou pomoci při hledání inovačních a tvůrčích přístupů;

Doporučení

A. Pokračování v projektu hlavního města evropy a jeho intenzifikace

10. sdílí závěr Evropské komise, že projekt EHMK je i nadále vysoce ceněný, vytváří rozsáhlé kulturní programy a má dalekosáhlé dopady ⁽³⁾. Z tohoto důvodu žádá o prodloužení této iniciativy, jež by měla nadále podněcovat zapojení občanů i dlouhodobý rozvoj. Poznamenává, že by se program EHMK po roce 2019 měl snažit o přijetí vyváženého přístupu ke kultuře, která by měla získat podporu nejen coby prostředek k dosažení reálných a kvantifikovatelných výnosů z investic, ale také kvůli své vnitřní hodnotě;

11. domnívá se, že program EHMK může přispět k budování Evropy budoucnosti. Tendence jako nacionalismus, individualismus a konzumní způsob života a rovněž rozpadající se sociální infrastruktura vyžadují pozornost. Globalizace, vyšší mobilita a otevřené hranice rozšiřují náš pohled na svět. Evropané jsou rovněž „občany světa“, zároveň je však třeba chránit a zachovávat vlastní místní kultury lidí. Evropa by při rozvoji evropské identity podporující začlenění měla být schopná umožnit místní kultuře, aby vzkvétala. Průmyslové, sociální a environmentální inovace jsou zásadní pro zvýšení evropské konkurenceschopnosti, jež pomůže posílit územní soudržnost;

12. poznamenává, že program EHMK musí odrážet místní a regionální kulturní scénu, proto je zapojení občanů a všech veřejných i soukromých subjektů činných na daném území klíčovým aspektem ve všech fázích projektu. Zdůrazňuje, že EHMK musí být procesem, v němž dochází k rozvoji místního obecního pomoci vzdělávacích programů, participativních činností a zvýšeného povědomí o místních a evropských otázkách. Evropská hlavní města kultury se musejí více podílet na

⁽¹⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽²⁾ CdR 251/2008 fin.

⁽³⁾ Následné hodnocení akce Evropská hlavní města kultury pro rok 2010 (Essen za Porúří, Pécs a Istanbul), COM(2011) 921 final.

akcích a iniciativách, které EU provádí při realizaci svých současných či budoucích programů v oblasti kultury, a rostoucí měrou získávat možnost stát se také místem realizace těchto programů;

13. uznává, že EHMK se ukázalo jako účinné při tvorbě programů stimulujících začlenění a mezikulturní dialog, a podotýká, že mnoho minulých akcí spojených s hlavním městem kultury se odehrálo ve městech, která se setkávala s potížemi v oblasti sociální soudržnosti a integrace. Přístup ke kultuře je důležitým klíčem k větší odpovědnosti a občanství, individuálnímu a kolektivnímu blahobytu, sociální mobilitě, solidaritě apod. Vzhledem k tomu musí mít být jádrem programu EHMK občané a občanská společnost;

14. znovu zdůrazňuje svůj názor, že kulturní sektor podstatně přispívá k dosahování cílů stanovených ve strategii Evropa 2020. Poukazuje na obrovské možnosti, které má oblast kulturní turistiky pro hospodářský rozvoj mnoha regionů. Nicméně varuje před jednostranným zdůrazňováním pouze hospodářského významu kultury. Stejně důležitý je význam kultury pro vytváření dobrého a dynamického prostředí pro život, které je předpokladem pro rozvoj⁽⁴⁾;

15. podporuje myšlenku, aby nástroj EHMK pokračoval po roce 2019, a navrhuje, aby byl rozšířen tak, aby se mohl více zaměřit na hledání a objevování evropské mnohostranné kulturní identity (identit). Obsah programu by proto měl být otevřenější jiným, neevropským kulturám a partnerům, aby se hodnoty a bohatství evropských kultur ještě účinněji zvýraznily;

B. Víceletý rámec

16. poznamenává, že Evropské hlavní město kultury se za posledních 25 let změnilo z letního festivalu na celoroční kulturní událost zahrnující důležité prvky kulturního, sociálního a hospodářského rozvoje. Některá města rozšířila rozsah EHMK i na několik let před a po celé události. Tento přístup se ukázal jako velmi úspěšný v podněcování místního obyvatelstva k účasti na samotném roku EHMK, ve stimulaci kulturního rozvoje a účasti, ve zvyšování povědomí o mezinárodním kontextu a v budování mezinárodní spolupráce;

17. opakuje, že víceletý přístup se ukázal jako úspěšný, neboť pomáhá upevňovat to, co město a region získaly, a také nové (evropské) sítě, které se v souvislosti s titulem vytvořily. Rovněž pomáhá zajistit, zejména při současném

finančním tlaku, aby investice do kultury zůstaly v politické agendě delší dobu. Současné kritérium „město a občané“ vyžaduje, aby byl program udržitelný a tvořil nedílnou součást dlouhodobého sociálního a kulturního rozvoje. Nicméně většina EHMK se stále zaměřuje na pořádání kulturních slavností během daného roku. K tomu může přispět strukturovanější spolupráce současných, minulých i budoucích evropských hlavních měst kultury;

18. opět zdůrazňuje svůj názor, že města by měla využívat EHMK jako součást dlouhodobé strategie kulturního rozvoje za účelem podpory udržitelnějšího přístupu ke kulturnímu rozvoji a posílení vlivu a odkazu EHMK ve městech, který uvedl ve stanovisku k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o zavedení akce Společenství na podporu projektu Evropské hlavní město kultury pro období 2007 až 2019. Opět zdůrazňuje, že pro dlouhodobý rozvoj těchto strategií, a tím i pro reakci na nové výzvy na místní a regionální úrovni, je nanejvýš vhodné formulovat a rozvíjet střednědobé a dlouhodobé konsensuální kulturní politiky, což je možné pouze na základě jasné institucionální vůle a za plné účasti veřejných i soukromých sociálních aktérů;

19. podotýká, že titul EHMK se sice uděluje na jeden konkrétní rok, připomíná však, že je důležité zasadit akce s ním spojené do několika let a začlenit je do dlouhodobé politiky, z hlediska kulturního, hospodářského, sociálního a z hlediska územního rozvoje;

20. zdůrazňuje, že členské státy musí realizaci projektu EHMK věnovat náležitou pozornost, a to především ve vazbě na jeho udržitelnost. Každý jednotlivý projekt EHMK by měl být příslušným státem náležitě podporován a měl by být začleněn do jeho dlouhodobé politiky a strategie;

C. Podpora zapojení přilehlého regionu

21. konstatuje, že program EHMK se rovněž změnil co do typu zapojených měst a regionů. V první fázi členské státy obvykle vybíraly hlavní město nebo jiná významná města. Postupem času se titul začal stále častěji udělovat menším městům (druhým nejvýznamnějším městům nebo regionálním kulturním centrům). S klesající velikostí uchazečských měst se pak stávalo stále potřebnější zapojení přilehlého regionu. Města jsou místy k setkávání, středisky obchodu, průmyslu, vzdělávání a správy a jsou umístěná v srdci regionu, jehož charakter odrážejí. Výbor poukazuje na to, že tento vývoj byl zohledněn tak, že do programu EHMK byl po roce 2007 začleněn regionální rozměr, a zdůrazňuje proto přidanou hodnotu podpory regionálního přístupu k titulu EHMK, včetně toho, že by se mělo

⁽⁴⁾ CdR 172/2007 fin.

zvážit jmenování na regionální úrovni s tím, že centrem hlavního kulturního záměru bude region a odpovědnost ponese jeho hlavní město;

22. zdůrazňuje, že uchazečské město by v budoucnu mělo být ještě více povzbuzováno k zapojení přilehlého regionu, nebo v případě příhraničních měst dokonce euroregionu, do programu EHKM na základě uzavření dohody o partnerství, která zaručí společný postup ve všech fázích provádění iniciativy. Výbor uznává význam stabilního systému správy, který zajistí udržitelnost politických a finančních závazků. Klíčovými faktory systému správy by měly být silná podpora stran napříč politickým spektrem včetně záruk rozpočtu, umělecké nezávislosti a zapojení občanů;

23. zdůrazňuje zásadně důležitou úlohu, již hrají sítě a tvůrčí města v rámci otevřeného a inovativního ekosystému v moderních ekonomikách – města, regiony, vysokoškolské ústavy nebo výzkumná střediska a podniky stále více vzájemně spolupracují na strategických otázkách, aby dosáhly úspor z rozsahu, získaly dodatečné poznatky a koordinovaly plánování infrastruktury. Žádá, aby byly místní a regionální orgány úzce zapojeny do přípravy legislativních rámců a programů financování;

24. připomíná význam evropského rozměru programu EHKM^(?). Souhlasí s tím, že účelem tohoto programu je propagovat evropskou spolupráci, zvýraznit bohatství evropské kultury a zapojit a zmobilizovat občany. Opakuje, že tento cíl by posílila podpora aktivního zapojení přilehlých oblastí do programu EHKM, což by také zajistilo, že bude mít pozitivní důsledky v (širším) regionálním kontextu;

25. znovu opakuje, že Evropská komise by měla věnovat zvýšenou pozornost novému vývoji v programu EHKM, bedlivě se jím zabývat a podporovat ho. Připomíná, že Evropská komise by při vypracování svých programů měla zohlednit celospolečensky významný kulturní potenciál partnerství měst a regionů a zachytit nový kvalitativní vývoj⁽⁶⁾;

D. Podpora účasti v předběžném výběru

26. oceňuje, že EHKM je jedním z nejúspěšnějších programů EU, neboť hostitelskému městu, přilehlému regionu a dokonce kandidátským městům nabízí jedinečnou příležitost učinit velký krok kupředu v kulturní, sociální a hospodářské oblasti, a v několika letech tak dosáhnout transformace, jež běžně trvá několik generací;

27. vyzývá proto k tomu, aby byla ke kandidatuře do soutěže o titul EHKM motivována široká škála měst. Pozname-

nává, že zkušenosti z minulých let ukazují, že pouhé přihlášení se do výběrového řízení je pro kandidátská města pozitivní, neboť má vedlejší ekonomické dopady a zlepšuje image. Soutěž o tento titul rovněž dává vzniknout novým (mezinárodním) sítím a posiluje spolupráci mezi partnery v určitém regionu;

28. bere na vědomí problémy, které členským státům a evropskému porotnímu systému způsobuje jednak skutečnost, že se musejí zabývat rostoucím počtem přihlášených měst, a rovněž rostoucí náklady spojené s výběrovým řízením a organizační otázky spojené se soutěží. Vyzývá Evropskou komisi, aby rostoucí počet kandidátských měst hodnotila pozitivně a náležitě tomu přizpůsobila výběrové řízení po roce 2019;

29. zdůrazňuje, že by Evropská komise, členské státy a kandidátská města měly pracovat v těsném partnerství s cílem zvýšit povědomí o titulu ve městech a regionech. Komise by měla rozvíjet hodnotu titulu EHKM. Členské státy by měly ve větším měřítku šířit informace o soutěži na vnitrostátní úrovni a především města mají zodpovědnost za využití přímých kontaktů s občany k vysvětlení a sdělení přínosu iniciativy. Bez toho, aniž by občané jasně pochopili cíle titulu EHKM, je pro město obtížné získat veřejnou podporu pro svou kandidaturu. To může odradit některé potenciální kandidáty od usilování o titul;

30. upozorňuje, že je žádoucí posílený systém soutěže. Navrhuje, aby byla „soutěž“ organizována tak, aby všechna uchazečská města přispěla k rozvoji kultury na evropské, celostátní a/nebo regionální úrovni. Aktivita plánovaná v rámci kandidatury by mohly být navrženy tak, aby ukázaly, jak by každé město nebo region přispěly k cílům kulturní politiky, a mohly by rovněž zahrnovat závazek všech měst pokračovat v této práci v letech před daným rokem EHKM (bez ohledu na to, kdo bude nakonec jeho „výhercem“). Jasnější systém soutěže by pomohl snížit spory mezi městy a regiony a kandidátům by pomohl přispět k širším agendám EU a vnitrostátním agendám. V zásadě jde o stimulaci prospěšného propojení spolupráce a soutěživosti;

31. žádá Komisi, aby vyzvala členské státy, aby prostřednictvím svých celostátních orgánů a institucí veškerými způsoby podporovaly město, jež bylo zvoleno hlavním městem kultury;

E. Výběrové řízení

32. podporuje systém rotace členských států, podle něhož je titul EHKM v současnosti udělován (od roku 2007), a uznává, že tento systém zaručuje rovné šance na získání titulu malým městům a členským státům bez ohledu na rozpočtová omezení;

^(?) CdR 393/2003 fin.

⁽⁶⁾ CdR 172/2007 fin.

33. vyzývá Evropskou komisi, aby zvažila opětovné zavedení možnosti pro města z nečlenských států ucházet se o titul EHMK do nového právního základu EHMK. Příklad Istanbulu z roku 2010 to podporuje ⁽⁷⁾;

34. opět zdůrazňuje, že zástupce VR v porotě musí být i nadále jeden z jeho volených členů, jak tomu běžně bylo v minulosti. Uznává však, že účast v porotě není čestnou pozicí a že tato pozice s sebou nese značnou pracovní zátěž a výrazný stupeň zodpovědnosti vůči uchazečským městům. Žádá Komisi, aby potvrdila úlohu Výboru regionů v monitorovacím výboru a to, že tento výbor bude nadále hrát aktivní roli při zajištění toho, aby se součinnost mezi kulturními programy vybraných měst rozvíjela už v přípravné fázi programu ⁽⁸⁾. Je žádoucí stanovit objektivnější hodnotící kritéria, z nichž by se odmítnutá uchazečská města mohla poučit a která poslouží jako základ pro budoucí uchazeče.

V Bruselu dne 15. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁷⁾ Následné hodnocení akce Evropská hlavní města kultury pro rok 2010 (Essen za Porúří, Pécs a Istanbul), COM(2011) 921 final.

⁽⁸⁾ CdR 251/2005 fin.

Stanovisko Výboru regionů Přezkum nařízení o ESÚS

(2012/C 113/06)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá to, že návrh Evropské komise odpovídá duchu ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 a přispívá k hladšímu zřizování a fungování evropských seskupení pro územní spolupráci (ESÚS);
- žádá, aby byla vyjasněna kritéria schvalování úmluvy a zamítání žádostí o zřízení ESÚS;
- přál by si posílit úlohu VR, který již je pověřen vedením registru ESÚS a organizací platformy ESÚS, a to prostřednictvím oznamování na „formuláři ESÚS“ a zveřejňování v Úř. věstníku EU;
- upozorňuje Evropskou komisi na skutečnost, že je velmi složité, či dokonce nemožné v úmluvě předem uvést úplný seznam evropských, vnitrostátních a regionálních právních předpisů, které se budou na činnost ESÚS vztahovat;
- navrhuje, aby ustanovení nového nařízení, která jsou příznivější než ustanovení nařízení č. 1082/2006 o ESÚS, platila i pro již existující ESÚS;
- požaduje, aby se výčet typů podniků, které se mohou účastnit ESÚS, rozšířil o podniky pověřené správou služeb obecného hospodářského zájmu.

Zpravodaj pan Michel DELEBARRE (FR/SES), starosta města Dunkerku

Odkaz Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a provádění takovýchto seskupení

KOM(2011) 610 v konečném znění – 2011/0272 (COD)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá to, že návrh Evropské komise odpovídá duchu ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 a přispívá k hladšímu zřizování a fungování evropských seskupení pro územní spolupráci (ESÚS);

2. vítá pozornost, kterou Evropská komise věnuje začlenění *acquis* Lisabonské smlouvy a zejména cíli územní soudržnosti;

3. je potěšen, že Evropská komise ve svém návrhu zohlednila řadu doporučení, která vydal ve svých předešlých stanoviscích⁽¹⁾;

Bilance evropských sdružení pro územní spolupráci

4. rád by zdůraznil, že během necelých čtyř let vzniklo 25 ESÚS, v nichž se seskupilo přes 550 místních a regionálních orgánů v 15 členských státech a které představují více než 22 milionů Evropanů;

5. oceňuje, že k 1. říjnu 2011 umožnila vznik ESÚS více než polovina členských států (Belgie, Francie, Itálie, Kypr, Lucembursko, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko);

6. připomíná, že desítky dalších ESÚS jsou ve fázi projektu či posuzování členskými státy;

7. domnívá se, že zřizování ESÚS má probíhat na dobrovolné bázi – tento nástroj mohou za účelem trvalého zachování a formalizace svých postupů spolupráce využít pouze ta území či sítě, které ve vytvoření ESÚS shledají rozhodující výhodu;

8. je toho názoru, že je třeba, aby bylo vždy možné provádět akce evropské územní spolupráce na základě politické, technické i administrativní koordinace partnerů projektu pod vedením „hlavního partnera“;

9. vyzývá Evropskou komisi, aby více zohlednila ESÚS coby přednostní nástroj provádění evropské politiky soudržnosti

a aby ESÚS lépe začlenila do legislativních opatření týkajících se politiky soudržnosti v období 2014–2020;

10. vyzdvihuje rozmanitost partnerství, úkolů i území, na nichž existující a vznikající ESÚS působí. Ta ilustruje velký potenciál i flexibilitu tohoto nástroje spolupráce;

11. má za to, že přínos využívání ESÚS při plnění projektů víceúrovňové správy může spočívat v tom, že se tím umožní sdružení všech subjektů příslušných ke správě přeshraničního území či euroregionu;

12. upozorňuje na víceúčelovou povahu nástroje, jakým ESÚS jsou, a na jeho potenciál ke správě infrastruktury a služeb obecného hospodářského zájmu ve prospěch evropských občanů a na území různých členských států;

13. lituje, že ESÚS jsou doposud v odvětvových politikách Unie zmiňována pouze sporadicky s výjimkou politiky soudržnosti. Dále zdůrazňuje potenciál nástroje ESÚS, pokud jde o odpověď na iniciativy a výběrová řízení i o realizaci programů Evropské unie, a také nutnost uznat ESÚS jako subjekt způsobilý pro tyto iniciativy a výběrová řízení;

14. konstatuje, že ESÚS jsou jen málo začleněna do evropských a vnitrostátních právních rámců;

15. identifikoval 79 orgánů, které 27 členských států určilo jako orgány příslušné k přijímání žádostí o zřízení ESÚS a jejich vyřizování;

16. poznamenává, že na otázky výkladu nařízení (ES) č. 1082/2006 se může od těchto příslušných orgánů dostat odlišných odpovědí, jak o tom svědčí otázka práva, jímž se řídí zaměstnanci ESÚS či těch ESÚS, jejichž členové mají omezenou odpovědnost;

17. schvaluje závěry, k nimž Evropská komise došla ve své zprávě týkající se uplatňování nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS);

⁽¹⁾ CdR 308/2007 fin a CdR 100/2010 fin.

18. uvědomuje si, že návrh nařízení by měl umožnit, aby ESÚS byla atraktivnější a efektivnější v postupech územní spolupráce a zároveň by měl omezit právní a finanční rizika hrozící budoucím členům, budoucím zaměstnancům a smluvním partnerům ESÚS a zůstat neutrální, pokud jde o volbu právního režimu, jímž se bude ESÚS řídit;

19. domnívá se, že je nutné, aby platforma ESÚS v rámci Výboru regionů⁽²⁾ (viz <http://www.cor.europa.eu/egtc>) pokračovala ve své činnosti, aby tak umožnila monitorování ESÚS a diskusi o osvědčených postupech a společných otázkách mezi stávajícími a vznikajícími ESÚS a posílila využití ESÚS v odvětvových politikách Unie; navrhuje, že platforma ESÚS by počínaje rokem 2014 mohla hrát podobnou úlohu jako platforma pro rozvoj měst, navržená Komisí v návrhu nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj;

20. přál by si, aby tato činnost probíhala v rámci dohody o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů;

21. zdůrazňuje, že je důležité, aby bylo toto specifické nařízení bez zvláštního dopadu na rozpočet Evropské unie neprodleně přijato a nečekalo se na přijetí celého legislativního balíčku k politice soudržnosti po roce 2013. Umožnilo by to co možná nejrychlejší vstup tohoto nařízení v platnost a dodalo nový impuls zřizování nových projektů ESÚS v bezpečném právním rámci;

Analýza navrhovaného nařízení

22. schvaluje filozofii návrhů Evropské komise, která umožňuje přizpůsobit ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 praxi stávajících ESÚS a zlepšit jejich fungování;

23. podtrhuje, že tyto návrhy umožňují posílit evropský právní základ ESÚS díky tomu, že přinášejí jednotná řešení v celoevropském měřítku;

24. vítá rozšíření předmětu působnosti ESÚS a jejich partnerství zejména o veřejné podniky ve smyslu směrnice 2004/17/ES;

25. v této souvislosti navrhuje, aby se výčet typů podniků, které se mohou účastnit ESÚS, rozšířil o podniky pověřené správou služeb obecného hospodářského zájmu ve shodě s jejich vymezením v rozhodnutí⁽³⁾ ohledně uplatňování čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie⁽⁴⁾;

26. podporuje návrh Evropské komise na zjednodušení postupu pro zřízení ESÚS založený na schválení jediné úmluvy v závazné lhůtě šesti měsíců;

27. je toho názoru, že změkčení pravidla o přiměřenosti úkolů ESÚS pravomocím členů ve svém důsledku přispěje k rozvoji nových forem víceúrovňové veřejné správy;

28. navrhuje z tohoto důvodu, aby byla vyjasněna kritéria schvalování úmluvy a zamítání žádostí o zřízení ESÚS;

29. zdůrazňuje, že ESÚS plní úkoly pro své členy a nevykonává jejich pravomoci. ESÚS není nástrojem sloučení pravomocí členů, nýbrž nástrojem provádění projektů či programů spolupráce;

30. vítá skutečnost, že návrh nařízení obsahuje ustanovení týkající se vnitrostátních pravidel, jimiž se řídí smlouvy zaměstnanců ESÚS, což samo o sobě přináší nadřazenou normu, která se uplatní v případě rozdlůh ve vnitrostátních právech, jež v této oblasti existují;

31. vítá zavedení zvláštních ustanovení ohledně vnějších hranic EU a začlenění zámořských území do partnerství ESÚS;

32. schvaluje možnost zřizovat „dvoustranná“ ESÚS mezi členy z téhož členského státu a členy z třetího členského státu nebo zámořského území;

33. k tomu, aby bylo toto ustanovení plně uplatňováno, považuje za nezbytné, aby nebylo zřizování tohoto typu ESÚS ponecháno na volném uvážení každého členského státu, ale aby byly podmínky zřizování objektivně vymezeny v nařízení;

34. považuje za posun vpřed návrh, jehož cílem je zveřejňování informací týkajících se nových ESÚS v řadě C Úředního věstníku EU (Informace a oznámení) na základě formuláře uvedeného v příloze návrhu nařízení, a nikoli v řadě S Úř. věstníku EU (Veřejné zakázky), jako je tomu v současnosti;

35. nicméně připomíná, že ESÚS nemohou toto zveřejnění přímo požadovat;

36. navrhuje tedy, aby toto zveřejňování zajišťoval Výbor regionů, protože je pověřený vedením registru ESÚS a organizací platformy ESÚS, a nikoli Evropská komise, jak se uvádí v návrhu nařízení;

37. je spolu s Evropskou komisí toho názoru, že je vhodné zavést ustanovení, která by ESÚS umožnila stanovovat tarify a poplatky za používání infrastruktury, kterou spravuje;

⁽²⁾ 127. schůze předsednictva Výboru regionů, 26. ledna 2011, bod 6. Odkaz: CdR 397/2010.

⁽³⁾ C(2011) 9380 final, přijato 20. prosince 2011.

⁽⁴⁾ Tento článek se týká státních podpor ve formě kompenzace za veřejné služby udělované některým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu.

38. domnívá se, že je třeba rozšířit toto ustanovení na služby obecného hospodářského zájmu, za jejichž správu či poskytování mohou být ESÚS odpovědná;

39. rád by přinesl právní řešení společné všem ESÚS, které by se týkalo podpisu dohod o spolupráci mezi ESÚS, která se nacházejí na téže hranici nebo v témže prostoru nadnárodní spolupráce, a to v zájmu realizace společného projektu;

40. domnívá se, že by se ESÚS mělo umožnit podepisovat dohody o spolupráci s právníky osobami, které si přejí spolupracovat na jednom konkrétním projektu, aniž by se však chtěly připojit k ESÚS a všem jeho úkolům;

41. upozorňuje Evropskou komisi na skutečnost, že je velmi složité, či dokonce nemožné v úmluvě předem uvést úplný seznam evropských, vnitrostátních a regionálních právních předpisů, které se budou na činnost ESÚS vztahovat;

42. schvaluje návrhy Evropské komise na vyjasnění ustanovení týkajících se režimu odpovědnosti ESÚS, zejména zavedení režimu pojištění;

43. připomíná však, že pojem „omezená odpovědnost“, odvozený od systému „podniků s ručením omezeným“, existuje jen v menšině zemí EU;

44. má za to, že pouze potenciální věřitelé ESÚS mají zájem znát předem rozsah finančních závazků členů ESÚS;

45. navrhuje, aby ustanovení nového nařízení, která jsou příznivější než ustanovení nařízení č. 1082/2006 o ESÚS, platila i pro již existující ESÚS;

46. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby navrhly nezávazný model úmluvy a stanov, které by byly uvedeny v dodatku k nařízení s cílem usnadnit a urychlit postup schvalování zřízení ESÚS.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 1 odst. 3

Doplnit písm. f)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>(f) podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu a financované vyrovnávacími platbami za veřejné služby podle kritérií vymezených v návrhu rozhodnutí o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu ⁽¹⁾;</u>

⁽¹⁾ KOM(2011) 146 v konečném znění.

Odůvodnění

Viz bod 24 tohoto stanoviska.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 1 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. ESÚS může sdružovat členy pocházející z území pouze jednoho členského státu a jedné třetí země nebo zámořského území, pokud se podle tohoto členského státu takovéto ESÚS slučuje s oblastí působnosti jeho územní spolupráce nebo dvoustranných vztahů s danou třetí zemí nebo zámořským územím.	2. ESÚS může sdružovat členy pocházející z území pouze jednoho členského státu a jedné třetí země nebo zámořského území, pokud se podle tohoto členského státu <u>cíl a úkoly popsané v návrhu úmluvy předaném členskému státu slučují</u> s oblastí působnosti;

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	(a) jeho územní spolupráce <u>členského státu se třetí zemí nebo zámořským územím</u> nebo
	(b) <u>programu evropské územní spolupráce se třetí zemí nebo zámořským územím</u> nebo
	(c) <u>dvoustranných vztahů členského státu s</u> danou třetí zemí nebo zámořským územím.

Odůvodnění

Kritéria, která umožňují povolit či zamítnout zřízení ESÚS, jehož členové pocházejí z jediného členského státu a jediné třetí země nebo zámořského území, musí být objektivní a odpovídat jedné ze tří podmínek uvedených v pozměňovacím návrhu. Zřizování tohoto typu ESÚS nesmí být ponecháno na volném uvážení jednotlivých členských států.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 1 odst. 5 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Po oznámení případného budoucího člena podle odstavce 2 dotčený členský stát s ohledem na svoji ústavní strukturu schválí úmluvu a účast případného budoucího člena v ESÚS, ledaže shledá, že tato účast není v souladu s tímto nařízením, jiným právním předpisem Unie týkajícím se činností ESÚS nebo vnitrostátním právním předpisem týkajícím se pravomocí případného budoucího člena nebo že taková účast není opodstatněná z důvodů veřejného zájmu nebo veřejné politiky příslušného členského státu. V takovém případě vydá členský stát prohlášení, v němž uvede své důvody k odepření schválení nebo navrhne nezbytné změny úmluvy, aby byla účast případného budoucího člena možná.	3. Po oznámení případného budoucího člena podle odstavce 2 <u>příslušný orgán určený každým</u> dotčeným členským státem s ohledem na svoji ústavní strukturu schválí úmluvu a účast případného budoucího člena v ESÚS, ledaže <u>za splnění některé z následujících podmínek</u> shledá, že tato účast (a) není v souladu s tímto nařízením, jiným právním předpisem Unie týkajícím se činností ESÚS nebo (b) <u>není v souladu s</u> vnitrostátním právním předpisem týkajícím se pravomocí případného budoucího člena v <u>souladu s ustanovením čl. 7 odst. 2</u> nebo (c) že taková účast není opodstatněná z důvodů veřejného zájmu nebo veřejné politiky příslušného členského státu. V takovém případě vydá <u>příslušný orgán určený každým</u> členským státem prohlášení, v němž uvede své důvody k odepření schválení nebo navrhne nezbytné změny úmluvy, aby byla účast případného budoucího člena možná.

Odůvodnění

Oznámení se činí u jednoho ze 79 příslušných orgánů v EU, které 27 členských států určilo a které musí být v nařízení uvedeny.

Podle návrhu nařízení stačí pravomoc jednoho člena na každý členský stát k odůvodnění přistoupení všech členů téhož členského státu (čl. 7 odst.2). Je zapotřebí sladit ustanovení čl. 4 odst. 3 o kontrole přiměřenosti pravomocí členů cíli ESÚS s ustanovením čl. 7 odst. 2.

Zákaz účasti, která by nebyla odůvodněna veřejným zájmem, je nadbytečný při posuzování souladu účasti člena s ustanoveními nařízení vzhledem k tomu, že nařízení již vymezuje rozsah působnosti ESÚS v čl. 1 odst. 2.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 1 odst. 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 5 se nahrazuje tímto:	Článek 5 se nahrazuje tímto:
„Článek 5	„Článek 5
Nabývání právní subjektivity a zveřejnění v Úředním věstníku	Nabývání právní subjektivity a zveřejnění v Úředním věstníku
1. Úmluva, stanovy a veškeré jejich pozdější změny se registrují a/nebo zveřejňují v souladu s platným vnitrostátním právem členského státu, v němž má dotýcné ESÚS sídlo. ESÚS nabývá právní subjektivitu dnem registrace nebo dnem zveřejnění, podle toho, co nastane dříve. Členové informují dotčené členské státy, Komisi a Výbor regionů o registraci nebo zveřejnění úmluvy.	1. Úmluva, stanovy a veškeré jejich pozdější změny se registrují a/nebo zveřejňují v souladu s platným vnitrostátním právem členského státu, v němž má dotýcné ESÚS sídlo, <u>a poté zveřejňují v členských státech členů ESÚS</u> . ESÚS nabývá právní subjektivitu dnem registrace nebo dnem zveřejnění <u>v členském státě, v němž má dotýcné ESÚS sídlo</u> , podle toho, co nastane dříve. Členové informují dotčené členské státy, Komisi a Výbor regionů o registraci nebo zveřejnění úmluvy.
2. ESÚS do deseti pracovních dnů od registrace nebo zveřejnění úmluvy zajistí, aby byla Komisi zaslána žádost podle vzoru stanoveného v příloze tohoto nařízení. Komise tuto žádost předá Úřadu pro publikace Evropské unie, který v řadě C <i>Úředního věstníku Evropské unie</i> zveřejní oznámení o zřízení ESÚS s podrobnostmi stanovenými v příloze tohoto nařízení.“	2. ESÚS do deseti pracovních dnů od registrace nebo zveřejnění úmluvy zajistí, aby byla Komisi <u>Výboru regionů</u> zaslána žádost podle vzoru stanoveného v příloze tohoto nařízení. Komise <u>Výbor regionů</u> tuto žádost předá Úřadu pro publikace Evropské unie, který v řadě C <i>Úředního věstníku Evropské unie</i> zveřejní oznámení o zřízení ESÚS s podrobnostmi stanovenými v příloze tohoto nařízení.“

Odůvodnění

Výbor regionů je pověřený vedením registru ESÚS a organizací platformy ESÚS a jeho úkolem je zveřejňovat úmluvy v řadě C. ESÚS samy o toto zveřejnění žádat nemohou.

Spolupráce a výměna informací mezi Výborem regionů a Evropskou komisí musí probíhat v rámci dohody o spolupráci mezi těmito dvěma institucemi.

Zveřejnění úmluvy a stanov pouze v členském státě, v němž má dotýcné ESÚS sídlo, by bylo diskriminací a bylo by v rozporu s požadavkem na transparentnost a právem občanů na informace.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 1 odst. 8 písm. b)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(b) V odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:	(b) V odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Shromáždění ESÚS uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. a) však může stanovit podmínky používání určitého prvku infrastruktury, kterou ESÚS spravuje, a to včetně tarifů a poplatků, které budou uživatelé platit.“	„Shromáždění ESÚS uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. a) však může stanovit podmínky používání určitého prvku infrastruktury, kterou ESÚS spravuje, <u>nebo využívaní služby obecného hospodářského zájmu</u> , a to včetně tarifů a poplatků, které budou uživatelé platit.“

Odůvodnění

Je třeba dát ESÚS možnost stanovovat tarify a poplatky za služby obecného hospodářského zájmu, které poskytují bez správy odpovídající infrastruktury.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 1 odst. 8

Doplnit písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	(c) <u>V odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:</u> <u>Každé ESÚS může podepsat dohodu s jiným ESÚS či jiným subjektem, který se může stát členem ESÚS, za účelem realizace projektu evropské územní spolupráce, jenž spadá do společných úkolů ESÚS nebo dotyčných subjektů, které dohodu podepsaly.</u> <u>Dohoda obsahuje minimálně cíle spolupráce, rozdělení úkolů mezi smluvními stranami, trvání a odhadovanou výši závazků smluvních stran i právo, jímž se dohoda řídí.</u>

Odůvodnění

Všechna ESÚS by měla mít možnost využít celoevropského právního základu k navazování partnerství s jinými ESÚS či jinými právníckými osobami za účelem realizace společných projektů spolupráce.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 1 odst. 9 písm. h)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(h) zvláštní právo Unie nebo vnitrostátní právo rozhodné pro činnosti ESÚS, přičemž v druhém případě se může jednat o právo členského státu, v němž statutární orgány vykonávají své pravomoci nebo v němž ESÚS vykonává své činnosti;	(h) zvláštní právo Unie nebo vnitrostátní právo rozhodné pro činnosti ESÚS, přičemž v druhém případě se může jednat o právo členského státu, v němž statutární orgány vykonávají své pravomoci nebo v němž ESÚS vykonává své činnosti;

Odůvodnění

Je prakticky nemožné předem vypracovat seznam evropských, vnitrostátních a regionálních právních předpisů, které se budou na ESÚS při plnění jeho úkolů a na území jeho působnosti vztahovat.

Pozměňovací návrh 8

Čl. 1 odst. 12 písm. b) (2a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2a Pokud je odpovědnost alespoň jednoho člena ESÚS omezena nebo vyloučena v důsledku vnitrostátního práva, podle něhož je zřízen, mohou ostatní členové v úmluvě rovněž omezit svou odpovědnost.	2a Pokud je odpovědnost alespoň jednoho člena ESÚS omezena nebo vyloučena v důsledku vnitrostátního práva, podle něhož je zřízen, mohou ostatní členové v úmluvě rovněž omezit svou odpovědnost.
Název ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí obsahovat slovo „omezené“.	Název <u>V nabídkových řízeních a smlouvách uzavřených ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí obsahovat slovo „omezené“ musí být uvedeno, že ESÚS má „omezenou“ odpovědnost a/nebo jména členů, kteří mají omezenou odpovědnost, stejně jako číslo případné pojistné smlouvy, kterou ESÚS uzavřelo.</u>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Požadavek na zveřejnění úmluvy, stanov a účetních závěrek ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí být přinejmenším rovnocenný požadavku, který je uplatňován pro jiné právní subjekty s omezenou odpovědností svých členů zřízených podle práva členského státu, v němž má ESÚS sídlo.	Požadavek na zveřejnění úmluvy, stanov a účetních závěrek ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí být přinejmenším rovnocenný požadavku, který je uplatňován pro jiné právní subjekty s omezenou odpovědností svých členů zřízených podle práva členského státu, v němž má ESÚS sídlo.
V případě ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, mohou členské státy požadovat, aby takové ESÚS uzavřelo vhodné pojištění za účelem krytí rizik, která jsou specifická pro činnosti daného ESÚS.	V případě ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, mohou členské státy požadovat, aby takové ESÚS uzavřelo vhodné pojištění za účelem krytí rizik, která jsou specifická pro činnosti daného ESÚS.

Odůvodnění

Pouze potenciální věřitelé ESÚS mají zájem znát předem rozsah finančních závazků členů ESÚS. Zmínka o omezené odpovědnosti, připojená k názvu ESÚS, proto neumožňuje seznámit se s rozsahem finančních závazků členů a pojistnými mechanismy, které ESÚS případně chrání.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 1 odst. 14a

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>Evropská komise uděluje platformě ESÚS provozované Výborem regionů mandát k zajištění monitorování činnosti existujících a připravovaných ESÚS, k organizování výměny osvědčených postupů, ke zjištění společných výzev a k navržení lepší integrace ESÚS do jednotlivých odvětvových politik Unie.</u>

Odůvodnění

Návrh na zařazení nového článku do nařízení o ESÚS č. 1082/2006 (tento článek by se stal článkem 17 nařízení). Tento pozměňovací návrh souvisí s pozměňovacím návrhem k odstavci 19.

Pozměňovací návrh 10

Článek 2

Doplnit nový odstavec za odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>2. Pokud ESÚS zřízená před vstupem tohoto nařízení v platnost mění svou úmluvu anebo své stanovy, mohou si zvolit, že se budou řídit ustanoveními tohoto nařízení. Tuto skutečnost uvede orgán příslušný ke změně úmluvy a stanov ESÚS v usnesení.</u>

Odůvodnění

Již existující ESÚS by měla mít možnost, aby ustanovení nového nařízení, která jsou příznivější než ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006, platila i pro ně.

Pozměňovací návrh 11

PŘÍLOHA

Navržené úpravy jsou vyznačeny barevným zvýrazněním textu navrhovaného Evropskou komisí.

Pozměňovací návrh

PŘÍLOHA

Vzor oznámení, které má být předloženo podle čl. 5 odst. 2**ZŘÍZENÍ EVROPSKÉHO SESKUPENÍ PRO ÚZEMNÍ SPOLUPRÁCI (ESÚS)**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006

(Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 219)

*Název ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí obsahovat slovo „omezené“ (čl. 12 odst. 2)**Hvězdička (*) označuje povinné údaje.*

----- Oddíl III se vyplní tolikrát, kolikrát je potřeba -----

IV. ČLENOVÉ*

IV. 1) Celkový počet členů seskupení*:

IV. 2) Státní příslušnost členů seskupení*:

BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	Jiné: _____
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

IV. 23) Údaje o členovi*

Úřední název*:

Poštovní adresa:

Obec:

PSČ:

Země*:

Kontaktní místo/místa:

Telefon:

K rukám:

E-mail:

Fax:

Internetová adresa/adresy (v příslušném případě)

Typ člena*:

- ☐ Členský stát
- ☐ Národní orgán
- ☐ Regionální orgán
- ☐ Místní orgán
- ☐ Veřejnoprávní subjekt
- ☐ Veřejný podnik
- ☐ Sdružení

• členského státu (členských států)

Celkem:*

• národního orgánu (národních orgánů)

Celkem:*

• regionálního orgánu (regionálních orgánů)

Celkem:*

• místního orgánu (místních orgánů)

Celkem:*

• veřejnoprávního subjektu (veřejnoprávních subjektů)

Celkem:*

• veřejného podniku (veřejných podniků)

Celkem:* ☐ Třetí země nebo zámořské území

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Dětská chudoba

(2012/C 113/07)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mají vedoucí postavení, pokud jde o činnost zaměřenou na potírání dětské chudoby a vykořisťování dětí, a podtrhuje jejich klíčovou odpovědnost v oblasti předcházení marginalizaci a sociálnímu vyloučení. Souhlasí s tím, že dětská chudoba je vícerozměrný jev, jenž vyžaduje vícerozměrné řešení, a konstatuje, že zlepšení v několika málo ústředních oblastech, například shoda na minimálním příjmu a standardech kvality, mohou být pro boj proti dětské chudobě klíčová;
- podtrhuje význam placené práce, ale konstatuje rovněž, že pracovní místo samo o sobě nezaručuje únik z chudoby a že je třeba dalších opatření zaměřených na potírání chudoby pracujících;)
- zdůrazňuje, že všechny členské státy by měly uznat dětskou chudobu a sociální vyloučení za jedny z hlavních překážek, které je třeba překonat, mají-li být splněny cíle strategie Evropa 2020 týkající se míry zaměstnanosti, investic do výzkumu a vývoje a energetiky a udržitelného rozvoje;
- vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že hospodářská a finanční krize a reakce některých členských států na tuto krizi vedou ke zvýšení míry absolutní chudoby, zvýšení chudoby pracujících a růstu míry nezaměstnanosti mládeže.

Zpravodajka paní Doreen HUDDART (UK/ALDE), radní města Newcastle

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Všeobecné úvodní poznámky

1. podporuje záměr Komise vydat v roce 2012 doporučení pro boj proti dětské chudobě a podporu dobrých životních podmínek dětí a vítá příležitost přispět tímto předběžným stanoviskem k úsilí Evropské platformy pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Souhlasí s rozdělením na tři oblasti politiky, jež byly určeny v rámci doporučení: odpovídající zdroje, přístup ke službám a aktivní účast dětí a mládeže. Konstatuje, že ačkoli hlavy států EU vydaly směrlá politická prohlášení o zařazení dětské chudoby mezi priority, nevzešly z nich ve všech členských státech EU vždy konzistentní prostředky, činnosti, cíle či monitorování;

2. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mají vedoucí postavení, pokud jde o činnost zaměřenou na potírání dětské chudoby a vykořisťování dětí, a podtrhuje jejich klíčovou odpovědnost v oblasti předcházení marginalizaci a sociálnímu vyloučení. Souhlasí s tím, že dětská chudoba je vícerozměrný jev, jenž vyžaduje vícerozměrné řešení, a konstatuje, že zlepšení v několika málo ústředních oblastech, například shoda na minimálním příjmu a standardech kvality, mohou být pro boj proti dětské chudobě klíčová;

3. upozorňuje na skutečnost, že dětská chudoba není nějakou okrajovou či zbytkovou záležitostí, která sama od sebe zmizí díky hospodářskému růstu ⁽¹⁾ – vyšší růst v období 2000–2008 neměl podstatný dopad na míru dětské chudoby. Dále upozorňuje na to, že dětská chudoba byla v době před hospodářskou krizí pro společnost EU znamením hanby, a je znepokojen skutečností, že některé členské státy mohou v reakci na krizi neúmyslně zvýšit míru dětské chudoby. Uznává, že existují zvláštní skupiny dětí, jež jsou vysoce ohroženy těžší či extrémní chudobou, ale zdůrazňuje, že děti obecně tvoří v rámci společnosti zvláštní skupinu, která je často chudobou ohrožena více než ostatní populace;

4. Jedna z definic chudoby zní:

za chudé lze považovat jednotlivce, rodiny a skupiny obyvatel, kterým se nedostává prostředků k získání takových druhů obživy, k účasti na takových činnostech a k zajištění takových životních podmínek a zařízení, které jsou běžné, nebo alespoň obecně podporované či

schválené ve společnosti, k níž náleží. Mají o tolik méně prostředků než průměrný jednotlivec nebo rodina, že jsou v důsledku vyloučení z běžných vzorců, zvyků a činností ⁽²⁾;

5. konstatuje, že nejvíce používané měřítko chudoby v členských státech i v EU je příjem nižší než 60 % mediánu příjmu domácností, nicméně podotýká, že k měření absolutní chudoby je nezbytné použít celou řadu ukazatelů a že by mezi nimi měly být např. ukazatele sociálního začlenění, přístupu ke službám, dosaženého vzdělání a očekávané délky života při narození, jak stanovuje index lidského rozvoje ⁽³⁾. Vítá skutečnost, že strategie Evropa 2020 věnuje větší pozornost chudobě a sociálnímu vyloučení, a souhlasí s názorem, že sociální rozměr by měl být ústředním tématem této strategie – připomíná přitom, že chudobou je v EU ohroženo na 20 milionů dětí;

6. zdůrazňuje, že chudoba může mít zničující dopad na děti a jejich zkušenosti z dětství, stejně jako na jejich budoucí životní vyhlídky. Vítá skutečnost, že k problematice dětské chudoby se hlásí stěžejní iniciativa Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, avšak lituje, že je zde pouze omezené odhodlání problém řešit a schází specifický cíl týkající se dětské chudoby;

7. vítá závazek vydat v červnu 2012 doporučení a sdělení týkající se dětské chudoby a dobrých životních podmínek dětí. Podporuje navržený rámec doporučení týkajících se dětské chudoby a dobrých životních podmínek dětí, uznává, že v tomto kontextu je důležité zapojit samotné děti žijící v chudobě, a vítá, že byla do rámce zahrnuta aktivní účast. Zároveň navrhuje, aby byla v doporučení a sdělení zdůrazněna hodnota humanitárních organizací, jako je například UNICEF, a úloha místních a regionálních orgánů při poskytování služeb na ochranu dětí před chudobou a související hmotnou deprivací;

8. konstatuje, že ti nejzranitelnější členové naší společnosti byli nejvíce zasaženi stávající finanční krizí. Je prokázáno, že děti a zejména mladí lidé byli zasaženi nepřiměřeně ⁽⁴⁾. Výbor kromě toho připomíná, že některé děti ze zranitelných skupin obyvatelstva, jako děti žijící na ulici, děti rodičů samoživitelů nebo děti z velkých rodin, děti z rodin migrantů či z rodin patřících do etnických menšin, např. romské, jsou ještě více ohroženy marginalizací, chudobou a sociálním vyloučením. Zdůrazňuje, že bytí může mít globalizace a rostoucí spolupráce mezi zeměmi významný přínos pro život jednotlivců, jsou tyto

⁽²⁾ *Poverty in the United Kingdom*, Peter Townsend, 1979.

⁽³⁾ Index lidského rozvoje se vypočítává na základě HND na obyvatele dané země či regionu, očekávané délky školní docházky a průměrné délky školní docházky a naděje dožití při narození.

⁽⁴⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe*, EUROCHILD, 2011.

⁽¹⁾ *Can Higher Employment Levels Bring Lower Poverty in the EU? Regression based simulations of the Europe 2020 target*, Discussion Paper 6068, Forschungsinstitut zur Zukunft der ArbeitInstitut (Institut pro výzkum budoucího vývoje práce), Bonn.

přínosy často nerovnoměrně rozděleny. Mělo by se vyvinout úsilí o to, aby nikdo nezůstal z přístupu k těmto přínosům zcela vyloučen;

9. konstatuje, že silné politické zaměření na dětskou chudobu v EU v posledních letech a podpůrná politická prohlášení ze strany hlav států EU nevedla k významnému snížení míry dětské chudoby. Zdůrazňuje dále, že politickou podporu řešení této problematiky je třeba převést na konsistentní prostředky, činnosti a cíle ve všech členských státech;

10. podtrhuje význam placené práce, ale konstatuje rovněž, že pracovní místo samo o sobě nezaručuje únik z chudoby a že je třeba dalších opatření zaměřených na potírání chudoby pracujících⁽⁵⁾;

11. zdůrazňuje, že všechny členské státy by měly uznat dětskou chudobu a sociální vyloučení za jedny z hlavních překážek, které je třeba překonat, mají-li být splněny cíle strategie Evropa 2020 týkající se míry zaměstnanosti, investic do výzkumu a vývoje a energetiky a udržitelného rozvoje;

12. souhlasí s názorem, že je nepřijatelné, aby v jednom z nejbohatších regionů světa ve 21. století bylo 20 milionů dětí chudých nebo ohrožených chudobou, a že chudoba neznamená pouze nízký příjem a nutnost se bez něho obejít; znamená rovněž odepření vlivu, respektu, dobrého zdravotního stavu, vzdělání, bydlení, základní sebeúcty a možnosti zapojit se do společenských aktivit⁽⁶⁾;

13. zdůrazňuje, že také Valné shromáždění OSN uznává, že dětská chudoba je zvláštním druhem chudoby. OSN též zdůrazňuje, že dětská chudoba neznamená jen nedostatek peněz. K dětské chudobě lze přistupovat jedinečně jako k popření řady práv obsažených v Úmluvě OSN o právech dítěte která uznává právo každého dítěte na životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, duchovní, mravní a sociální rozvoj (čl. 27). Většina případů dětské chudoby představuje porušení práv dítěte na přežití, ochranu, rozvoj a účast uvedených v Úmluvě OSN o právech dítěte;

14. připomíná, že celá řada výzkumů prokázala, že účinná politika přerozdělování orientovaná na rodiny s dětmi má velký význam pro omezení dětské chudoby. Sociální transfery snižují dětskou chudobu v EU celkově alespoň o 44 %;

Politika Evropské unie

15. chtěl by zdůraznit, že je třeba, aby společnost lépe pochopila výhody, které vyplývají z investování do potírání dětské chudoby⁽⁷⁾ a vykořisťování dětí, sociálního vyloučení

a širších sociálních nerovností a které mají podobu nákladové efektivity. Upozorňuje, že větší rovnost a nižší marginalizace, vyloučení a chudoba v rámci společností jsou přínosem pro širší společnost, a podtrhuje finanční, ekonomické a sociální výhody včasného investování do dětí a rodin⁽⁸⁾;

16. podporuje závěry Rady ze dne 17. června 2011 o Řešení problému chudoby dětí a prosazování jejich dobrých životních podmínek, které vyzývají k zařazení dětské chudoby mezi priority. Podporuje stanovisko Výboru pro sociální ochranu ze dne 15. února 2011, které vyzývá k tomu, aby boj proti dětské chudobě byl zařazen mezi priority na všech relevantních úrovních;

17. souhlasí s tím, že již existuje značná základna poznatků o dětské chudobě v rámci EU. Se znepokojením konstatuje, že míra dětské chudoby se v členských státech pohybuje mezi 11 % a 33 %, a doporučuje, aby se finanční prostředky použily na vysvětlování, šíření a využívání těchto poznatků a sdílení osvědčených postupů ve všech členských státech;

18. vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že hospodářská a finanční krize a reakce některých členských států na tuto krizi vedou ke zvýšení míry absolutní chudoby, zvýšení chudoby pracujících a růstu míry nezaměstnanosti mládeže⁽⁹⁾;

19. poukazuje na význam politik zaměřených na vystoupení z bludného kruhu chudoby přenášející se z generace na generaci. K tomu je zapotřebí průřezových politik zahrnujících vzdělávací a sociální opatření zaměřená nejen na zajištění zaměstnanosti rodičů, ale také cílená přímo na děti;

20. vyzývá Komisi a členské státy k většímu uznání toho, že chudoba představuje společnou odpovědnost a výzvu pro společnost jako celek, a ne stigma nebo selhání lidí, které chudoba nebo sociální vyloučení potíhly;

21. připomíná výzvu Komisi, aby zajistila, že strukturální fondy nabídnou příležitosti, jak zlepšit sociální bydlení, s cílem posílit jeho úlohu v politikách sociálního začleňování a potvrdit, že funkce, jež má sociální bydlení jako veřejná služba, mají být stanoveny na úrovni členských států;

22. souhlasí s názorem, že ke zmírnění a prevenci chudoby je nutný holistický a integrovaný přístup řešící potřeby jednotlivých skupin a konkrétní problémy, s nimiž se potýkají;

⁽⁵⁾ Viz například *A Living Wage for Newcastle* (Životní minimum pro Newcastle), <http://www.newcastle.gov.uk/news-story/a-living-wage-newcastle>.

⁽⁶⁾ *Poverty: the facts*, 5th Edition. Flaherty J., Veit-Wilson J. a Dornan P. Child Poverty Action Group, 2004.

⁽⁷⁾ *Estimating the cost of child poverty*, Hirsch, D., Joseph Rowntree Foundation, 2008.

⁽⁸⁾ Viz např. *Early Intervention: Smart Investment, Massive Savings*, Cabinet Office (UK), 2011.

⁽⁹⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe*, EUROCHILD, 2011.

Odpovídající zdroje

23. souhlasí s názorem, že příjmová chudoba je jedním z nejmarkantnějších znaků sociální deprivace, která postihuje děti jinak než dospělí⁽¹⁰⁾; jedná se však pouze o jeden z mnoha faktorů dětské chudoby, které je třeba řešit. Souhlasí, že nepanuje shoda nad minimálními standardy, které jsou nutné k naplnění práv dětí, a dále vyzývá EU a její členské státy, aby posoudily možnost řešení tohoto problému v klíčových oblastech, jako jsou podpora příjmů, přístup ke službám a účast dětí;

24. konstatuje, že země, které vydávají nejvíce na sociální dávky, mívají nejnižší míru dětské chudoby. Souhlasí, že členské státy by v případě potřeby měly zvážit zvýšení přídavků na děti, a vyjádřit tím mezigenerační solidaritu, jež uznává základní hodnotu dětství a investice do budoucnosti Evropy;

25. vítá návrh na vytvoření rámce pro zajištění celkového přiměřeného minimálního příjmu pro všechny děti, který by zohledňoval příjem celé domácnosti, rodičů i dětí;

26. poukazuje na význam preventivních veřejných politik usilujících o citlivé politiky v oblasti dobrých životních podmínek dětí a podpory výchovy samostatných jedinců, kteří by byli schopni integrace do společnosti a do trhu práce, spíše než zaměření na důsledky jejich sociálního vyloučení a chudoby;

27. znovu zdůrazňuje význam zdrojů, jež jsou odlišné od dávek. Zapojení rodičů do trhu práce pomůže dostat děti z chudoby pouze tehdy, pokud k tomu rodiče mají odpovídající mzdy a pokud bude možné sladit různorodá pracovní schémata rodičů. Vyzývá členské státy, aby souhlasily s návrhem na doplnění doporučení týkajícího se přiměřené úrovně příjmu a zajištění „důstojné“ práce⁽¹¹⁾ a navrhuje, že součástí tohoto doporučení by měly být právní předpisy na ochranu zaměstnanosti. Zdůrazňuje však, že někteří lidé nejsou pro trh práce dostupní, jelikož nejsou schopni práce, a v transferech na to musí být pamatováno;

28. uznává, že všeobecné přídávky na děti jsou nejúčinnějším druhem příjmové podpory pro rodiny s dětmi a že tyto přídávky by měly být doplněny o cílené příspěvky pro ty nejpotřebnější⁽¹²⁾;

29. vyzývá, aby byl přesněji objasněn význam slova „odpovídající“, a vyzývá členské státy a Komisi, aby vyjednały stan-

dardy EU nebo stanovily společnou metodiku pro výpočet výdajů dítěte a určení odpovídajících zdrojů na prevenci dětské chudoby a boj s ní. Navrhuje, že veškeré definice by měly zvážit: *pro koho* mají být zdroje odpovídající, *na jak dlouho*, *pro co* a *kdo* určí, co je odpovídající⁽¹³⁾;

30. důrazně podporuje návrh, že by členské státy měly být vybízeny k tomu, aby ke zvyšování podmíněnosti a využívání sankcí v rámci systému dávek přistupovaly opatrně, s cílem předejít tomu, že budou penalizovat děti a že je zbaví potřebných prostředků. Konstatuje, že tento přístup často přispívá ke stigmatizaci rodin a dětí žijících v chudobě a k představě, že chudoba je důsledkem osobních selhání a nedostatků; konstatuje, že hospodářská krize způsobila značný nárůst nezaměstnanosti, stagnaci příjmů domácností a růst životních nákladů v řadě členských států; poukazuje na skutečnost, že důležitou úlohu mohou při maximalizaci příjmů domácností sehrát poradenské služby, a poukazuje na to, že v některých členských státech mohou být tyto služby ohroženy;

31. souhlasí, že správná rovnováha mezi soukromým a pracovním životem rodičů má zásadní význam pro dobré životní podmínky dětí a pro společnost, jelikož jak příjmová chudoba, tak časová chudoba mohou narušit vývoj dětí. Souhlasí s tím, že nestabilní zaměstnání, asociální pracovní doba a špatně placená pracovní místa rodičů mohou mít škodlivý dopad na život v dospělosti a vývoj dítěte⁽¹⁴⁾;

Přístup ke službám

32. vítá, že je kladen důraz na zajištění přístupu ke kvalitním službám pro všechny děti v klíčové etapě jejich vývoje. Konstatuje, že zdravotnictví, podpora výchovy a rodiny, vzdělávání, bydlení a ochrana jsou zásadní služby, jež jsou nejčastěji poskytovány místními a regionálními orgány;

33. uznává význam vzdělávání a péče o děti v raném věku a vítá návrh na zavedení minimálních standardů pro služby pro děti v raném věku a kvalitu odpovídajících služeb. Zdůrazňuje, že účinná a včasná opatření a podpora během dětství a dospívání (zejména pak v *kritických okamžicích*)⁽¹⁵⁾ mohou být značným přínosem pro vývoj dítěte. Konstatuje, že některé místní a regionální veřejné služby, jako jsou jesle, školy, knihovny a mimoškolní kluby, jsou nezbytnou součástí úsilí o zlepšení životních podmínek dětí, v mnohých členských státech však nad nimi visí hrozba úsporných programů⁽¹⁶⁾;

⁽¹⁰⁾ Child poverty – family poverty: Are they one and the same?, EUROCHILD Policy Position, 2011.

⁽¹¹⁾ Viz např. *The low-pay, no-pay cycle: understanding recurrent poverty*, Shildrick, T et al, Joseph Rowntree Foundation, 2010.

⁽¹²⁾ Viz např. *Child benefits in the European Union*, J. Bradshaw, Poverty (139), CPAG, 2011.

⁽¹³⁾ What do we mean by „adequate“ benefits? J. Veit-Wilson. Kapitola 14 in J. Strelitz a R. Lister (eds.), *Why Money Matters. Family income, poverty and children's lives. Save the Children*, London, s. 125–132.

⁽¹⁴⁾ Viz např.: *Precarious work: risk, choice and poverty traps*, R. MacDonald. In *Handbook of Youth and Young Adulthood: New perspectives and agendas*, A. Furlong, 2009.

⁽¹⁵⁾ *Understanding youth exclusion: critical moments, social networks and social capital*, Shildrick, T.A. & MacDonald, R., Youth & Policy, 2008.

⁽¹⁶⁾ Viz tamtéž.

34. vítá návrh na posílení úlohy vzdělávání při prevenci a prolamování kruhu chudoby díky odstranění všech finančních bariér pro vzdělávání, zajištění rovných příležitostí a poskytování nezbytné doplňující podpory v zájmu kompenzace veškerých znevýhodnění. Uznává význam rovného přístupu k podpůrným prostředkům souvisejícím se vzděláváním, které bez výjimky poskytují místní a regionální orgány, jako je bezplatná školní strava, bezplatné knihy a vzdělávací materiál a finanční podpora pro účast na školních výletech a kulturních aktivitách pro děti z rodin s nízkými příjmy a z rodin ohrožených chudobou;

35. zdůrazňuje význam, který mohou mít zařízení péče o děti pro řešení problému dětské chudoby. Pro děti samotné může pobyt v zařízení péče o děti znamenat, že mohou těžit z interakce s jinými dětmi a pracovníky tohoto zařízení, což pro ně bude přínosné. Jejich kognitivní, jazykový, emocionální a sociální vývoj se tím může zlepšit a účinky tohoto obohacení mohou být dlouhodobé;

36. vyzdvihuje, že chudoba může mít zničující dopad na zdraví dětí⁽¹⁷⁾. Je znepokojen tím, že podle sdělení Evropské komise o nerovnostech v oblasti zdraví je kladen malý důraz na přístup dětí ke zdraví, obecně neexistuje dostatečné povědomí o nerovnostech v této oblasti a jejich řešení není v dostatečné míře prioritou politik ani předmětem politického závazku. Navrhuje, aby v doporučení a sdělení byl položen důraz na význam posílení zdraví dětí, a to včetně zdraví duševního. Souhlasí s názorem, že děti by měly být specifickým tématem v rámci širšího úsilí o snížení zdravotních nerovností a že by měl být zajištěn všeobecný přístup ke zdravotní péči pro chudé a sociálně vyloučené skupiny, včetně všech dětí;

37. sdílí obavy, že environmentální otázky jako znečištění, doprava, kontaminovaná půda a pitná voda, jež není bezpečná, často neúměrně postihují děti žijící v chudobě. Vítá návrh vyvinout veškeré možné úsilí s cílem zabránit vzniku ghett chudých a sociálně vyloučených dětí a podporovat sociální rozmanitost v bydlení. Vítá návrh na zařazení dětí a jejich rodin a komunit do plánování. Navrhuje, aby v doporučení bylo zvaženo zařazení minimálních standardů bydlení pro děti s ohledem na prvořadost práv dětí;

38. souhlasí s názorem, že členské státy by měly zajistit, aby děti nebyly odebrány rodinám z důvodu nedostatečných prostředků na péči o děti, a uznává, že záruka odpovídajících prostředků by zabránila tomuto jevu. Varuje před rizikem prohloubení stigmatizace související s chudobou v důsledku jejího příliš těsného spojování se zneužíváním v rodině a poukazuje na důležitou úlohu místních a regionálních orgánů při ochraně dětí;

Aktivní účast dětí a mládeže

39. výrazně podporuje důraz kladený v rámci navrženého doporučení na aktivní účast dětí a mládeže. Souhlasí, že existují

překážky účasti všech dětí a že tyto překážky jsou mnohonásobně větší pro děti, které jsou znevýhodněny. Zároveň je pravděpodobné, že pomocí tradičních přístupů ke konzultaci se nemusí podařit navázat s nimi spolupráci. V rodinách, komunitách, nevládních organizacích a soukromém sektoru by se ale měl podpořit aktivní participativní přístup, aby došlo k posílení závazku v celé společnosti;

40. navrhuje, že by účast dětí měla zahrnovat příležitosti podílet se na rozhodnutích, jež mají dopad na jejich život, a ovlivňovat je, zapojení do sportu a rekreačních aktivit za účelem podpory zdraví, společenského života a osobního rozvoje a účast na kulturních aktivitách za účelem vytváření dovedností, zvyšování povědomí o kulturách a kulturní rozmanitosti a potažmo vytváření více inkluzivní a méně diskriminující společnosti;

41. vyzývá členské státy a místní a regionální orgány, aby přispěly k tomu, že budou dětem a mladým lidem vytvořeny odpovídající podmínky k učení, rozvoji a trávení volného času a rozmanité možnosti, jež jsou předpokladem pro jejich aktivní účast;

42. souhlasí, že jedna z překážek v potírání dětské chudoby spočívá v nedostatečném veřejném a politickém povědomí o tomto problému a jeho dopadu na děti a jejich rodiny i širší společnost. Je znepokojen skutečností, že tento jev posiluje omezení, a v některých případech negativní mediální pokrytí chudoby, nízká informovanost o právech dětí či jejich slabá podpora a absence dlouhodobé vize spojená se starostí o krátkodobý zisk hlasů voličů (mladí lidé nejsou voliči). Konstatuje, že v řadě zemí není zaměření na děti nebo pohled na dítě jako plnohodnotnou osobnost součástí politické kultury;

43. poukazuje na činnost místních a regionálních orgánů zaměřenou na zařazení dětí do rozhodovacích procesů k otázkám, které se týkají jejich života. Zbývá však udělat ještě mnoho pro zabezpečení práva všech dětí na to, být vyslyšeny ve všech záležitostech, které se jich dotýkají, v souladu s článkem 12 Úmluvy OSN o právech dítěte;

Doporučení

44. doporučuje, aby byl zaveden zvláštní cíl týkající se dětské chudoby coby priority v rámci stěžejní iniciativy Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, aby byla přijata komplexní strategie boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení dětí, do níž bude zapojena celostátní, regionální a místní úroveň a která bude zapadat do širší strategie Evropa 2020, a aby byl vytvořen rámec pro monitorování založený na spolehlivých ukazatelích, jež bude propojen se stávajícím mechanismem podávání zpráv UNCRC;

⁽¹⁷⁾ Viz např. *Health Consequences of Poverty for Children*, Spencer, N., *End Child Poverty*, 2008.

45. opakuje, že členské státy musí podávat zvláštní zprávy o dětské chudobě, a navrhuje, aby byl tento požadavek po vypracování diagnostických nástrojů k posouzení závažnosti rizika a hmotné nouze, které budou místním a regionálním orgánům doporučeny, připojen k povinnému podávání zpráv v rámci strategie Evropa 2020 členskými státy. Zdůrazňuje, že rychlý průzkum VR ze dne 19. dubna 2011 dospěl k závěru, že řada respondentů považuje potenciální zavedení povinných priorit v budoucích regionálních programech za pozitivní vývoj, který by mohl více upozornit na problém chudoby a sociálního vyloučení na místní, regionální a celostátní úrovni;

46. doporučuje, aby se při vyčleňování prostředků ze strukturálních fondů zohlednil význam projektů a subjektů, jež bojují proti dětské chudobě a prosazují dobré životní podmínky dětí a jejich rodin, zejména jedná-li se o nezletilé či mladistvé, kteří trpí tělesnými či mentálními poruchami, jsou vykořisťováni, užívají návykové látky, jsou přistěhovaleckého původu, přišli

do styku se zločinem nebo u nich existují jiné faktory zvyšující jejich zranitelnost, a aby byla zlepšena účast těchto dětí a jejich rodin a bojovalo se proti negativnímu vnímání chudoby a její stigmatizaci;

47. doporučuje, aby místní a regionální orgány, jež jsou rozhodujícím článkem řetězce, co se týče provádění vnitrostátních a evropských politik na místní úrovni, byly aktivně zapojeny do přípravy rozhodnutí a politik v oblasti podpory pro rodiny, poskytování služeb a aktivního zapojování dětí a mládeže;

48. doporučuje, aby Komise na podporu sdílení osvědčených postupů navázala a udržovala trvalý dialog s VR a vyčlenila prostředky, jež by VR umožnily publikovat ve spolupráci s organizacemi, jako jsou Eurocities a Eurochild, zprávy dokumentující úspěšné projekty v oblasti dětské chudoby, realizované místními a regionálními orgány ze všech členských států.

V Bruselu dne 15. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Směrnice o hluku ve venkovním prostředí: další postup

(2012/C 113/08)

VÝBOR REGIONŮ

- je potěšen skutečným přínosem směrnice, avšak lituje, že ani směrnice ani zpráva o jejím provádění se konkrétně nezmiňují o rozhodující úloze místních a regionálních orgánů v boji proti nadměrnému hluku;
- poukazuje na skutečnost, že hlukové znečištění je hlavně problémem místní úrovně, který však v zásadě vyžaduje evropské řešení. V této souvislosti Výbor žádá vypracování ambiciózní evropské politiky v oblasti emisí hluku formou evropských opatření u zdroje;
- navrhuje, aby Komise po podrobném posouzení dopadu na místní a regionální orgány určila přípustné nebo cílové hodnoty na základě doporučení WHO z hlediska zdraví;
- podtrhuje potřebu koordinace a komplementarity mezi různými normativními nástroji, které upravují oblasti související se zdroji hluku, a odstranění legislativních mezer – konkrétně jde o vozidla, především o automobily a nákladní vozy, silnice, železnice a letiště –, formou vypracování právního rámce se společným základem;
- podtrhuje, že je důležité, aby místním a regionálním orgánům, jež musí politiku EU v oblasti hlukového znečištění provádět, byla poskytována finanční podpora, technické pokyny a doplňková opatření na unijní a vnitrostátní úrovni;
- vyzývá k začleňování problematiky hluku a hlukového znečištění do všech příslušných politických procesů a iniciativ a zejména do budoucího sedmého akčního plánu pro životní prostředí, do druhého akčního plánu EU pro životní prostředí a zdraví a do iniciativ v oblasti udržitelné dopravy v rámci programů regionálního rozvoje EU a politik územního plánování;
- doporučuje Komisi, aby rozšířila koncepci víceúrovňové správy i na další oblasti, mimo jiné na oblast hluku, podle Paktu starostů a primátorů.

Zpravodaj pan José MACÁRIO CORREIA (PT/ELS), starosta města Faro

Odkaz Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice o hluku ve venkovním prostředí v souladu s článkem 11 směrnice 2002/49/ES

KOM(2011) 321 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

A. Obecné připomínky

1. potvrzuje význam boje proti obtěžování hlukem a provádění evropské hlukové politiky, jež byla přijata dne 25. června 2002 formou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES, nazývané „směrnicí o hluku ve venkovním prostředí“;

2. je potěšen skutečným přínosem směrnice, pokud jde o hlukové mapování, vytvoření společných indikátorů, určení expozice obyvatel EU hluku a stanovení subjektů, jimž náleží vypracování akčních plánů;

3. vítá zprávu Komise o provádění směrnice jako dobrý výchozí bod pro nezbytný přezkum směrnice hluku ve venkovním prostředí;

4. lituje, že některé členské státy nedodržely řádnou lhůtu pro předložení hlukových map, a rovněž zahájení řízení pro porušení povinnosti v případě Malty;

5. lituje, že ani směrnice ani zpráva o jejím provádění se konkrétně nezmiňují o místních a regionálních orgánech, a zdůrazňuje zásadní úlohu, již tyto orgány hrají v boji proti nadměrnému hluku. Přeje si tedy, aby byl plně zapojen do přípravy budoucích politik;

6. poukazuje na skutečnost, že hlukové znečištění je hlavně problémem místní úrovně, který však v zásadě vyžaduje evropské řešení. V této souvislosti Výbor žádá vypracování ambiciózní evropské politiky v oblasti emisí hluku formou evropských opatření u zdroje;

7. opakuje, že je nutné stanovit cíle pro snížení hluku vnímaného obyvateli v zastavěných oblastech, ve veřejných parcích a dalších klidných místech v rámci aglomerací, v tichých oblastech venkova, v okolí škol a nemocnic a dalších budovách a zónách citlivých vůči hluku;

8. poznamenává, že Komise ve svém výčtu dopadů hluku na zdraví opomíná jednoznačně uvést jeden z nejčastějších důsledků expozice hluku, totiž tinnitus a hyperakuzi (přecitlivělost na hluk), často vyvolané nedoslýchavostí způsobenou expozicí vysokým hladinám hluku. Přinejmenším 10 % populace trpí

tinnitem nebo hyperakuzí, poruchami, jejichž výskyt u mladých lidí se zvyšuje v důsledku vysoké hlučnosti. Z toho důvodu je velmi důležité informovat obecnou veřejnost o zdravotních poruchách způsobených vysokou expozicí;

9. poznamenává, že ve výčtu dřívějších a budoucích iniciativ EU v této oblasti se neuvádějí kroky ke snížení vysokých hladin hlučnosti v některých veřejných prostorách, jako jsou diskotéky;

10. zdůrazňuje, že je třeba vzít v potaz nedávné údaje Světové zdravotnické organizace (WHO) o hodnotách hluku a jejich rozsazích používaných pro hlukové mapy, podle nichž by oznamované rozsahy hodnot indikátoru L_{night} měly být sníženy na 40 dB, a že je rovněž třeba započítat sociální náklady spojené s hlukem způsobeným silniční, železniční a leteckou dopravou. Požaduje, aby byly nedávné údaje WHO zapracovány také do křivek znázorňujících poměr dávky hluku a nákladů, pomocí nichž se budou vypočítávat sociální náklady spojené s hlukem z dopravy;

11. vyzývá k začleňování problematiky hluku a hlukového znečištění do všech příslušných politických procesů a iniciativ a zejména do budoucího sedmého akčního plánu pro životní prostředí, do druhého akčního plánu EU pro životní prostředí a zdraví a do iniciativ v oblasti udržitelné dopravy v rámci programů regionálního rozvoje EU a politik územního plánování;

B. Boj proti zdrojům hluku

12. podtrhuje potřebu koordinace a komplementarity mezi různými normativními nástroji, které upravují oblasti související se zdroji hluku, a odstranění legislativních mezer – konkrétně jde o vozidla, především o automobily a nákladní vozy, silnice, železnice a letiště –, formou vypracování právního rámce se společným základem;

13. uznává, že je naléhavé vyplnit určité mezery stávající směrnice a považuje za nezbytné a vhodné rozvíjet srovnávací metodiky pro měření hluku, využívání sítí akustického měření a pozorování – se zřetelem i na kritéria normalizace –, cílové nebo přípustné hodnoty, způsoby podávání zpráv, hodnocení a kontroly jejich plnění;

14. podtrhuje potřebu bojovat proti zdrojům hluku a ekonomické výhody spojené s předcházením hluku, a to prostřednictvím technicko-technologického pokroku a dodržování limitních hodnot emisí stanovených pro kontrolu zvukového znečištění, oproti minimalizaci jeho dopadů;

15. zdůrazňuje výhody spojené se snížením zdrojů hluku způsobeného dopravou jakožto způsobu, jak snížit výdaje samospráv a orgánů silniční dopravy spojené zejména s umísťováním zvukových bariér a ochrannou izolací proti hluku;

16. zdůrazňuje, že je důležité začlenit omezení hluku do politik územního plánování a urbanismu, zejména s cílem omezit hluk způsobený silniční dopravou a sousedský hluk již u zdroje;

17. trvá na tom, že je důležité zahrnout snížení hluku mezi cíle konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje, jež Komise stanovila v bílé knize s názvem Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje. Tak by opatření přijatá v zájmu udržitelnosti, energetické účinnosti a kvality ovzduší byla současně prováděna a hodnocena z hlediska snížení hluku. Výbor mimo to navrhuje připravit akční plán k provádění bílé knihy, který bude mít stanovený termín, pravidla a období hodnocení;

18. Výbor se domnívá, že ambiciózní evropská politika v oblasti emisí hluku by se měla skládat alespoň z následujících pravidel:

- co se týče nových vozidel: zavést normy emisí pro všechny typy vozidel a strojů (používané na zemi a pod zemí, na vodě a pod vodou, ve vzduchu atd.);
- co se týče stávajících vozidel: přijmout pravidla pro výměnu starších vozidel a strojů za nízkohlučné modely a dovybavit kolejová vozidla zařízeními na ochranu před hlukem;
- modernizace zkušebních metod: Výbor doporučuje vyvinout zkušební metody pro vozidla a stroje, které měří emise ve skutečné situaci (podmínky v praxi);
- vývoj a zlepšení nízkohlučných pneumatik;

19. požaduje, aby odvětví dopravy začlenilo cíle omezení hluku, případně prostřednictvím tržních nástrojů, jako jsou poplatky za přístup nebo využití sítě (silniční, železniční, lodní nebo letecké), aby tak znečišťovatelé zaplatili náklady způsobené hlukem, který způsobují;

20. pro přezkum směrnice 70/157/EHS týkající se akustického tlaku motorových vozidel, směrnice 2001/43/ES týkající se hluku z pneumatik a pro návrhy týkající se hluku vozidel kategorie L, které jsou upraveny směrnicí 97/24/ES, doporučuje jednotnou strategii a ambicióznější cíle v oblasti snižování hluku a žádá, aby byla přijata opatření, jež obyvatelům sídlícím v blízkosti letišť zajistí klidnou noc alespoň v délce 7 hodin;

21. vítá nedávný vývoj související s novým systémem označování pneumatik, jenž spotřebitelům, správcům vozových parků a veřejným orgánům poskytne příležitost vybírat ty nejlepší z hlediska vydávaného hluku. Navrhuje v této souvislosti, aby

označení spotřebitelům rovněž umožnila u pneumatik porovnat vydávaný hluk a charakteristiky spotřeby paliva. Dále navrhuje, aby tato označení podléhala jasným evropským normám pro vozidla, která jsou ve spojení s patřičnými technologiemi povrchové úpravy vozovek schopná snižovat celkovou hladinu hluku o polovinu (10 dB). Připomíná však zvláštnosti platící v severských členských státech – jež mají zaručit bezpečnost silničního provozu v mimořádných situacích –, pokud jde o možnost používání určitých pneumatik, např. používání pneumatik s hroty či bez nich v zimních a jiných extrémních podmínkách;

22. upozorňuje, že rozvoj tichých materiálů v oblasti silničních povrchů by měl zohledňovat místní klimatické a povětrnostní podmínky, stejně jako zlepšení odolnosti silničních povrchů vůči protismykové úpravě vozovky (solení, pneumatiky s hroty);

23. zdůrazňuje, že směrnice 2000/14/ES týkající se emisí hluku zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí, je významným opatřením;

24. uznává, že je třeba co nejrychleji (a nejpozději do roku 2020) nahradit nebo přizpůsobit existující kolejová vozidla a udělit pobídky pro používání tiššího vybavení, přičemž by se mělo využít tržních nástrojů, jako jsou poplatky za přístup k železničním kolejím, tak aby znečišťovatelé zaplatili náklady způsobené hlukem, který způsobují. Pokud tržní nástroje nebudou postačující, měla by se ve střednědobém horizontu naplánovat dodatečná opatření, např. zákaz používání kolejových vozidel, která nejsou vybavena nejtiššími technologiemi. VR by chtěl v této souvislosti zvláště připomenout přezkum politiky EU v oblasti hluku ze železniční dopravy a poukázat na pilotní projekty týkající se hluku ze železniční dopravy, jež probíhají v Německu a Nizozemsku;

25. upozorňuje, že je nutné zavádět zlepšení do městských oblastí, a to prostřednictvím pobídek k využívání tišších dopravních prostředků, jako jsou hybridní a elektrické automobily a tišší a udržitelnější veřejná doprava;

26. doporučuje, aby byla přijata opatření v rámci městského plánování, jako je zavádění tramvají a jiných veřejných dopravních prostředků včetně podzemních systémů, podpora pěší chůze a cyklistiky, omezení automobilové dopravy a rychlosti vozidel, začleňování environmentálních otázek do veřejných zakázek a poskytování vhodných pobídek a adekvátních informací o unijních mechanismech financování místním a regionálním orgánům;

C. Výzvy pro budoucí směrnici o hluku ve venkovním prostředí

27. vyzývá k přezkumu přílohy V směrnice, jež stručně stanoví minimální požadavky pro akční plány v oblasti hluku, a přílohy VI, v níž jsou definovány údaje, které mají být za tímto účelem předloženy Komisi, aby byla směrnice prováděna lépe a ve větší míře a aby bylo možné srovnávat její provádění v jednotlivých členských státech;

28. navrhuje, aby byly na úrovni EU standardizovány nástroje a metodiky pro přípravu a provádění akčních plánů v oblasti hluku a aby do ní byl zapojován velký počet zúčastněných stran, od výzkumných ústavů a univerzit po místní a regionální orgány, za koordinace jediné agentury EU;

29. v této souvislosti upozorňuje na to, že v některých případech není orgán odpovědný za vypracování akčního plánu v oblasti hluku zároveň odpovědný i za jeho provádění, a žádá, aby se této otázce věnovala větší pozornost;

30. doporučuje Komisi, aby rozšířila koncepci víceúrovňové správy i na další oblasti, mimo jiné na oblast hluku, podle Paktu starostů a primátorů;

31. vyzývá, aby byl urychlen dokončen projekt s názvem CNOSSOS-EU (Společné metody hodnocení hluku v Evropě) a byla zavedena jednotná metoda hodnocení pro všechny hlukové mapy, v oblasti silniční a železniční dopravy, průmyslu a letecké dopravy;

32. navrhuje, aby Komise po podrobném posouzení dopadu na místní a regionální orgány určila přípustné nebo cílové hodnoty na základě doporučení WHO z hlediska zdraví a přiměla tak členské státy přijmout opatření zaměřená na dosažení stanovené úrovně hluku;

33. Výbor má jisté výhrady k evropským normám pro imise hluku, pokud se budou řešit odděleně od komplexní politiky v oblasti emisí hluku. Místní a regionální orgány totiž musí tyto evropské normy provádět, přičemž místní a regionální opatření pro ně často nebývají dostatečná. K případnému zavedení takových norem pro imise by proto mělo dojít v rámci celkové evropské politiky v oblasti hluku, jež jasně propojí politiku v oblasti emisí s politikou v oblasti imisí. Výbor navrhuje následující kroky:

— vypracování tematické strategie pro hluk, která by shrnovala evropskou politiku v oblasti hluku (s časovým harmonogramem, pravidly a obdobím hodnocení);

— úroveň ambicí směrnice o hluku ve venkovním prostředí má být v souladu s úrovní ambicí opatření EU u zdroje pro hluk;

— přípravu politiky EU v oblasti emisí, k níž musí dojít před přezkumem směrnice. Vždy to trvá několik let, než opatření EU u zdroje přinesou výsledky;

— přezkum směrnice o hluku v okolním prostředí;

34. konstatuje, že je důležité znovu uplatnit orientační hodnoty již uvedené v zelené knize o budoucí politice ochrany

proti hluku, jež nejsou uvedeny ve směrnici a jež byly novějšími studiemi WHO potvrzeny jakožto cíle v oblasti ochrany. Je třeba mít na paměti, že hluk z různých zdrojů má kumulativní účinek a že by dlouhodobé cílové hodnoty WHO měly být základem pro plánování nových projektů;

35. doporučuje větší součinnost mezi politikami v oblasti hluku a kvality ovzduší, která by přispěla k účinnějším opatřením v rámci společné politiky (jak směrnice EU o kvalitě ovzduší, tak směrnice o hluku v okolním prostředí obsahují závazná opatření týkající se akčních plánů);

36. navrhuje, aby byly pro rok 2023 stanoveny cíle pro snížení míry expozice hluku, po vzoru cílů vytyčených v oblasti znečištění ovzduší a v oblasti klimatu, které by spočívaly ve snížení počtu osob vystavených v noci hluku v hodnotách 55 dB nejméně o 15 %;

37. považuje za vhodné, aby bylo při přípravě budoucích hlukových map zvaženo snížení L_{den} na 40 dB a L_{night} na 35 dB;

38. žádá, aby byly ujasněny některé termíny uvedené ve směrnici, jako je „aglomerace“ nebo „tichá oblast“;

D. Úloha místních a regionálních orgánů

39. podtrhuje, že je důležité, aby místním a regionálním orgánům, jež musí politiku EU v oblasti hlukového znečištění provádět, byla poskytována finanční podpora, technické pokyny a doplňková opatření na unijní a vnitrostátní úrovni;

40. konstatuje, že je důležité vytvořit síť pro výměnu informací, zkušeností mezi regiony a obcemi a pro určování osvědčených postupů, která by poskytovala aktualizované informace ve všech jazycích;

41. doporučuje více šířit kvalitnější informace pro regiony a obce a rovněž nástroje podpory a pokyny týkající se vizualizace kumulovaného hluku z více zdrojů na společných mapách. V souladu se zásadou subsidiarity musí být ponecháno na každém jednotlivém místním orgánu, aby prováděl informační kampaně podle svých nejlepších možností;

42. navrhuje provádět osvětové a informační kampaně o hluku na regionální a místní úrovni a rovněž konzultace a veřejná slyšení, jež by umožnily hlubší poznání reality a přispěly ke zvýšení povědomí obyvatel;

43. navrhuje, aby byla zřízena další partnerství mezi místními a regionálními orgány a nevládními organizacemi a sdruženími místních občanů, konkrétně formou udělení ocenění a vyznamenání, jež mohou pomoci upozornit na tvořivá a hospodárná opatření prováděná v celé EU;

E. Závěrečná doporučení

44. zdůrazňuje, že mezní hodnoty hluku jsou zapotřebí jak pro zajištění vysoké úrovně ochrany, tak s cílem zabránit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu z důvodů souvisejících s ochranou proti hluku. Při stanovení přípustných a/nebo cílových hodnot, provádění směrnice a zvažování zavedení dodatečných opatření v případě překročení mezních hodnot

hluku musí být ovšem s přihlédnutím k dopadu těchto opatření na místní a regionální orgány i na kulturní rozmanitost v Evropě respektována zásada subsidiarity;

45. podtrhuje význam proporcionality, co se týče vytváření dodatečných nákladů a administrativní zátěže a souvisejícího přínosu z hlediska životního prostředí.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Modernizace vysokoškolského vzdělávání

(2012/C 113/09)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že Evropská komise chce přijmout aktivnější roli při podpoře institucí vysokoškolského vzdělávání a různých vnitrostátních, regionálních a místních orgánů při provádění plánu modernizace vysokoškolského vzdělávání;
- souhlasí s názorem Evropské komise, že celkové investice do vysokoškolského vzdělávání v Evropě jsou příliš nízké a uznává, že členské státy a v mnoha případech i regionální orgány musí být zodpovědné za získávání investic do vysokoškolského vzdělávání z veřejných prostředků;
- povzbuzuje Evropskou komisi v tom, aby při stanovování konkrétních programů a akčních plánů věnovala ještě více pozornosti jedné z priorit, kterou sama správně stanovuje pro členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání: zvýšení míry účasti a nutnému posílení sociálního rozměru vysokoškolského vzdělávání;
- domnívá se, že význam vysokoškolského vzdělávání se může projevit i v tom, do jaké míry instituce vysokoškolského vzdělávání zohlední typicky regionální či místní potřeby a poskytnou tak skutečný příspěvek k místnímu a regionálnímu rozvoji;
- podotýká, že je třeba ještě mnoho opatření pro rozšíření možností mobility ve vzdělávání a přeshraniční spolupráce a zároveň pro jejich prohloubení, a tak podstatně zvýšit jejich přidanou hodnotu;
- poukazuje na to, že regionální a místní orgány mají významné pravomoci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, stejně jako v případě politiky mládeže a zaměstnanosti, a proto zdůrazňuje, že regionální a místní orgány mají klíčovou roli při uskutečňování plánu modernizace, při plném respektování zásady subsidiarity.

Zpravodajka paní Mia DE VITS (BE/SES), poslankyně vlámského parlamentu

Odkaz Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Podpora růstu a zaměstnanosti – plán modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání

COM(2011) 567 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. Obecné připomínky

1. vítá sdělení Podpora růstu a zaměstnanosti – plán modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání, v němž Evropská komise předkládá hlavní politické cíle pro reformy vysokoškolského vzdělání. Výbor vítá, že Evropská komise chce takto vytvořit nový podnět pro reformy, jež byly zahájeny s boloňským procesem, jakož i se založením Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a Evropského výzkumného prostoru, k naplnění těchto reforem však ještě zbývá dlouhá cesta; a rovněž vítá, že těmto reformám zároveň dává přední místo v širším rámci strategie Evropa 2020 a ve stěžejních iniciativách vytvořených v této strategii;

2. souhlasí s přístupem sdělení, v němž Evropská komise na jedné straně shrnuje hlavní politické cíle, jež musí jak členské státy tak instituce vysokoškolského vzdělávání na konci této dekády dosáhnout, a na druhé straně uvádí, jakým způsobem může členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání při uskutečňování tohoto plánu modernizace podpořit;

3. souhlasí s tím, že hlavní odpovědnost za uskutečnění reforem vysokoškolského vzdělávání, tedy oblasti politiky, v níž má EU koordinační a podpůrné pravomoci, nesou samotné členské státy a vzdělávací instituce, i když výzvy a politické odpovědi přesahují vnitrostátní hranice. Výbor dále poukazuje na to, že regionální a místní orgány mají významné pravomoci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, stejně jako v případě politiky mládeže a zaměstnanosti. Výbor zdůrazňuje, že regionální a místní orgány proto mají klíčovou roli při uskutečňování plánu modernizace, při plném respektování zásady subsidiarity;

4. konstatuje, že navrhovaná strategie pro modernizaci vysokoškolského vzdělávání očividně nevyvolává žádné otázky týkající se souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

5. zdůrazňuje, že vzdělávání, včetně vysokoškolského, musí lidem na prvním místě poskytovat široké a obecné vzdělání, při němž bude v maximální míře rozvinut jejich talent a budou se moci stát otevřenými, silnými a mnohostrannými osobnostmi, jež budou moci plně převzít svou zodpovědnost ve společnosti. Vzdělání má bezpochyby také ekonomickou hodnotu, není to však jeho jediná hodnota. Přístup ke vzdělání z ekonomického

hlediska bude tedy vždy a nevyhnutelně nekompletním přístupem. Za určité situace nicméně může být přístup z ekonomického hlediska užitečný a dokonce nezbytný;

6. nehledě na výše uvedené Výbor plně souhlasí s názorem, že vzdělávání a odborné přípravě je třeba přiznat klíčovou roli z hlediska zajištění inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění v Evropě, a zdůrazňuje, že možnosti, jak mohou evropské instituce vysokoškolského vzdělávání plnit svou společenskou úlohu, ještě nejsou plně vyčerpány;

2. Klíčové otázky pro členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání

2.1 *Zvýšení úrovně dosaženého vzdělání pro formování absolventů a výzkumných pracovníků, které Evropa potřebuje*

7. souhlasí s analýzou, že průměrná úroveň vzdělávání v Evropě musí do roku 2020 dosáhnout cílové úrovně 40 % mladých lidí, kteří dokončí vysokoškolské vzdělávání nebo rovnocenné studium, a to za účelem dosažení plánovaného nárůstu počtu pracovních míst vyžadujících vysokou úroveň znalostí, nabídnutí lepších vyhlídek na kvalitní pracovní místa pro mladé, a tedy i za účelem boje proti nezaměstnanosti, zejména u mladých;

8. je přesvědčen, že široké využívání inovativních řešení v oblasti IKT poskytovateli vysokoškolského vzdělávání může přispět k tomu, aby bylo vysokoškolské vzdělávání přístupnější a aby se zvýšila míra účasti, a to například studentů, kteří žijí v řídké obydlených oblastech, nebo na ostrovech, v horských oblastech a nejvzdálenějších regionech;

9. výslovně souhlasí s názorem, že do vysokoškolského vzdělávání se musí zapojit širší vrstvy obyvatelstva, a lituje, že různé skupiny obyvatelstva jsou ve vysokoškolském vzdělávání stále ještě nedostatečně zastoupeny. Výbor poukazuje na to, že toto nedostatečné zastoupení, které je nepřijatelné a kromě toho se stále silněji odráží v akademickém sboru, nás staví nejen před sociální problémy, ale z ekonomického hlediska znamená také neúčinné promarnění talentů;

10. navrhuje proto, aby se monitorovalo nejen, do jaké míry jsou členské státy úspěšné při zvyšování účasti a stejně zásadní míře úspěšnosti ve vysokoškolském vzdělávání, ale i do jaké míry se členským státům a institucím vysokoškolského vzdělávání daří přilákat studenty z nedostatečně zastoupených skupin a „netradičních“ studentů, a to způsobem prolamujícím mimo jiné schémata klasických vzorů, čímž lze předcházet stereotypním volbám studijních směrů a z nich i nadále vyplývajícím

segregaci na trhu práce. S ohledem na demografický vývoj je Výbor totiž přesvědčen, že nutné podstatné zvýšení míry účasti nelze trvale uskutečnit, pokud se členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání nezasadí o to, aby se tento „sociální rozměr“ stal jádrem jejich politiky vysokoškolského vzdělávání. Výbor se také domnívá, že je nevyhnutelné, aby i v této oblasti byly formulovány specifické cíle, které musí být samozřejmě přizpůsobeny specifickým okolnostem jednotlivých členských států a rozdílům mezi regiony uvnitř každého členského státu. Zdůrazňuje však, že vyšší účast vyžaduje i navýšené financování evropských institucí vysokoškolského vzdělávání tak, aby byly zaručeny ty nejvyšší standardy ve výzkumu i výuce;

11. podporuje nasazení Evropské komise za finanční podporu potenciálním studentům z prostředí s nižšími příjmy. Výbor vyjadřuje v této souvislosti obavy ohledně rozhodnutí či úvah různých členských států zvýšit studijní poplatky, nehledě na skutečnost, že všechny členské státy EU ratifikovaly Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, v jehož článku 13 se mj. uvádí, že „vyšší vzdělávání bude rovněž zpřístupněno pro všechny, a to podle schopností všemi vhodnými prostředky a zejména postupným zaváděním bezplatného vzdělávání“. Výbor se obává, že zvýšení studijních poplatků zvýší finanční práh pro účast na vysokoškolském vzdělávání, a to právě v době, kdy mnoho studentů a jejich rodin čelí následkům finanční a ekonomické krize;

12. poukazuje na to, že i jiné prvky než finanční způsobilost (pozornost při výběru studijního oboru, vhodné předchozí vzdělání a pomoc v případě jeho neexistence, poradenství během studia a kariéry, včasné přeorientování na vhodnější kariéru či na vhodnější odbornou přípravu za účelem zamezení nedokončení vysokoškolského studia, vysokoškolské studium více zaměřené na studenty apod.) mohou mít určující roli v přístupu k vysokoškolskému studiu a v jeho dokončení, a žádá, aby členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání věnovaly i tomuto tématu potřebnou pozornost. Výbor lituje, že informace v této oblasti politiky zatím nejsou shromažďovány systematicky a poskytovány členským státům tak, jak k tomu dochází v jiných aspektech vysokoškolského vzdělávání, a domnívá se v této souvislosti, že středisko pro sledování sociálního rozměru ve vysokoškolském vzdělávání, jež právě vzniká v rámci boloňského procesu, si zasluhuje nutnou podporu;

13. vítá opatření předkládané Evropskou komisí, k nimž patří např. rozvoj vnitrostátních rámců kvalifikací s jasnými a potřebnými plány přechodu mezi různými druhy vzdělávání, nebo centrální umístění vzdělávacích výsledků a reálně získaného vzdělání a zkušeností (mj. prostřednictvím uznání dříve získaných kvalifikací a dříve získaných dovedností, a to i v oblasti informálního a neformálního vzdělávání) místo tradičních a formálních kritérií jako jsou délka studia a počet kontaktních hodin ve studijním programu. Výbor se domnívá, že taková opatření mohou být účinnými nástroji pro lepší ohodnocení dovedností podle jejich významu a zařazení osob do správné úrovně vzdělání, nebo pro to, aby jim byla nabídnuta vhodná a dosažitelná profesní dráha směřující k vyšší kvalifikaci;

14. důrazně naléhá, aby Evropská komise sama také důsledně dodržovala svůj progresivní přístup v oblasti flexibil-

ních vzdělávacích cest a forem vzdělávání, a to i v rámci provádění stávající směrnice týkající se uznání profesních kvalifikací a vypracování nové směrnice v této oblasti;

2.2 Zlepšení kvality a relevance vysokoškolského vzdělávání

15. souhlasí s tím, že vysokoškolské vzdělávání, které je zaměřeno na vybavení absolventů znalostmi a základními přenositelnými dovednostmi, které potřebují k tomu, aby uspěli v kvalifikovaných zaměstnáních, přináší mnoho výhod při užším kontaktu s oblastí trhu práce a institucemi trhu práce. Výbor se zároveň domnívá, že i podniky by měly převzít více odpovědnosti za vysokoškolské vzdělávání, mimo jiné tím, že budou nabízet dostatečný počet plnohodnotných a kvalitních stáží pro studenty a vyučující, prostřednictvím dialogu s institucemi vysokoškolského vzdělávání o studijních oborech budoucnosti a o souvisejících požadavcích na vzdělání, tím, že ocení skutečnou hodnotu přenositelných dovedností absolventů vysokých škol apod. Mělo by se také rozšířit zakládání výzkumných partnerství mezi podniky a univerzitami;

16. je přesvědčen o tom, že místní a regionální orgány, jež zpravidla udržují vynikající kontakty jak s institucemi vysokoškolského vzdělávání, tak se světem práce, jsou nejlepším východiskem pro podporu a vedení tohoto dialogu;

17. domnívá se, že význam vysokoškolského vzdělávání se může projevit i v tom, do jaké míry instituce vysokoškolského vzdělávání zohlední typicky regionální či místní potřeby a poskytnou tak skutečný příspěvek k místnímu a regionálnímu rozvoji. Výbor považuje takové zapojení do regionu za jeden z rozměrů, na něž instituce vysokoškolského vzdělávání mohou zaměřit své poslání a strategické priority a v němž mohou usilovat o excelenci, a proto zdůrazňuje a podporuje rozmanitost a jedinečnost evropských vysokých škol;

18. žádá, aby byla ve všech evropských institucích vysokoškolského vzdělávání rozsáhle zavedena řešení v oblasti IKT. Pokud by instituce vysokoškolského vzdělávání a příslušné celostátní, regionální a místní orgány vypracovaly společnou platformu informačních technologií, mohlo by to vést ke zvýšení míry dosaženého vzdělání v populaci;

2.3 Posílení kvality prostřednictvím mobility a přeshraniční spolupráce

19. souhlasí s významem promyšlené mobility a přeshraniční spolupráce pro kvalitu vzdělávání a – v mnoha aspektech – pro osobní rozvoj lidí, kteří tuto příležitost mohli využít. Výbor konstatuje, že mj. díky hnací síle programu Erasmus a ještě více díky boloňskému procesu učinily členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání v této oblasti velký posun vpřed. Výbor se domnívá, že Evropa je díky těmto programům a spolupráci pro mnoho lidí konkrétním a pozitivním příkladem, což má nedocenitelnou hodnotu;

20. Výbor nicméně podotýká, že je třeba ještě mnoho opatření pro rozšíření možností mobility ve vzdělávání a přeshraniční spolupráce a zároveň pro jejich prohloubení, a tak podstatně zvýšit jejich přidanou hodnotu. Evropská komise správně uvádí řadu překážek nacházejících se na různých úrovních politiky a často souvisejících se specifickým vnitrostátním kontextem. Výbor se domnívá, že toto komplexní rozvrstvení nesmí bránit členským státům, místním a regionálním orgánům a institucím vysokoškolského vzdělávání v tom, aby v rámci svých pravomocí tyto problémy urychleně řešily;

21. naléhavě vyzývá, aby byly ve všech institucích vysokoškolského vzdělávání zavedeny dodatky k diplomům, které představují velmi důležitý krok ke srovnatelnosti diplomů a velice usnadňují uznávání diplomů;

22. zaměřuje pozornost na jednotlivé stávající iniciativy pro přeshraniční zajišťování kvality ve vysokoškolském vzdělávání, a rád by ji s ohledem na strukturální dopad na systémy vysokoškolského vzdělávání dotčených států a regionů umístil do popředí jako model přeshraniční spolupráce;

23. žádá příslušné vnitrostátní orgány, což jsou v mnoha případech regionální či místní orgány, aby zjednodušily a zrychlily uznávání akademických titulů tak, aby se snížila významná zátěž, která omezuje mobilitu studentů a akademických pracovníků. Tato procedura by neměla být pro žadatele spojena s nepřekonatelnými poplatky a neměla by trvat déle než čtyři měsíce;

2.4 Zlepšení fungování znalostního trojúhelníku

24. plně souhlasí s nutností zlepšit rozvoj a využití znalostního trojúhelníku mezi vzděláváním, výzkumem a podniky, a výslovně souhlasí s analýzou Evropské komise, že vysokoškolské instituce a výzkumné instituce mohou urychlit hospodářský rozvoj regionu, v němž se nacházejí, využít silných stránek regionů v globálním měřítku a působit jako středisko sítě znalostí poskytující služby místní ekonomice a společnosti;

25. uznává, že výše uvedené platí o to více, čím lépe místní a regionální orgány uplatňují podporu strategicky a uvědoměle volí počet prioritních oblastí, jež vychází ze specifických silných stránek jejich regionu a z jeho specifických potřeb. Výrazné podpory by se mělo dostat vzniku znalostních a inovativních klastrů zahrnujících místní a regionální orgány, univerzity a místní podniky včetně začínajících podniků;

26. okrajem podotýká, že Evropská komise se v tomto sdělení podrobně zabývá podniky, potenciálem pro produkty a služby vhodné pro komercializaci, stejně jako uváděním znalostí na trh. Výbor zdůrazňuje, že instituce vysokoškolského vzdělávání a výzkumné instituce mají společenské poslání vůči veřejným subjektům a neziskovému sektoru, jako např. (povinné) vzdělávání, lékařské a léčebné odvětví, sociální a pečovatelské služby;

2.5 Zlepšení správy a financování

27. souhlasí s názorem Evropské komise, že celkové investice do vysokoškolského vzdělávání v Evropě jsou globálně příliš nízké a uznává přitom, že nejen členské státy, ale v mnoha případech i regionální orgány musí být zodpovědné za získávání investic do vysokoškolského vzdělávání z veřejných prostředků. Výbor vyzývá členské státy a v příslušných případech i regionální orgány k tomu, aby nehledě na tlaky na rozpočet nezahlazovaly budoucnost a spíše investovaly s cílem dlouhodobého růstu, místo aby snižovaly rozpočet v oblastech, jež jsou základem pro růst v budoucnu. Výbor se domnívá, že Evropská komise to může konkrétně sledovat tím, že prostřednictvím evropského semestru dohlédne, aby se úsporná opatření netýkala odvětví, jež mají klíčový význam pro provádění strategie Evropa 2020;

28. z hlediska svého přístupu ke vzdělávání jako k veřejnému statku souhlasí s vyjádřením Evropské komise, že veřejné investice jsou prvořadým základem udržitelného vysokoškolského vzdělávání a i v budoucnu jím rozhodně musí zůstat;

29. vítá snahu o diverzifikaci finančních prostředků, například využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru k financování infrastruktury, varuje však předtím, že využívání alternativních finančních zdrojů, zejména zvýšení podílu soukromého financování zvyšováním studijních poplatků může vyvolat zvýšený tlak na domácnosti. Výbor se obává, že tento tlak na domácnosti může vést mj. k nižší míře zastoupení, či dokonce k nežádoucím posunům v sociálním složení studentů a ke vzniku či posílení nevyvážených toků mobility mezi členskými státy či regiony. Za účelem podpory rovných příležitostí pro všechny a motivace ke špičkovým výkonům proto Výbor doporučuje uplatňovat lepší politiku v oblasti stipendií a půjček na studium v závislosti na kritériích příjmu a studijních výsledků;

30. souhlasí s rozvojem nových či aktualizací stávajících mechanismů financování, jež jsou založeny na výkonu, podporují různé strategické volby a rozmanitost profilu instituce a povzbuzují k excelenci. Výbor by současně rád poukázal na to, že ze zkušenosti se ukázalo, že k zavádění takových mechanismů musí docházet promyšleně a s nutnou opatrností, mj. proto, že vypracované formy a ukazatele mají skutečně podporovat realizaci žádoucích cílů a opravňovat usilování o rozmanitost mezi institucemi a v jejich rámci;

31. poznamenává, že zvýšená autonomie institucí vysokoškolského vzdělávání tyto instituce neosvobozuje od povinnosti zodpovědnosti, ani od jejich odpovědnosti vůči okolí, jehož jsou součástí. To neznamená, že Výbor neuznává, že zvýšení autonomie institucí má také pozitivní vliv na přilákání soukromého kapitálu, což přispívá k žádoucímu zvýšení investic do vysokoškolského vzdělávání;

3. Příspěvek EU: Pobídky pro transparentnost, diverzifikaci, mobilitu a spolupráci

32. vítá, že Evropská komise chce přijmout aktivnější roli při podpoře institucí vysokoškolského vzdělávání a různých vnitrostátních, regionálních a místních orgánů při provádění plánu modernizace vysokoškolského vzdělávání. Výbor považuje podporu ve všech jejích formách za zásadní pro to, aby v plánech různých orgánů a institucí vysokoškolského vzdělávání bylo dosaženo nutného sblížení a zároveň žádoucí diverzifikace a profilování;

33. povzbuzuje Evropskou komisi v tom, aby při stanovování konkrétních programů a akčních plánů věnovala ještě více pozornosti jedné z priorit, kterou sama správně stanovuje pro členské státy a instituce vysokoškolského vzdělávání: zvýšení míry účasti a nutnému posílení sociálního rozměru vysokoškolského vzdělávání;

3.1 Podpora reforem prostřednictvím podkladů pro tvorbu politik, analýzy a transparentnosti

34. konstatuje, že mj. při sledování boloňského procesu se ukazuje, že práce s relativně jednoduchými srovnávacími tabulkami pro sledování stavu plánu reformy může mít velkou informační a silnou mobilizační sílu a navrhuje, aby byl podobný nástroj častěji využíván. Výbor však poznamenává, že tabulka na úrovni jednoho členského státu často není schopna zachytit rozdílnou dynamiku uvnitř rozdílných regionů a tudíž ne vždy objektivně odráží politiku vedenou místními a regionálními orgány, zcela určitě v oblastech, v nichž mají převážnou či výlučnou pravomoc;

35. podporuje Evropskou komisi v jejím plánu přinést více náhledu do různých profilů institucí vysokoškolského vzdělávání pomocí „U-mapy“ a pomocí „U-multiranku“ vytvořit více-rozměrný informační a klasifikační nástroj založený na výkonu. Při tom je třeba zajistit, aby těmito institucím nevznikla nepřiměřená dodatečná administrativní zátěž. Výbor považuje za samozřejmé, že regionální zapojení a dopad na místní okolí má být jedním z rozměrů, v nichž mají být instituce vysokoškolského vzdělávání klasifikovány a zařazeny;

36. vítá záměr Evropské komise shromažďovat ve spolupráci s Eurostatem lepší údaje o mobilitě v evropském vysokoškolském vzdělávání a o zaměstnání absolventů. Výbor poukazuje na to, že takové informace jsou vhodné nejen u studentů a absolventů vysokoškolského vzdělávání, ale mohou pomoci také žákům při volbě studia;

37. žádá Evropskou komisi, aby dobře zvážila, jaké cíle přesně sleduje vytvořením evropského registru terciárního vzdělávání, jakož i to, do jaké míry jsou již obsaženy v jiných iniciativách, než s vývojem podobného nástroje začne;

3.2 Podpora mobility

38. plně souhlasí s významem podpory mobility a odkazuje Evropskou komisi v této souvislosti na připomínky, které mají i nadále stejnou platnost a které Výbor uvedl v kapitole „Opatření související s mobilitou“ stanoviska ze dne 27. a 28. ledna 2011 ke klíčové iniciativě „Mládež v pohybu“⁽¹⁾;

39. je dále přesvědčen, že úsilí zlepšit jazykové znalosti zvýší nejen potenciální objem výměn, ale také jejich kvalitu. Domnívá se, že v této oblasti by Evropská komise mohla hrát podpůrnou roli, a připomíná cíl evropské politiky mnohojazyčnosti, totiž to, aby každý Evropan znal kromě svého mateřského jazyka další dva jazyky;

40. podporuje Evropskou komisi v jejím přání zlepšit přístup studentů k magisterskému studiu v jiném členském státu bez ohledu na sociální prostředí, z něhož pocházejí, a potvrzuje, že tyto kategorie studentů potřebují významnější finanční podporu. Výbor bere na vědomí návrh Evropské komise vytvořit společně s Evropskou investiční bankou evropský nástroj pro záruky za studentské půjčky. Výbor zdůrazňuje, že ani jedna z akcí nesmí mít za následek to, že přístup k mobilitě se stane komerčním statkem. Vypracování takového nástroje by mělo být doplňkem k existujícím grantovým programům jako např. Erasmus, které již za dlouhá léta prokázaly svoji hodnotu⁽²⁾;

41. vyjadřuje politování nad tím, že nedostatečná mobilita vnitrostátních půjček představuje překážku mobility studentů. Trvá na povinnosti udělovat půjčky a granty bez jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti;

42. uznává, že určité toky mobility mohou být náročné pro určité státy a v některých případech dokonce ve větším měřítku pro určité regiony. Výbor se vyslovuje u studií, která opravňují k výkonu určitých služeb, jako např. studium medicíny, s ohledem na regionální úroveň pro povolení přístupového režimu, který je nutný pro zajištění regionální lékařské péče. Výbor je kromě toho připraven spolupracovat na podrobné analýze této problematiky a při hledání udržitelného řešení, z něhož by měly prospěch všechny dotčené strany a které zachová acquis EU;

43. je však přesvědčen, že je třeba přijmout specifická opatření, jež by všem studentům zaručila rovný přístup k mobilitě ve vzdělávání nezávisle na jejich socioekonomické situaci či geografické poloze jejich regionu;

⁽¹⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽²⁾ Viz odstavec 20 stanoviska Výboru regionů ke stěžejní iniciativě Mládež v pohybu (CdR 292/2010 fin) přijatého na 88. plenárním zasedání ve dnech 27. a 28. ledna 2011.

44. uznává dále, že existují obavy ohledně kvality určitých druhů přeshraničního vzdělávání v rámci franšizových dohod a vyzývá všechny členské státy, aby přijaly nutná opatření, např. při zajišťování kvality vzdělávání, které je nabízeno institucemi vysokoškolského vzdělávání za hranicemi členského státu, aby mezi členskými státy mohla i nadále existovat naprostá důvěra v instituce ostatních;

45. souhlasí s tím, že ještě existuje mnoho překážek pro přeshraniční mobilitu výzkumných pracovníků a vyzývá členské státy k aktivní práci na lepší regulaci pracovních podmínek a sociálních práv druhotné povahy, aby výzkumní pracovníci získali více jistoty ohledně těchto aspektů a aby se cítili méně brzděni při účasti na přeshraniční mobilitě;

3.3 Vysokoškolské vzdělávání jako ústřední prvek inovace, vytváření pracovních míst a zaměstnatelnosti

46. očekává přijetí strategického programu inovací a doufá, že se bude urychleně pracovat na vytváření priorit ve vývoji EIT a při definici nových znalostních a inovačních společenství (KIG);

47. sleduje se zájmem vývoj „znalostních aliancí“ mezi institucemi vysokoškolského vzdělávání a podniky, ale současně si také klade otázku, zda by nebylo smysluplné či dokonce nutné vytvořit takové aliance mezi institucemi vysokoškolského vzdělávání a subjekty a organizacemi, které nejsou zaměřeny na zisk. Výbor má při tom na mysli mj. výzvy, před nimiž stojí Evropa: stárnutí populace a pokles porodnosti, multikulturní soužití, změna klimatu apod.;

48. vítá záměr Evropské komise vyvinout rámec kvality stáží a je přesvědčen, že Evropská komise a orgány členských států na celostátní, regionální i místní úrovni musí poté aktivně sledovat provádění tohoto rámce. Navrhované vytvoření centralizované platformy nabídky stáží v Evropě může být vynikajícím prostředkem k tomu, jak umožnit snadný přístup k nabídkám stáží a pobídnout mladé lidi, aby se hlásili na stáže v jiných členských státech;

3.4 Podpora internacionalizace evropského vysokoškolského vzdělávání

49. souhlasí s Evropskou komisí, že internacionalizace a přeshraniční spolupráce nemohou zůstat omezeny na oblast Evropské unie a že mimo tuto oblast lze mnoho získat. Výbor přitom obzvláště zdůrazňuje, že existuje enormní potenciál pro spolupráci mezi sousedícími regiony, z nichž jeden se nachází uvnitř EU a druhý vně. V tomto smyslu by měla EU podporovat spolupráci evropských univerzit s institucemi vysokoškolského vzdělávání třetích zemí, mj. s cílem posílit jejich správu a jejich vzdělávací programy za využití zkušeností evropských institucí. Za tímto účelem je nutné podporovat mobilitu a výměnu studentů a vyučujících univerzit v příhraničních oblastech a univerzit třetích zemí, jež s nimi sousedí, coby pomoc vývozu osvědčených zkušeností;

50. očekává více konkrétních návrhů ohledně způsobu, jakým chce Evropská komise podporovat zavádění a rozvoj strategií pro internacionalizaci evropských vysokoškolských institucí, a počítá s tím, že Evropská komise o tom bude vést dialog se všemi zainteresovanými stranami. Výbor poukazuje na to, že i regionální a místní orgány musí být zapojeny do tohoto dialogu z toho důvodu, že strategie pro internacionalizaci evropských vysokoškolských institucí jsou často v úzkém propojení se strategiemi rozvoje regionů, jehož jsou součástí;

3.5 Posílení dlouhodobého dopadu a doplňkovosti financování EU

51. vítá návrh pokračovat od roku 2014 ve finančně posíleném a administrativně zjednodušeném stávajícím programu pro vzdělávání, odbornou přípravu a mládež v rámci programu „Erasmus pro všechny“. Výbor doufá, že tento nový program povede nejen k rozšíření, ale rovněž i ke kvalitativnímu prohloubení různých forem výměny a spolupráce;

52. stejně tak je nadšen návrhem Evropské komise sloučit stávající evropské programy pro výzkum a inovace do nového programu „Horizont 2020“;

53. nabízí Evropské komisi podporu regionálních a místních orgánů vycházející z jejich blízkosti institucím vysokoškolského vzdělávání, aby tyto instituce motivovaly k plnému využití možností programů „Erasmus pro všechny“ a „Horizont 2020“;

54. poukazuje stejně jako v předchozích stanoviscích na to, že začleňování stávajících programů do těchto nových programů musí probíhat s nutnou pečlivostí, aby při této reorganizaci nedošlo ke ztrátě cenných prvků ze stávajících programů;

55. souhlasí s propojením, které Evropská komise činní mezi (vysokoškolským) vzděláváním na jedné straně a politikou soudržnosti, Evropským fondem pro regionální rozvoj a Evropským sociálním fondem na druhé straně. Aby příjemci mohli tyto prostředky co neúčinněji a nejefektivněji uplatňovat, žádá Výbor Evropskou komisi, aby aktivně hledala osvědčené postupy z různých členských států a regionů a aby je v rozsáhlé míře šířila;

3.6 Další kroky k inteligentnímu, udržitelnému a inkluzivnímu evropskému vysokoškolskému vzdělávání

56. počítá s tím, že Evropská komise povede při stanovování konkrétních programů a směrů činnosti i nadále vysoce hodnocený dialog se všemi dotčenými aktéry, včetně regionálních a místních orgánů;

57. bere na vědomí návrh vytvořit skupinu na vysoké úrovni, jež bude analyzovat zásadní prvky modernizace vysokoškolského vzdělávání, a počítá s tím, že Evropská komise při sestavování této skupiny plně zohlední specifické výzvy, jež v tomto sdělení uvedla, a žádá, aby byl VR v této skupině na vysoké úrovni zastoupen;

58. naléhá na to, aby Evropská komise při vypracování plánu modernizace zajistila potřebnou součinnost mezi všemi klíčovými iniciativami, jež jsou pro tento plán relevantní, a přitom zohlednila mj. stanoviska, která Výbor v souvislosti s těmito klíčovými iniciativami vydal.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu

(2012/C 113/10)

VÝBOR REGIONŮ

- sdílí politickou vůli Komise zachovat si vůdčí postavení v boji proti chudobě ve světě, zejména pokud jde o plnění rozvojových cílů tisíciletí, a to navzdory současné hospodářské, sociální a finanční krizi;
- souhlasí s Komisí, že ačkoliv EU výrazně přispěla k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, ještě zdaleka nedošlo k jejich naplnění. Proto je nutné přehodnotit budoucnost rozvojové politiky EU;
- opakuje své přání, aby přezkum evropské rozvojové politiky a evropský konsensus zdůraznily postoj, úlohu a přidanou hodnotu místních a regionálních orgánů v těchto oblastech a politikách; VR bude i nadále úzce spolupracovat s Evropskou komisí a posílí využívání nástrojů, jako je atlas decentralizované spolupráce či internetový portál, a bude se podílet na organizaci konference o decentralizované spolupráci;
- trvá na tom, aby byla úloha místních a regionálních orgánů v rámci rozvojové politiky EU pojímána centrálněji a diferencovaněji, a to jednak vzhledem k jejich politické zkušenosti v oblastech, jako je decentralizace kompetencí, posilování institucí či správa věcí veřejných na místní úrovni, jednak vzhledem k významné přidané hodnotě, již mohou nabídnout třetím zemím v těchto otázkách nebo ve strategických odvětvích jako zemědělství, rybolov a akvakultura, jež jsou důležité v rámci iniciativ, které chce EU podpořit v souvislosti se zajišťováním potravin;
- souhlasí s Komisí, že by EU měla nadále uznávat zvláštní význam podpory rozvoje ve svém sousedství a v subsaharské Africe, a proto vyzývá, aby se nezapomínalo na potenciál ARLEM a CORLEAP.

Zpravodaj	pan Jesús Gamallo ALLER (ES/ELS), generální ředitel pro vnější vztahy a vztahy s Evropskou unií, regionální vláda Galicie
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu KOM(2011) 637 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Všeobecné připomínky

1. uznává význam nedávno zveřejněného sdělení Komise s názvem *Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu*. Toto sdělení předkládá různé návrhy na zlepšení dopadu politik rozvojové spolupráce v příštím desetiletí a nadále sleduje cíl EU vymýtit chudobu v kontextu udržitelného rozvoje a naplňování rozvojových cílů tisíciletí;

2. sdílí politickou vůli Komise zachovat si vůdčí postavení v boji proti chudobě ve světě, zejména pokud jde o plnění rozvojových cílů tisíciletí, a to navzdory současné hospodářské, sociální a finanční krizi;

3. souhlasí s Komisí, že ačkoliv EU výrazně přispěla k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, ještě zdaleka k jejich naplnění nedošlo. Proto je nutné přehodnotit budoucnost rozvojové politiky EU, aby bylo možné účinně bojovat proti chudobě, a soustředit se na partnerské země, v nichž lze dosáhnout nejvýraznějších výsledků. Dále je třeba realizovat rozvojovou pomoc a současně podporovat lidská práva, demokracii a další klíčové prvky řádné správy věcí veřejných, v kontextu udržitelného rozvoje podporujícího začlenění;

4. opakuje své přání, aby přezkum evropské rozvojové politiky a evropský konsensus zdůraznily postoj, úlohu a přidanou hodnotu místních a regionálních orgánů v těchto oblastech a politikách, jak se uvádí ve stanoviscích CdR 312/2008 ⁽¹⁾, CdR 116/2010 ⁽²⁾ a CdR 408/2010 ⁽³⁾. V tomto smyslu a s cílem podpořit výměny a nabídnout místním a regionálním orgánům fórum pro vyjádření politického názoru v oblasti rozvojové politiky se VR zavazuje, že bude i nadále úzce spolupracovat s Evropskou komisí a posílí využívání nástrojů, jako je atlas decentralizované spolupráce či internetový portál, a bude se podílet na organizaci konference o decentralizované spolupráci;

5. vítá, že Komise zdůrazňuje přístup zaměřený na aktéry, nicméně lituje, že chybí zmínky o evropských místních a regionálních orgánech jako významných aktérech rozvoje a že jsou uvedeny pouze vedle dalších subjektů;

6. trvá na tom, aby byla úloha místních a regionálních orgánů v rámci rozvojové politiky EU pojímána centrálněji a diferencovaněji, a to jednak vzhledem k jejich politické zkušenosti v oblastech, jako je decentralizace kompetencí, posilování institucí či správa věcí veřejných na místní úrovni, jednak vzhledem k významné přidané hodnotě, již mohou nabídnout třetím zemím v těchto otázkách nebo ve strategických odvětvích jako zemědělství, rybolov a akvakultura, jež jsou důležité v rámci iniciativ, které chce EU podpořit v souvislosti se zajišťováním potravin. Je třeba vzít v potaz zvláštní případ nejvzdálenějších regionů jakožto aktivních hranic a základů EU ve světě, jež mohou stimulovat větší účinnost evropské rozvojové politiky, jak se uvádí ve stanovisku CdR 408/2010;

7. souhlasí s Komisí, že k účinnému boji proti chudobě je nutné zvolit správnou kombinaci politik, nástrojů a zdrojů. Podporuje společná kritéria a společné zásady, jež by umožnily určit, jak měřit účinnost a dopad rozvojových politik. EU by k této činnosti měla přispět například tím, že se zapojí do práce Výboru OECD pro rozvojovou pomoc a dalších globálních aktérů;

Lidská práva, demokracie a další základní aspekty řádné správy

8. souhlasí s Komisí, že řádná správa je ve všech svých rozměrech zásadní pro udržitelný růst podporující začlenění, a že jedním ze stěžejních úkolů všech rozvojových strategií je proto posílení institucí partnerských zemí a zlepšení úrovně jejich výkonnosti, demokracie, dodržování lidských práv a právního státu;

9. zdůrazňuje, že – jak ukázaly zkušenosti – při dosahování demokratičtějších institucí, které budou více respektovat právní stát a lidská práva, budou lépe spravovány a budou blíže potřebám a zájmům obyvatelstva, hrají zásadní roli procesy decentralizace, v nichž by měly plnit výraznou roli místní a regionální orgány;

10. souhlasí s Komisí, že existuje prostor pro větší spolupráci EU s občanskou společností a s místními a regionálními orgány, ale domnívá se, že musí posílit své vazby na organizace občanské společnosti a místní a regionální orgány prostřednictvím pravidelného a strukturovaného dialogu. Lituje, že se v tomto bodu nezdůrazňuje ústřední úloha, již by měly zastávat místní a regionální orgány jakožto demokratické a reprezentativní subjekty. Tyto orgány by například mohly zakládat sdružení excelence s místními a regionálními orgány z rozvojových zemí. Proto Výbor vybízí Komisi, aby vytvořila zvláštní finanční nástroj, který by zřizování takových sdružení podporoval. VR rovněž vybízí Komisi, aby vytyčila cíle v oblasti podpory místní

⁽¹⁾ CdR 312/2008 fin – Místní orgány: Aktéři rozvoje.

⁽²⁾ CdR 116/2010 fin – Jarní balíček: Akční plán EU pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

⁽³⁾ CdR 408/2010 fin – stanovisko k zelené knize Rozvojová politika EU pro udržitelný rozvoj a růst podporující začlenění – Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU.

úrovně v rámci specifických programů, aby tak ze strategií jednotlivých zemí mohlo vzejít širší spektrum iniciativ zaměřených na decentralizaci. Vzhledem k výše uvedenému tedy VR vítá návrh na zvýšení míry decentralizace analogicky k prostředkům a cílům pro oblast sociální soudržnosti a lidských práv;

Udržitelný růst podporující začlenění ve službách lidského rozvoje

11. souhlasí se záměrem Komise stimulovat udržitelný růst podporující začlenění se zaměřením na odvětví, jako je sociální ochrana, zdravotnictví a vzdělávání, jež zajistí začlenění, nebo na zemědělství a čistou energii, jež zajistí udržitelnost; lituje však, že se v tomto bodě nehovoří o potřebě zlepšit přerozdělování přínosů pokroku, jež by zajistilo spravedlivé přerozdělení příjmů;

12. domnívá se, že místní a regionální orgány jsou klíčovými aktéry v rámci udržitelného růstu podporujícího začlenění, a proto má jejich příspěvek zásadní význam pro proveditelnost tohoto rozvoje. Zdůrazňuje, že vztahy mezi evropskými místními orgány a jejich protějšky v zemích přijímajících pomoc jsou důležité pro uplatňování zásady odpovědnosti uvedené v Pařížské deklaraci;

13. souhlasí, aby bylo v rámci dohod o hospodářském partnerství a dalších dohod o volném obchodu podpořeno odstraňování nedostatků v konkurenceschopnosti, ale vyzdvihuje, že je nezbytné dodržovat základní pravidla obchodních dohod Unie, pokud jde o uplatňování pravidel týkajících se původu produktů, jež pocházejí z partnerských zemí, a to s ohledem na to, že některé výjimky z pravidel mohou narušit správné fungování vnitřního trhu;

14. konstatuje, že Komise by měla jasně vysvětlit, v čem spočívají „nové způsoby spolupráce se soukromým sektorem“, vzhledem k tomu, že evropská spolupráce má v této oblasti ve srovnání s jinými multilaterálními dárci, jako je třeba Světová banka, malé zkušenosti a existující hodnocení týkající se spolufinancování projektů se soukromým sektorem ukazují, že ve značné části financovaných opatření je těžké jasně vymezit dosažený rozvoj;

15. souhlasí s Komisí, že je třeba podpořit zemědělství, a upevnit tak základy udržitelného rozvoje, ale doplňuje, že rozvoj zemědělství a zajišťování potravin představují také základní rozměry procesu rozvoje, jak je uvedeno v odstavci 39 stanoviska CdR 408/210;

16. souhlasí s Komisí, že EU musí podporovat udržitelné postupy, přičemž by měla upřednostňovat postupy používané lokálně a zaměřovat se na drobné zemědělce a venkovská hospodářství, vytváření seskupení producentů a na dodavatelský a marketingový řetězec a nadále pracovat na zlepšování v oblasti nutričních norem a řízení zajišťování potravin a na omezování kolísání cen potravin na mezinárodní úrovni. Požaduje však, aby se i v těchto otázkách přihlíželo ke schopnostem a zkuše-

nostem evropských regionů s projektováním základních infrastruktur pro distribuci potravin, se studiem úrodnosti půdy a zacházením s plodinami v souladu s podmínkami prostředí, péčí o křehké místní ekosystémy a se sestavováním plánů pro zajištění zásobování obyvatel;

17. souhlasí, že by EU měla nabízet technologie a odborné znalosti i financování rozvoje v odvětví energetiky a podporovat zejména intenzivnější využívání energie z obnovitelných zdrojů tím, že bude propojovat evropskou zkušenost se zvláštními podmínkami některých partnerských zemí pro využívání tohoto typu energie;

18. opakuje, že je vhodné, aby byl podepsán pakt starostů a regionů mezinárodního charakteru zaměřený na poskytování energie všem občanům v rámci společných programů, který by zahrnoval vhodný a specifický finanční nástroj, o čemž se hovoří v odstavci 37 stanoviska CdR 408/2010;

Diferenciovaná rozvojová partnerství

19. souhlasí s Komisí, že by EU měla nadále uznávat zvláštní význam podpory rozvoje ve svém sousedství a v subsaharské Africe, a proto vyzývá, aby se nezapomínalo na potenciál Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM) a Konference regionálních a místních orgánů zemí Východního partnerství (CORLEAP) jakožto fór pro dialog a setkávání mezi místními a regionálními orgány členských států a partnerských zemí;

20. souhlasí s Komisí, pokud jde o kritéria pro přidělování rozvojové pomoci EU, žádá však, aby se přihlíželo také k vazbám vyplývajícím z historicko-kulturní blízkosti a k tradici předchozí spolupráce;

21. připomíná nicméně, že 70 % světové populace, jež se nachází pod prahem chudoby, žije v zemích se středně vysokými příjmy, a proto zdůrazňuje, že je nutné provádět novou politiku, která má soustředit úsilí v oblasti o pomoci, rozvázně a postupně, na základě transparentních a objektivních kritérií pro rozhodování;

Koordinovaná akce EU

22. souhlasí s Komisí v tom, že společné plánování pomoci EU a členských států by snížilo roztržitost a zvýšilo účinnost, avšak zdůrazňuje, že je třeba prohloubit koordinaci nad rámec pouhého společného plánování, s ohledem na to, že koordinace pomoci je jednou ze zásad definovaných v pařížské agendě, je součástí evropského konsensu o rozvoji a představuje jednu z normativních zásad primárního práva (článek 210 SFEU);

23. je potěšen, že se Komise zmiňuje o potřebě pokročit v dělbě práce mezi evropskými dárci s cílem dosáhnout významnější koordinace a komplementarity. Opakuje však, že – jak se uvádí ve stanovisku CdR 408/2010 – dělba práce by měla existovat nejen mezi dárci na státní úrovni, ale také mezi

těmito dárci a příslušnými dárci na nižších úrovních (regionální a místní), vzhledem k významu, jaký mají v různých systémech spolupráce EU. Proto vyzývá Komisi, aby vytvořila pro místní a regionální orgány styčné body v rámci Evropské služby pro vnější činnost a na generálním ředitelství pro rozvoj a spolupráci, a to jak v EU, tak v partnerských zemích. Dále považuje za nezbytné, aby se stanovila zvláštní rozpočtová položka pro místní a regionální orgány EU;

24. domnívá se že, že je nezbytné hledat komplementaritu a vyvarovat se zdvojování opatření, což přispěje k obohacení a zvýšení účinnosti politiky rozvojové pomoci. Za tímto účelem je třeba pokročit v oblasti rozdělování odpovědností mezi aktéry, s ohledem na jejich specializaci a zkušenosti a s důrazem na důležitou činnost místních a regionálních orgánů;

25. je potěšen uznáním a podporou Komise pro nástroj rozpočtové pomoci, který napomáhá harmonizaci s partnerskými zeměmi, v souladu Pařížskou deklarací. Vyzývá však, aby se do dialogu začlenilo i pečlivé posouzení předpokladů pro rozpočtovou podporu včetně možnosti decentralizovat části podpory. V této souvislosti připomíná, že mezi doporučeními, která vyplynula ze strukturovaného dialogu zahájeného

Komisi, figuruje doporučení zahrnout do podmínek partnerství stanovených dárci a národními vládami ukazatele týkající se správy věcí veřejných na místní úrovni;

Zlepšení souladu mezi politikami EU

26. souhlasí s Komisí, že je nezbytné chránit soulad mezi rozvojovými politikami a pokračovat ve vyhodnocování dopadu politik na rozvojové cíle;

27. je s Komisí za jedno v tom, že je nezbytné zaručit pozvolný přechod od humanitární pomoci a reakce na krizi k dlouhodobé rozvojové spolupráci;

Podpora programu v zájmu změny

28. podporuje Komisi v jejím záměru požádat Radu o schválení Agendy pro změnu, jež EU poskytne účinnější politiku rozvojové spolupráce s většími dopady, a podpořit nezbytné změny v partnerských zemích za účelem zrychlení procesu snižování chudoby a plnění rozvojových cílů tisíciletí, jenž bude počítat s účastí místních a regionálních orgánů.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Soubor právních předpisů o právech obětí

(2012/C 113/11)

VÝBOR REGIONŮ

- podporuje myšlenku zlepšení situace a práv obětí trestných činů. Je to důležitý prvek při provádění Stockholmského programu a akčního plánu na vytvoření skutečného prostoru svobody, práva a bezpečnosti v Evropě, jenž je klíčovým prvkem evropské integrace a cílem EU;
- vítá skutečnost, že jsou do tohoto úsilí zapojeny i místní a regionální orgány. Hrají klíčovou úlohu při poskytování řady služeb a struktur na podporu obětí trestných činů, a navrhované minimální normy na úrovni EU budou mít i po přijetí souboru předpisů o právech obětí nevyhnutelné dopady také na místní a regionální úroveň;
- zdůrazňuje, že soubor právních předpisů o právech obětí předložený Komisí bude mít významný dopad na místní a regionální úroveň, zejména pokud jde o finanční důsledky;
- domnívá se, že je důležité nacházet řešení, jež zaručí vyváženost práv obětí se zachováním presumpce neviny v trestním stíhání a osobních práv osob podezřelých a odsouzených pachatelů trestných činů;
- navrhuje, aby se EU v souvislosti s koordinací úkolů mezi členskými státy ujala aktivnější úlohy.

Zpravodaj	pan Per Bødker ANDERSEN (DE/SES), místostarosta a člen rady města Kolding
Odkazy	Sdělení Komise <i>Posílení práv obětí v EU</i> COM(2011) 274 final Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu COM(2011) 275 final Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech COM(2011) 276 final

I. ŠIRŠÍ POLITICKÁ HLEDISKA

VÝBOR REGIONŮ

1. podporuje myšlenku zlepšení situace a práv obětí trestných činů. Je to důležitý prvek při provádění Stockholmského programu a akčního plánu na vytvoření skutečného prostoru svobody, práva a bezpečnosti v Evropě, jenž je klíčovým prvkem evropské integrace a cílem EU ve smyslu čl. 3 odst. 2. Smlouvy o Evropské unii. Návrhy na zlepšenou ochranu se týkají zejména obzvláště zranitelných obětí trestných činů, především dětí;

2. poznamenává v této souvislosti, že vytváření společných minimálních norem uvnitř prostoru svobody, bezpečnosti a práva přispívá k budování soudržné Evropské unie, a vyzývá proto všechny členské státy, aby se v zájmu všech občanů do těchto politik zapojily;

3. vítá skutečnost, že jsou do tohoto úsilí zapojeny i místní a regionální orgány. Hrají klíčovou úlohu při poskytování řady služeb a struktur na podporu obětí trestných činů, a navrhované minimální normy na úrovni EU budou mít i po přijetí souboru předpisů o právech obětí nevyhnutelné dopady také na místní a regionální úroveň;

4. je přesvědčen, že vysoká úroveň ochrany obětí je důležitá pro minimalizaci celkových dopadů trestných činů, neboť obětem pomůže překonat fyzické a/nebo psychické následky trestných činů;

5. upozorňuje na to, že právní předpisy o právech obětí s sebou přinášejí rozličné důsledky sociálního, kriminologického, ale i finančního charakteru, pro něž je nezbytné najít vyvážená řešení. Při zlepšování situace obětí je třeba zohlednit celou řadu hospodářských aspektů, a to zejména na místní a regionální úrovni, jakož i aspektů právní jistoty;

6. připomíná, že právní předpisy o právech obětí mohou mít dopady na právní postavení podezřelých nebo obviněných. Podle názoru Výboru by se měla hledat taková řešení, v nichž jsou sice středem pozornosti zájmy obětí, současně však není ohrožována právní ochrana podezřelých nebo obviněných. Dodržování lidské důstojnosti podezřelých a obviněných – a to i tehdy, pokud se jedná o velmi závažný trestný čin – je klíčovým prvkem právního státu, jenž je jednou ze základních zásad evropské integrace a předpokladem pro trvalá a udržitelná řešení i pro oběti. Patří sem i presumpce neviny, pokud a dokud není vina prokázána, a právo na spravedlivý proces. Bez dodržování práv podezřelých a obviněných není vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva v EU možné. Výbor regionů v této souvislosti připomíná, že povinnost pečovat o takovou vyváženost mají i zvolení politici na místní a regionální úrovni;

7. vítá, že soubor právních předpisů o právech obětí spočívá z podstatné části v minimální právní úpravě, která zabezpečuje společnou minimální úroveň práv, ponechává však každému členskému státu možnost, aby šel nad rámec těchto norem. Výbor by rád připomněl, že tyto normy EU by v žádném případě neměly v žádném členském státě práva obětí oslabovat. V každém vnitrostátním a regionálním kontextu je třeba hledat vyvážená řešení, jež odpovídají místním specifikům, kultuře a tradicím. To je v souladu čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, jenž stanoví, že je třeba přihlížet k rozdílům mezi právními tradicemi a systémy členských států, a odpovídá to zásadám subsidiarity a proporcionality podle čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii;

8. připomíná, že potřeba vyvážených řešení zahrnuje požadavek diferencovat podporu obětí a procesní práva podle závažnosti a významu řešených problémů. Ochrana práv obětí je velmi širokou oblastí, zahrnující jak odlišné druhy trestných činů, tak řadu rozličných opatření právního, sociálního, hospodářského, lékařského a psychologického charakteru. Výbor regionů vyzývá k hledání diferencovaných řešení, jež budou důsledně dodržovat zásadu proporcionality, a umožní tak dospět k odpovídajícímu poměru mezi problémem a řešením;

II. VÝZNAM SOUBORU PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ O PRÁVECH OBĚTÍ PRO MÍSTNÍ A REGIONÁLNÍ ÚROVEŇ

9. zdůrazňuje, že soubor právních předpisů o právech obětí předložený Komisí bude mít významný dopad na místní a regionální úroveň, zejména pokud jde o finanční důsledky. Netýká se to jen regionů v členských státech s federativním uspořádáním, ale také místní úrovně, neboť v mnoha případech je to městská policie a další místní orgány, jež jsou jako první v kontaktu s oběťmi trestných činů. Často to také budou místní orgány, jež se budou muset postarat o zvláště zranitelné oběti, např. o děti, nezletilé nebo o lidi s postižením. Výbor regionů proto zdůrazňuje, že aby bylo možné zajistit zlepšení ochrany obětí v souladu s těmito návrhy, a zároveň umožnit místním a regionálním orgánům plnit jejich povinnosti, je třeba hledat přiměřená finanční řešení v rozdílném kontextu jednotlivých členských států;

10. vyzdvihuje klíčový význam úsilí o posílení přeshraniční spolupráce mezi různými orgány s cílem zlepšit ochranu obětí. Takové modely spolupráce, v nichž samozřejmě hrají klíčovou úlohu místní a regionální orgány, by měly být posíleny jak vertikálně (vztahy mezi místními a regionálními orgány a vnitrostátními orgány), tak horizontálně (vztahy mezi různými místními a regionálními orgány). Tyto struktury jsou obzvláště důležité, když má trestní stíhání přeshraniční rysy a oběť má bydliště v jiném členském státě EU;

Výbor regionů v této souvislosti lituje, že ustanovení ke koordinaci spolupráce obsažená v článku 25 návrhu směrnice nebyla od roku 2001 změněna, a že se týkají výhradně členských států;

11. domnívá se, že místní a regionální orgány již disponují bohatými zkušenostmi a odbornými vědomostmi souvisejícími s podporou a ochranou obětí trestných činů. Využívání a výměna těchto odbornými vědomostmi – a to i při zákonodárné práci – může přispět k dosažení cílů stanovených Komisí, a měla by být proto podporována;

III. KONKRÉTNÍ NÁVRHY

12. navrhuje, aby byla v souvislosti se souborem právních předpisů o právech obětí příměji řešena úloha regionů, měst a obcí. Pokud se unijní zákonodárce domnívá, že i místním a regionálním orgánům přísluší důležitá úloha, mělo by to být výslovněji uvedeno např. v bodu odůvodnění návrhu směrnice (viz pozměňovací návrh 2);

13. žádá, aby bylo zvázeno, jak, resp. zda mohou být odborné vědomosti místních a regionálních orgánů využity v úsilí o lepší podporu a ochranu obětí trestných činů. Takové

úsilí by mělo být v každém případě spjato se silnějším důrazem na odbornou přípravu příslušníků policie, sociálních pracovníků a dalších skupin zaměstnanců na místní úrovni, kteří mají často první kontakt s oběťmi;

14. domnívá se, že je důležité nacházet řešení, jež zaručí vyváženost práv obětí se zachováním presumpce nevinny v trestním stíhání a osobních práv osob podezřelých a odsouzených pachatelů trestných činů. Proto navrhuje, aby to bylo v bodě 7 odůvodnění návrhu směrnice výslovně zmíněno (viz pozměňovací návrh 1);

15. domnívá se, že by se regiony, města a obce měly podílet na hledání možných cest k lepší přeshraniční spolupráci mezi místními a regionálními orgány z různých zemí. V tomto ohledu je klíčové určit zástupce pro regiony nebo obce, jež by byli referenčním orgánem pro informace o příslušných činnostech jednotlivých subjektů;

16. navrhuje, aby se EU v souvislosti s koordinací úkolů mezi členskými státy ujala aktivnější úlohy také na místní a regionální úrovni. To by bylo možné např. díky zřízení koordinačního mechanismu na úrovni EU, jehož úkolem by byla podpora spolupráce mezi místními a regionálními orgány různých členských států, a to prostřednictvím obecných studií a koordinací konkrétních postupů, např. zprostředkováním kontaktu mezi příslušnými místními a regionálními orgány jednotlivých členských států. Tato struktura by mohla rovněž vytvořit a spravovat databázi osvědčených postupů, jak to navrhuje VR ve svém stanovisku k akčnímu plánu provádění Stockholmského programu ⁽¹⁾;

17. měla by být rovněž zvázena vhodná opatření, jež by umožnila obětem samostatný přístup k praktickým informacím a podpoře na úrovni EU. Situaci obětí trestných činů spáchaných v zahraničí by patrně zlepšila tísňová telefonní linka pro oběti. A to nejen během doby, kdy jsou tyto oběti v zahraničí a potřebují pomoc a podporu různého druhu, ale také po jejich návratu domů a při kontaktu s orgány země, v níž byl trestný čin spáchan;

18. rád by rovněž upozornil na bohaté zkušenosti a příslušné odborné vědomosti soukromých a jiných subjektů v této oblasti. VR proto vyzývá k tomu, aby byly do úsilí o zlepšení situace obětí zapojeny nejen nejrozličnější soukromé osoby, ale také právnické osoby a nestátní organizace na ochranu a podporu obětí na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. To by bylo možné díky úsilí o koordinaci na úrovni EU pro vyhodnocování zkušeností, do něhož by byly zapojeny různé soukromé a jiné subjekty, jež by mohly přispívat ke zlepšování spolupráce;

⁽¹⁾ Stanovisko Výboru regionů *Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – akční plán provádění Stockholmského programu*, 87. plenární zasedání VR, 1. a 2. prosince 2010, zpravodaj: Holger Poppenhäger (DE/SES), ministr spravedlnosti Svobodného státu Durynsko.

19. považuje za obzvláště důležité, aby byla v souvislosti s trestnou činností zohledněna především nutnost podpory a ochrany dětí a mladistvých. Podle názoru Výboru by měly být do právních předpisů EU co nejednoznačněji začleněny minimální požadavky na pomoc dětem a mladistvým, kteří se stali obětí trestného činu, a ne se omezovat na všeobecná prohlášení záměru;

20. zdůrazňuje, že se rozvíjí kriminalistické a viktimologické vědomosti o dětech a mladistvých, kteří se stali obětí trestného činu, a že při navrhování a aktualizaci právních předpisů EU by měly být brány v úvahu nové poznatky. Vědecké poznatky naznačují zejména to, že by byl vhodný přístup, jenž by byl citlivější k jednotlivým etapám vývoje dětí a jejich souvisejícím potřebám, než jaký zvolila Evropská komise⁽²⁾;

Diferencovanější řešení podle věku a druhu trestných činů by mohlo připravit půdu pro přísnější a cílenější minimální pravidla pro specifické kategorie obětí, např. zvláštní podporu pro menší děti nebo pro děti a mladistvé, kteří se stali obětí zvláště závažných trestných činů;

21. zdůrazňuje, že definice obětí v článku 2 navrhované směrnice je velmi široká. Každá fyzická osoba, jež utrpěla *jakýmkoliv* trestným činem – a to dokonce i přestupkem – je v souladu se směrnicí považována za oběť. Tato široce pojatá definice poskytuje dokonce i obětem drobné kriminality přístup k celé škále procesních práv stanovených ve směrnici. To by se mohlo ukázat jako velmi nákladné, a je otázkou, zda je takto široce pojatý právní předpis vyváženým a smysluplným řešením situace obětí;

22. připomíná v této souvislosti, že existují i jiné oblasti evropských právních předpisů v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, kde se praktické uplatňování nástrojů pokročilé spolupráce ukázalo jako mnohem nákladnější, než se původně plánovalo, a to z důvodu absence rozumných kritérií diferenciací. Například v posledním hodnocení evropského zatýkacího rozkazu varovala Komise před používáním tohoto zatýkacího rozkazu v případech drobné kriminality, neboť některé členské státy tento nástroj používaly v nadbytečné míře;

23. navrhuje proto, aby Komise zvážila diferencovanější přístup odpovídající řešeným problémům, a vyzývá, aby byla přijata vhodná omezení práv obětí, tak aby byla zajištěna vyváženost mezi právy obětí a závažností trestných činů. VR proto navrhuje, aby byla do směrnice začleněna všeobecná zásada proporcionality, jež by zabezpečila, že oběti drobné kriminality budou z určitých částí směrnice vyňaty.

IV. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Bod odůvodnění 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
— Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie.	— Tato směrnice respektuje základní práva – <u>včetně práv osob podezřelých a obviněných ze spáchání trestných činů</u> – a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie.

Odůvodnění

Presumpce nevinny a respektování základních práv jsou klíčové zásady evropského právního státu, a proto by měly být v souvislosti s ochranou práv obětí výslovně zmíněny.

⁽²⁾ Viz *Protecting children and preventing their victimization From policy to action, From drafting legislation to Practical Implementation*, Dr. Ezzat A. Fattah, emeritní profesor School of Criminology Simon Fraser University Burnaby, Kanada. Projev na hlavní téma na konferenci *Děti v Unii – práva a postavení* (CURE Hotel Sheraton, Stockholm, Švédsko) pořádané švédským předsednictvím Evropské unie na téma *Dětské oběti v procesu trestního soudnictví* ve dnech 3. a 4. prosince 2009.

Pozměňovací návrh 2

Nový bod odůvodnění (za bodem 24)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	— <u>Místní a regionální orgány a jejich služby jsou v mnoha případech přinejmenším částečně odpovědné za pomoc obětem a jsou jako první v kontaktu s oběmi trestných činů. Místní a regionální orgány jsou proto klíčovými partnery při provádění právních předpisů na ochranu obětí. Využívání a výměna jejich zkušeností z této oblasti je důležitou součástí poskytování informací občanům a zainteresovaným stranám.</u>

Odůvodnění

V odůvodnění k návrhu směrnice by měla být výslovně zmíněna klíčová úloha místních a regionálních orgánů coby poskytovatelů služeb a informačních kanálů.

Pozměňovací návrh 3

Nový bod odůvodnění (za bodem 25)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	— <u>Procesní práva obětí podle této směrnice musí být přiměřená a nezbytná pro dosažení zamýšleného cíle. Musí existovat rozumná vyváženost mezi procesními právy obětí a závažností spáchaného činu.</u>

Odůvodnění

Existují oblasti evropských právních předpisů v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, kde se praktické uplatňování nástrojů pokročilé spolupráce ukázalo jako mnohem nákladnější, než se původně plánovalo. Široce pojatá definice obětí v navrhované směrnici poskytuje dokonce i obětem lehčích činů přístup k celé škále procesních práv stanovených ve směrnici. Je otázkou, zda je takto široce pojatý právní předpis vyváženým a smysluplným řešením situace obětí.

Pozměňovací návrh 4

Článek 25

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Spolupráce a koordinace služeb	Spolupráce a koordinace služeb
1. Členské státy spolupracují s cílem umožnit účinnější ochranu práv a zájmů obětí v trestním řízení, ať již vytvářením sítí přímo napojených na soudní systém nebo prostřednictvím propojení mezi organizacemi, které poskytují obětem podporu, a to včetně podpory evropských sítí zabývajících se problematikou obětí.	1. Členské státy, <u>a tam, kde je to vhodné, místní a regionální orgány</u> , spolupracují s cílem umožnit účinnější ochranu práv a zájmů obětí v trestním řízení, ať již vytvářením sítí přímo napojených na soudní systém nebo prostřednictvím propojení mezi organizacemi, které poskytují obětem podporu, a to včetně podpory evropských sítí zabývajících se problematikou obětí.
2. Členské státy zajistí, aby tyto orgány, které s oběťmi pracují či jim poskytují podporu, spolupracovaly s cílem zajistit koordinovaný přístup k obětem a minimalizovat negativní dopad trestného činu, riziko sekundární a opakované viktimizace a zatížení oběti z důvodu kontaktů mezi oběťmi a orgány činnými v trestním řízení.	2. Členské státy zajistí, aby tyto orgány, které s oběťmi pracují či jim poskytují podporu <u>(a to včetně místních a regionálních orgánů)</u> , spolupracovaly s cílem zajistit koordinovaný přístup k obětem a minimalizovat negativní dopad trestného činu, riziko sekundární a opakované viktimizace a zatížení oběti z důvodu kontaktů mezi oběťmi a orgány činnými v trestním řízení.

Odůvodnění

Místní a regionální orgány hrají při zabezpečování práv obětí významnou úlohu. Proto by měla být posílena koordinace mezi různými orgány, a to jak vertikální (vztahy mezi místními a regionálními orgány a vnitrostátními orgány), tak horizontální (vztahy mezi různými místními a regionálními orgány). Tyto struktury jsou obzvláště důležité tehdy, kdy má trestní stíhání přeshraniční rysy a oběť má bydliště v jiném členském státě EU.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Rozvoj evropské kultury víceúrovňové správy: sledování provádění bílé knihy Výboru regionů

(2012/C 113/12)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že je nezbytná metoda Společenství obnovená díky inkluzivnějšímu procesu a praktickému zavedení víceúrovňové správy;
- vítá politický konsensus, který byl dosažen, pokud jde o koncepci evropské správy a podporu jeho přístupu evropskými institucemi;
- se chopil iniciativy a vytvořil srovnávací přehled víceúrovňové správy na úrovni Evropské unie, který bude každoročně přispívat ke kontrole zohlednění hlavních zásad a mechanismů tohoto způsobu správy v politickém cyklu Evropské unie tím, že se zaměří na územní rozměr analyzovaných politik a strategií;
- se domnívá, že za účelem upevnění monitorování ze strany Výboru regionů by víceúrovňová správa v praxi mohla být středem zájmu na příští konferenci o subsidiaritě;
- v příštích měsících vytvoří Listinu Evropské unie o víceúrovňové správě věcí veřejných, která by měla vést k větší účasti místních a regionálních orgánů na evropské demokracii. Její vypracování bude vycházet z inkluzivní a participativní koncepce, což usnadní její přijetí místními a regionálními zástupci.

Zpravodaj pan LUC VAN DEN BRANDE (BE/ELS), předseda styčného úřadu Flandry-Evropa

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. potvrzuje svůj politický závazek přijatý dne 17. června 2009 v Bílé knize VR o víceúrovňové správě věcí veřejných ⁽¹⁾ a po předložení politického návrhu **Budování Evropy na základě partnerství** má tedy v úmyslu dohlížet na provádění tohoto cíle tak, že bude vystupovat proti všem jeho odpůrcům, neboť tento cíl podporuje proces evropské integrace ⁽²⁾;

A. Obecné zásady víceúrovňové správy

2. chápe víceúrovňovou správu jako zásadu sestávající z koordinované činnosti Unie, členských států a místních a regionálních orgánů, která vychází ze zásady subsidiarity a proporcionality a z partnerství a realizuje se prostřednictvím funkční a institucionalizované spolupráce s cílem vypracovat a provádět politiky Evropské unie;

3. proto připomíná, že je nezbytná **metoda Společenství obnovená** díky inkluzivnějšímu procesu a praktickému zavedení víceúrovňové správy, jež by posílila účinnost činnosti Evropské unie nastolením nové kultury interinstitucionální a politické spolupráce podporující zapojení zvolených zástupců na všech úrovních a stejně tak i zástupců pocházejících z regionů s legislativními pravomocemi do evropského procesu;

4. vítá politický konsensus, který byl dosažen, pokud jde o koncepci evropské správy a podporu jeho přístupu evropskými institucemi, a je přesvědčen, že dosažení **skutečné kultury víceúrovňové správy v Evropě** závisí na třech faktorech:

— konsolidace základů a zásad, z nichž vychází tento způsob správy v evropském a vnitrostátním institucionálním a politickém rámci;

— provádění víceúrovňové správy prostřednictvím vhodných mechanismů a nástrojů;

— zajištění podmínek finanční nezávislosti různých úrovní správy, a zejména místních a regionálních orgánů, a dobré sdílení prostředků díky lepšímu rozdělení veřejných financí;

5. připomíná, že Lisabonská smlouva nezpochybnitelně zakotvila víceúrovňovou správu do fungování Evropské unie zejména tím, že posílila její postavení v institucionální struktuře a potvrdila cíl územní soudržnosti a nižší než národní rozměr zásady subsidiarity;

6. domnívá se, že nejlepší způsob, jak zajistit prosazení obecného evropského zájmu, zájmu členských států a rovněž zájmu místních a regionálních orgánů, spočívá tedy jednoznačně v současném chápání **zásady subsidiarity jako důsledku evropské přidané hodnoty** a víceúrovňové správy jako způsobu flexibilní a participativní správy, jež posiluje hodnoty Evropské unie a její etiku opírající se o odpovědnost a solidaritu, aby bylo možné čelit realitě globalizovaného světa, který je čím dál více vzájemně provázaný a konkurenční;

7. domnívá se, že veškeré úvahy o evropské správě umožňují obnovit základní otázku dodržování zásady subsidiarity v rámci dynamického politického a legislativního procesu, a zdůrazňuje, že zásada subsidiarity a zásada víceúrovňové správy jsou neodlučitelné: jedna se zabývá pravomocemi jednotlivých úrovní správy a druhá zdůrazňuje jejich interakci;

8. je toho názoru, že zasazení **subsidiarity a proporcionality** do kontextu víceúrovňové správy znamená také uznat, že je zapotřebí, aby byla evropská politická činnost průřezová a propojená: úspěšnost globálních strategií, jež jsou dnes v jádru evropské agendy, závisí čím dál více na kvalitě sdílené správy v Evropě a na dodržování zásady subsidiarity, což brání tomu, aby bylo rozhodování koncentrováno na jediném stupni výkonu veřejné moci, a zaručuje, že politiky jsou vytvářeny a prováděny na nejvhodnější úrovni;

9. zasazuje své návrhy do aktuálního kontextu procesu evropské integrace, který vyzývá k větší snaze o odpovědnost a solidaritu ze strany odpovědných politických činitelů na evropské, vnitrostátní, místní a regionální úrovni v duchu **zásady vzájemnosti** ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Bílá kniha Výboru regionů o víceúrovňové správě věcí veřejných, CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ Ve svém usnesení k politickým prioritám na rok 2011 VR uvádí, že „hodlá i nadále rozvíjet evropskou kulturu víceúrovňové správy, bude pokračovat v činnosti, již zahájil bílou knihou o víceúrovňové správě, a zhodnotí provádění víceúrovňové správy v Evropské unii a bude sledovat její stav“ – (CdR 361/2010 fin). Tento proces je podpořen dialogem s evropskými územními sdruženími a s hlavními evropskými skupinami expertů.

⁽³⁾ Podle této zásady by mělo být pro každou úroveň správy povinností, jelikož se zapojují do společného rozhodovacího procesu, podporovat legitimitu a schopnost ostatních (Landy a Teles, „Beyond devolution: from subsidiarity to mutuality“). Jinými slovy by správa na různých úrovních neměla být považována za konkurenční aktivitu. Jednotlivé úrovně by naopak měly směřovat k vzájemnému posilování.

B. *Konsolidace hodnot a zásad víceúrovňové správy – pokrok a posílení*

Na cestě k novému chápání zásady institucionální rovnováhy

10. zdůrazňuje, že **zásada institucionální rovnováhy** ⁽⁴⁾, jež je jádrem struktury Evropské unie, je základní zárukou evropské demokracie, a domnívá se, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost, která uděluje VR posílený institucionální a právní statut, pokud jde o obranu jeho výsadních práv před Soudním dvorem, proto s sebou nese plné dodržování této zásady;

11. domnívá se, že vypracování **Listiny Evropské unie o víceúrovňové správě věcí veřejných**, jež přispěje k začlenění společného a sdíleného chápání evropské správy do základního souboru hodnot Unie, bude představovat klíčovou etapu, pokud jde o realizaci jejího politického projektu;

12. konstatuje, že neexistují ucelené evropské správní předpisy zajišťující minimální normy pro uplatňování postupů, pokud jde o konzultaci, koordinaci a účast regionů a měst, a vyzývá proto Evropskou komisi, aby v konečném důsledku uvažovala o vypracování aktu evropských správních postupů, který by přenesl klíčové hodnoty a zásady této budoucí charty do participativnějších postupů;

13. domnívá se, že probíhající přezkum dohody o spolupráci mezi VR a Evropskou komisí musí více zohledňovat legitimitu a odpovědnost místních a regionálních orgánů ve fungování Evropské unie a v obecném zájmu celkového evropského rozhodovacího procesu poskytuje příležitost pro zajištění dodržování dvou řídicích zásad činnosti Evropské unie, kterými jsou zásada subsidiarity a proporcionality, a také potvrzení zásady víceúrovňové správy jakožto strukturující zásady;

14. je toho názoru, že tento přezkum by měl být doplněn dynamickým procesem, který povede k přijetí rotačního akčního plánu společně s Komisí. Tento akční plán stanoví iniciativy, které by s největší pravděpodobností mohly mít územní dopad, a analýzu *ex ante* i *ex post*, již by VR mohl poskytnout prostřednictvím toho, že zmobilizuje odborné zkušenosti svých členů a platformou územních orgánů, které provozuje (platforma pro monitorování strategie Evropa 2020, platforma subsidiarity, platforma ESÚS) ⁽⁵⁾;

⁽⁴⁾ Tato zásada spočívá na systému rozdělení pravomocí mezi různé instituce EU, na udělení přesné role každé instituci v institucionální struktuře EU a splnění úkolů svěřených EU. Soud zajišťuje, že budou dodržovány zásady právního státu tím, že sleduje institucionální rovnováhu, tj. každá instituce musí vykonávat své pravomoci s řádným ohledem na pravomoci ostatních institucí (viz Věc 9/56, Meroni v. Vysoký úřad (1957 a 1958) Sb. rozh. 133, 152 a Věc 70/88, Evropský parlament v. Rada (190) Sb. rozh. I-2041, I-2072, odstavce 21 a 22).

⁽⁵⁾ Společná tisková zpráva ze dne 29. června 2010, pan José Manuel Barroso a paní Mercedes Bresso (viz MEMO/10/287, internetová adresa: <http://europa.eu/rapid/>).

15. vyzývá Evropský parlament, aby zintenzivnil svou institucionální mobilizaci za účelem provedení zásad a mechanismů víceúrovňové správy a integrovaného přístupu a podporuje jeho návrh na vytvoření evropské značky víceúrovňové správy ⁽⁶⁾;

16. vítá iniciativu Rady Evropské unie, jež v březnu 2010 ⁽⁷⁾ poprvé svolala neformální zasedání ministrů věnované víceúrovňové správě, jehož závěry výslovně vyzývají Výbor regionů k „usnadnění pravidelného politického hodnocení pokroku v oblasti víceúrovňové správy v Evropské unii“, a žádá budoucí předsednictví, aby tento přístup zachovalo; dále konstatuje, že systematictější účast Výboru na zasedáních Rady a schůzích mezivládní povahy svědčí o pokrocích ve zohledňování tohoto způsobu správy;

17. vítá perspektivy sblížení s předsednictvím Evropské rady a jeho naslouchání, pokud jde o dopad strategických rozhodnutí přijatých na úrovni hlav států a předsedů vlád na místní a regionální orgány, a v této souvislosti považuje za vhodné uspořádat setkání před každým jarním zasedáním Evropské rady;

18. má v úmyslu nastolit systematictější dialog se Soudním dvorem na téma dodržování zásad subsidiarity a proporcionality a cíle územní soudržnosti, pokud jde o řádné provádění evropského práva a jeho dopad na místní a regionální orgány, a také na téma dodržování čtyř svobod, a s Účetním dvorem na téma řádné správy evropských financí a dopadu jejich spravování na územní soudržnost a konkurenceschopnost měst a regionů;

Přístup pro inteligentní regulaci založený na partnerství

19. je zastáncem nového doporučeného přístupu s koncepcí inteligentní regulace založeného na politickém cyklu Evropské unie, během něhož by byly právní předpisy pravidelně přizpůsobovány výzvám a okolnostem na základě důkladného hodnocení jejího provádění; domnívá se však, že tato inteligentní regulace musí být doplněna větším zohledňováním jejího územního dopadu; ⁽⁸⁾

⁽⁶⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 (paní Manescu) o řádné správě s ohledem na regionální politiku EU: postupy podpory a kontroly ze strany Evropské komise (2009/2231(NI))(P7_TA(2010) 0468).

⁽⁷⁾ Neformální zasedání ministrů pro územní politiku organizované dne 17. března 2011 v Malaze na podnět španělského předsednictví v návaznosti na dynamiku Územního dialogu v Palmě 18. ledna 2010.

⁽⁸⁾ Stanovisko Výboru regionů „Inteligentní regulace“, CdR 353/2010.

20. znovu připomíná svůj požadavek týkající se příštího přezkumu interinstitucionální dohody „Zlepšování právní úpravy“, aby k ní byl přiložen zvláštní protokol pokrývající některá ustanovení, do nichž bude plně zapojen, tj. ta ustanovení, jež velice úzce souvisejí s posouzením dopadu a hodnocením právních předpisů ex post;

21. má v úmyslu zvýšit své zapojení do procesu monitorování akčního plánu „Zlepšování právní úpravy“, zejména prostřednictvím toho, že jeho výroční zpráva k monitorování subsidiarity bude uznávaným příspěvkem k výroční zprávě Komise „Zlepšování právní úpravy“;

22. vyzývá k přezkumu hlavních směrů pro posouzení dopadu navrhovaného Komisí, který by upřednostnil systematizaci posouzení územního dopadu ex ante a ex post a rozvoj územních ukazatelů a inkluzivní správy. Výbor předloží v tomto smyslu specifické návrhy založené na zkušenostech se současnou spoluprací s Evropskou komisí;

23. plně podporuje cíl, který musí být stěžejní v rámci prací skupiny na vysoké úrovni pro snižování administrativní zátěže (Stoiberova skupina), a zdůrazňuje své zapojení v rámci této skupiny, aby se snížila zátěž, které jsou vystaveny místní a regionální orgány;

24. lituje, že místní a regionální orgány nejsou zapojeny do postupu projednávání ve výborech, a důrazně vyzývá Evropskou komisi, aby zmírnila tento nedostatek, který je překážkou řádného provádění evropských právních předpisů na místní a regionální úrovni;

Reakce na posílení zapojení občanů do procesu evropské integrace

25. vítá doporučení reflexní skupiny, jež byla pověřena Evropskou radou, aby pomohla Evropské unii předvídat dlouhodobé výzvy v horizontu 2020–2030 a účinněji jim čelit. Ta navrhla **novou úmluvu** potvrzující opodstatnění „víceúrovňové správy, v níž orgány různé úrovně sdílejí, spíše než si rozdělují jednotlivé pravomoci“, jež „je a musí být pro EU obecnou zásadou při tvorbě politik a při rozvoji vztahů na všech úrovních, mezi jednotlivci a generacemi i mezi jednotlivými oblastmi, regiony a členskými státy“, a vítá podnět skupiny moudrých „posílit konzultaci a zapojení s cílem posílit politické občanství, a usnadnit tak přiblížení občanů evropskému projektu“⁽⁹⁾;

⁽⁹⁾ Úryvky ze zprávy reflexní skupiny Evropské rady „Projekt Evropa 2030 – výzvy a příležitosti“, březen 2010. Tato zpráva byla předána dne 8. května 2010 předsedovi Evropské rady panu Hermanu Van Rompuyovi.

26. považuje za důležité přistoupit k ročnímu hodnocení **stavu regionalizace a decentralizace v Evropské unii**, aby bylo možné vytvořit barometr dynamiky s ohledem na politickou, právní a daňovou nezávislost místních a regionálních orgánů, což je vhodný krok zejména pro doplnění jeho závazku monitorovat zásadu subsidiarity, který musí být chápán v rámci hlubší spolupráce s Kongresem místních a regionálních samospráv Rady Evropy;

27. je zastáncem vytvoření Erasmu pro místní a regionální představitele, který by měl být pojat v rámci institucionální spolupráce s Evropským parlamentem a Evropskou komisí, a vítá financování pilotního projektu, jak bylo navrženo Evropským parlamentem;

28. zdůrazňuje, že má v úmyslu přispět k provádění nového nástroje přímé demokracie – evropské občanské iniciativy; zejména nabízí jak využití informačních kanálů a sítí svých členů v zájmu zvýšení povědomí o této iniciativě, tak podporu Komise jakýmkoli vhodným způsobem, například během procesu „ověření ex ante“, pokud jde o přípustnost navrhovaných iniciativ ohledně jejich dopadu na zásadu subsidiarity a proporcionality; dále může být nápomocen při získávání a šíření informací o plánovaných nebo probíhajících evropských občanských iniciativách a při organizování účastnických diskusí jak v Bruselu, tak jinde;⁽¹⁰⁾ v neposlední řadě by chtěl být plně zapojen do slyšení, která bude organizovat Evropský parlament v návaznosti na úspěšné evropské občanské iniciativy, a chtěl by těmto slyšením poskytnout svoji podporu;

29. požaduje, aby byla nastolena spolupráce s Komisí, pokud jde o pokrok tohoto procesu, stejně jako s ostatními institucemi; propagace tohoto nástroje má probíhat v partnerství, zejména prostřednictvím diskusí v rámci místních a regionálních orgánů a regionálních parlamentů a prostřednictvím zmobilizování místních a regionálních sdělovacích prostředků;

30. domnívá se, že začlenění Listiny základních práv Evropské unie do primárního práva Evropské unie a případné budoucí přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech přispějí k podpoře **víceúrovňové ochrany základních práv**; požaduje proto, aby byl zapojen do interinstitucionálního dialogu požadovaného Radou Evropské unie na téma výroční zprávy Evropské komise o provádění listiny, jež má za to, že „účinnému uplatňování listiny by měla přispívat činnost všech orgánů, institucí, úřadů a agentur EU“⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Stanovisko Výboru regionů „Evropská občanská iniciativa“, CdR 167/2010 fin.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o občanské iniciativě, KOM(2010) 119 v konečném znění.

⁽¹¹⁾ Závěry Rady o činnostech a iniciativách Rady v rámci provádění Listiny základních práv Evropské unie – 3092. zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti, Brusel, 23. května 2011.

31. má v úmyslu posílit spolupráci s Agenturou pro základní práva, zejména v rámci uspořádání výročního dialogu na téma víceúrovňová ochrana a podpora základních práv a vyvine nové iniciativy s ohledem na Evropský rok občanství (2013);

32. vybízí k decentralizované komunikaci v evropských obcích a regionech zaměřené na úspěchy Evropské unie a jejich dopad na občany a zdůrazňuje, že je naléhavě nutné vyčlenit dostatečné finanční prostředky na podporu její činnosti ve vztahu k místním a regionálním sdělovacím prostředkům, jež se těší široké sledovanosti mezi občany;

C. Transpozice víceúrovňové správy do strategií a politik evropské unie

Zásada víceúrovňové správy jako strukturující zásada pro všechny evropské politiky a strategie se značným územním dopadem

33. domnívá se, že struktura navrhovaná pro řízení strategie Evropa 2020, stejně jako struktura, jež bude řídit reformu politiky soudržnosti, musí zajistit dvojí změnu paradigmatu:

- víceúrovňová správa musí být plně zapojena do legislativních a právních ustanovení politik se značným územním dopadem a především do budoucí politiky soudržnosti;
- při provádění této správy musí být posílena zásada víceúrovňového partnerství s více subjekty;

Nový rámec pro řízení evropského růstu

34. konstatuje, že v souvislosti s rozpočtovou krizí, kterou v současnosti Evropa prochází a jejíž hospodářské a sociální důsledky představují prvořadou obavu pro občany, je mimořádně důležitá otázka přidané hodnoty Evropské unie a prostředků, které má k dispozici, aby těmto problémům čelila;

35. podporuje „konvenční“ přístup navržený Evropským parlamentem a uplatňovaný polským předsednictvím, do něhož musí být zapojen, se cílem společně definovat politické priority Evropské unie v oblasti výdajů a jejich financování na období 2014–2020;

36. vzhledem k tomu, že příspěvky místních a regionálních orgánů, které představují 16 % HDP Evropské unie a 58 % veřejných investic v Evropě, jsou nepostradatelné pro hospodářskou obnovu Unie, rád by se k tomuto kroku připojil; ⁽¹²⁾

37. upozorňuje v tomto ohledu na znepokojivou situaci veřejných financí, které mají k dispozici místní a regionální

orgány, což ohrožuje oživení evropské ekonomiky a ztěžuje úspěšnost strategie Evropa 2020; domnívá se proto, že by se ve spojení s příštím víceletým finančním rámcem měl zjistit stav místních a regionálních veřejných financí;

Uskutečnění strategie Evropa 2020 a jejích sedmi stěžejních iniciativ v partnerství díky zavedení územních paktů

38. konstatuje, že všechny evropské instituce jednoznačně uznávají, že je nezbytné zřídit víceúrovňovou správu pro uskutečnění klíčových cílů strategie Evropa 2020 a jejích sedmi stěžejních iniciativ;

39. v tomto ohledu zejména podporuje doporučení Evropské rady, jež ve svých závěrech z 25. března 2011 ⁽¹³⁾ uznává, že ztotožnění s cíli strategie Evropa 2020 s ohledem na provádění evropského semestru si žádá úzké zapojení Výboru a také regionů, kromě dalších klíčových hospodářských a politických subjektů;

40. vítá, že v některých členských státech národní programy reforem lépe zohledňují potenciál partnerství mezi různými úrovněmi správy; lituje však, že neexistují spolehlivé mechanismy a postupy, které by konkretizovaly zásadu víceúrovňové správy, aby byla zajištěna účinná integrace politik a synchronizace programů a rozpočtů jednotlivých úrovní správy při dodržení zásady subsidiarity;

41. vyzývá tedy členské státy, aby plně zapojily místní a regionální orgány do procesu přípravy a provádění národních programů reforem a také do programů stability a konvergenčních programů, neboť rozdíl mezi globálními cíli strategie Evropa 2020 a příspěvky uvedenými v národních programech reforem bude možné vyrovnat pouze prostřednictvím partnerství mezi různými úrovněmi správy; ⁽¹⁴⁾

⁽¹³⁾ V návaznosti na závěry Evropské rady ve dnech 24. a 25. března 2011 – EUCO 10/1/11 REV. 1 konstatoval Výbor regionů v rámci činnosti své platformy pro monitorování strategie Evropa 2020, že na základě informací obsažených v národních programech reforem: — ve dvou třetinách členských států (19 z 27) hrály místní a regionální orgány roli v průběhu sestavování národních programů reforem; — ve většině členských států byly místní a regionální orgány konzultovány a v osmi z nich se přímo zapojily do sestavování národních programů reforem; — v národních programech reforem třinácti členských států (včetně 5 nejvíce zalidněných) se uvádějí iniciativy založené na víceúrovňové správě; — dva členské státy (BE, PT) přijaly cíle, jež se odlišují v závislosti na regionu; — jeden členský stát (RO) oznámil, že přijme návrh VR týkající se územních paktů a explicitně ho zmíní; — některé členské státy si stanovily cíl, že budou provádět „integrováný přístup“ a posílí „synergie“ mezi různými úrovněmi správy prostřednictvím výkonnějších struktur v oblasti koordinace a dialogu.

⁽¹⁴⁾ Stanovisko Výboru regionů „Úloha místních a regionálních orgánů při dosahování cílů strategie Evropa 2020“, CdR 72/2011 rev. 1 a usnesení Výboru regionů „Větší zapojení místních a regionálních orgánů do strategie Evropa 2020“, CdR 199/2010 fin.

⁽¹²⁾ Stanovisko Výboru regionů „Mobilizace soukromých a veřejných investic pro obnovu a dlouhodobou strukturální změnu: rozvoj partnerství veřejného a soukromého sektoru“, CdR 21/2010 fin.

42. dále žádá Evropskou komisi, aby posílila monitorování složky „Správa“ v národních programech reforem a ve výročních zprávách o pokroku členských států, aby mohla Rada Evropské unie přijmout výslovná doporučení pro povzbuzení členských států, aby rozšířily a posílily partnerství mezi různými úrovněmi správy při provádění národních programů reforem;

43. znovu potvrzuje **cíl víceúrovňové smluvní úpravy**, jež by měl doplňovat provádění sedmi stěžejních iniciativ a také zavádění inovačních mechanismů⁽¹⁵⁾ v duchu místních digitálních programů a dohod zúčastněných stran navržených v rámci Digitálního programu pro Evropu⁽¹⁶⁾, platformy pro inteligentní specializaci zahájené Evropskou komisí nebo plnění cílů stěžejních iniciativ Mládež v pohybu a Unie inovací za současného posílení soudržnosti všech protagonistů a strategií na všech úrovních⁽¹⁷⁾;

44. lituje, že místní a regionální orgány nejsou přímo zapojeny do všech fází otevřené metody koordinace za účelem provádění strategie Evropa 2020, a naléhá, aby byly do tohoto procesu přizvány;

45. připomíná přidanou hodnotu **integrovaného přístupu**, zvláště pro posílení synergií – při dodržování zásady subsidiarity – mezi strategií EU pro udržitelný rozvoj a strategií Evropa 2020 a pro využívání strukturálních fondů na energetické investice; rovněž připomíná začlenění cíle zmírnění důsledků změn klimatu a přizpůsobení se těmto změnám v rámci stávajících strategických rámců EU, zejména v zemědělské politice a v politice rozvoje venkova;

Nové paradigma pro budoucí politiku soudržnosti

46. připomíná, že výsledky konzultace k páté zprávě Komise o soudržnosti potvrzují jeho výzvu a výzvu všech místních a regionálních orgánů k posílení zásady partnerství, což je přístup potvrzený Radou, jež uznává význam víceúrovňové správy pro plnění cílů strategie Evropa 2020 prostřednictvím nové politiky soudržnosti⁽¹⁸⁾;

47. s uspokojením konstatuje, že Územní agenda 2020 přijatá Radou v květnu 2011 doporučuje využít víceúrovňové správy pro realizaci územní soudržnosti, vyzývá zejména Evropskou komisi, aby ve svých analýzách dopadu zohlednila územní rozměr, a žádá ji, aby zprostředkovala přínos místních a regionálních orgánů;

⁽¹⁵⁾ Usnesení Výboru regionů k lepšímu balíčku nástrojů na provádění strategie Evropa 2020 – integrované hlavní směry hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti členských států a Unie, CdR 175/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ Pracovní dokument Komise – SEC(2011) 708 (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/scoreboard.pdf). V této souvislosti VR ve svém stanovisku CdR 104/2010 fin požádal o proaktivní úlohu pro Výbor, místní a regionální orgány a jejich sdružení v rámci cyklu řízení evropského digitálního programu.

⁽¹⁷⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ Závěry Rady týkající se páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti – 3068. zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti, Brusel, 21. února 2011. Stanovisko Výboru regionů „Přínos politiky soudržnosti pro strategii Evropa 2020“, CdR 223/2010 fin.

48. s uspokojením konstatuje v souvislosti s politikou soudržnosti po roce 2013, že Komise splnila jeho očekávání, když převzala některé zásady a mechanismy víceúrovňové správy a **integrovaného a multifunkčního přístupu**⁽¹⁹⁾ a ve svém návrhu nového obecného nařízení o strukturálních fondech a Fondu soudržnosti zohlednila požadavky, jejichž smyslem je:

— explicitně v novém článku zmínit partnerství a víceúrovňovou správu, které představují dvě zásady, jež musí být respektovány ve všech etapách průběhu smluv o partnerství a v operačních programech;

— promítnout tyto obecné zásady do ostatních relevantních článků nařízení v souvislosti se smlouvami o partnerství a operačními programy;

— zavést požadavek určený členským státům, aby ve svých výročních zprávách vykazovaly pokroky dosažené v oblasti dodržování zásad partnerství a víceúrovňové správy;

— předpokládat možnost vypracování funkčních operačních programů;

49. je potěšen návrhem Komise vytvořit společný strategický rámec, který by soustředil různé unijní činnosti na podporu územního rozvoje (EZFRV, strukturální fondy: EFRR a ESF, Fond soudržnosti, Evropský rybářský fond), a žádá, aby také v této souvislosti byly regionální a místní orgány prakticky zapojeny do přípravy smluv o partnerství;

50. žádá proto evropského zákonodárce o potvrzení těchto ustanovení a jejich posílení, aby umožnila:

— přítomnost zástupců místních a regionálních orgánů v delegacích členských států, jakmile je obsah smlouvy o partnerství projednáván s Evropskou komisí;

— silnou konsolidaci zásad partnerství a víceúrovňové správy v budoucím evropském kodexu, který bude zaměřen na cíle a kritéria uvedených zásad;

— dialog mezi Evropskou komisí a Výborem regionů o otázce správy jejich výročních zpráv, aby byly vyhodnoceny pokroky a překážky nalezené v každém z členských států, a to než budou přijata doporučení Rady;

⁽¹⁹⁾ Předběžné stanovisko Výboru regionů „Budoucnost politiky soudržnosti“, CdR 210/2009 fin.

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance – Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti, KOM(2010) 642 v konečném znění.

— konečné vytvoření indexu spolupráce, který umožní měřit v členských státech míru participativní správy;

51. pojímá **územní spolupráci** jako nedílnou součást regionální politiky, jelikož evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) je skutečnou laboratoří víceúrovňové správy; ⁽²⁰⁾

52. je potěšen, že návrh přepracování nařízení o ESÚS předložený Evropskou komisí v říjnu 2011 je v souladu se záměrem uskutečnění cílů územní soudržnosti a přebírá určitý počet návrhů předložených dříve Výborem, zejména co se týče zřizování dvoustranných ESÚS se subjekty ze třetích zemí. ⁽²¹⁾ Upozorňuje na potenciál ESÚS jakožto struktury pro spolupráci v jiných odvětvových politikách EU než jen regionální politice;

53. zdůrazňuje úlohu platformy ESÚS Výboru regionů při podpoře nástroje a při poskytování operativní podpory pro vytvoření nových ESÚS, zvláště prostřednictvím výměny osvědčených postupů;

54. žádá Evropskou komisi, aby vzhledem k rozvoji makro-regionálních strategií systematicky věnovala pozornost:

— striktnímu dodržování zásady víceúrovňové správy v orgánech zajišťujících poradenství, vypracování, provádění a monitorování makroregionálních strategií;

— vytvoření monitorovacích nástrojů a finančních programů, které na základě strategií a plánů místního a regionálního rozvoje zaručí víceúrovňový přístup s cílem rozvíjet tyto makroregiony rovněž coby „územní klustry“;

— strukturnímu zapojení místních a regionálních orgánů do vypracování konečné podoby dotyčných strategií s cílem zabránit potenciálnímu soustředění správy na celostátní úrovni;

— popisování evropské přidané hodnoty těchto strategií zvláště v rámci případné bílé knihy;

Vytvoření jednotného trhu na základě partnerství

55. vítá dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu, konkurenceschoposti a sociálního pokroku navrhovaných v Aktu o jednotném trhu a podporuje požadavek Rady, která zdůraznila potřebu posílit řízení jednotného trhu tím, že vyzývá Evropskou komisi, aby nadále vyvíjela činnost v tomto směru; ⁽²²⁾

⁽²⁰⁾ Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů „Nové perspektivy pro přezkum nařízení o ESÚS“, CdR 100/2010 fin.

⁽²¹⁾ Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů „Nové perspektivy pro přezkum nařízení o ESÚS“, CdR 100/2010 fin.

⁽²²⁾ Závěry Rady týkající se „Aktu o jednotném trhu – prioritní opatření pro oživení jednotného trhu“, 3105. zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci, Brusel, 12. července 2011. Stanovisko Výboru regionů „Na cestě k Aktu o jednotném trhu“, CdR 330/2010 fin.

56. zaznamenává, že Evropský parlament ve své zprávě o správě a partnerství na jednotném trhu uvádí, že „pravidla jednotného trhu jsou často prováděna místními a regionálními orgány; vyzývá Komisi a členské státy, aby prohloubily a rozšířily partnerství s místními a regionálními orgány od politiky soudržnosti k politikám jednotného trhu“ ⁽²³⁾;

57. žádá tedy, aby bylo zajištěno monitorování globálního uplatňování Aktu pro jednotný trh s cílem zaručit jednotnost postupu a uskutečňování jednotného trhu na základě partnerství. Domnívá se, že tento úkol musí připadnout Platformě pro monitorování strategie Evropa 2020, neboť oživení jednotného trhu je jednou z jejích součástí;

58. zdůrazňuje, že svým označením „Evropský podnikatelský region“ přispívá k rozvoji strategické vize integrovaného územního rozvoje týkající se především zásad „Small Business Act“ ⁽²⁴⁾; dále žádá vytvoření „partnerství pro Small Business Act“ za účelem provádění Small Business Act na regionální úrovni a zavedení „zmocněnců pro malé a střední podniky“ na celostátní, jakož i regionální/místní úrovni a navrhuje, aby byl zapojen do konzultační skupiny SBA, která vznikne;

59. znovu opakuje, že je nezbytné zapojit územní orgány, zejména regiony s legislativními pravomocemi do participativních mechanismů při provádění a optimálním uplatňování právních předpisů týkajících se jednotného trhu;

Budoucí politika životního prostředí, politika pro oblast změny klimatu a energetická politika ⁽²⁵⁾, ⁽²⁶⁾

60. vyzývá mezinárodní instituce a Evropskou unii, aby zohlednily přidanou hodnotu, kterou mohou poskytnout regionální a místní orgány v rámci celosvětové správy environmentálního a udržitelného rozvoje, včetně provádění mnohostranných dohod o životním prostředí, jako například Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, Úmluvy o biologické rozmanitosti či agendy Rio+20 ve prospěch ekologické ekonomiky a správy udržitelného rozvoje ⁽²⁷⁾;

⁽²³⁾ Zpráva o správě a partnerství na jednotném trhu (2010/2289 (INI)).

⁽²⁴⁾ Návrh stanoviska Výboru regionů k přezkumu iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu, CdR 151/2011 rev.1.

⁽²⁵⁾ Ke způsobu, jak uplatnit přístup víceúrovňové správy ve všech fázích přípravy politiky EU pro životní prostředí, viz podrobná doporučení v předběžném stanovisku Výboru regionů „Úloha místních a regionálních orgánů v budoucí politice životního prostředí“, CdR 164/2010 fin.

⁽²⁶⁾ Viz mimo jiné Bílá kniha Komise Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje – KOM(2011) 144 v konečném znění.

⁽²⁷⁾ Stanovisko Výboru regionů „EU a mezinárodní politika biologické rozmanitosti po roce 2010“, CdR 112/2010 fin, stanovisko Výboru regionů „Mezinárodní politika v oblasti klimatu po kodaňské konferenci“, CdR 245/2010 fin; návrh stanoviska Výboru regionů „Příspěvek místních a regionálních orgánů EU ke konferenci OSN o udržitelném rozvoji 2012 (Rio+20)“, CdR 187/2011 rev. 1.

61. zastává mínění, že konstruktivním způsobem interakce místních a státních úrovní při adaptačních opatřeních v oblasti klimatu jsou dohody založené na výsledcích, v nichž se mohou jednotlivé správní úrovně dobrovolně zavázat k práci, jež směřuje k výsledku zmírňujícímu změnu klimatu, a společně přijímají gesci a zodpovědnost za svá jednotlivá přispění⁽²⁸⁾;

62. zdůrazňuje rostoucí význam odvětvových nebo mezi-odvětvových energetických „aliancí pro změnu klimatu“ mezi regiony a podniky. Tyto aliance by měly být jasně podporovány za účelem dalšího rozvoje a využívání nízkouhlíkových technologií, jakmile to bude možné, spolu s partnerstvími mezi subjekty, jež rozhodují na místní a regionální úrovni, a malými a středními podniky;

63. konstatuje, že městské oblasti produkují 75 % emisí CO₂, a zdůrazňuje, že účinná globální činnost vyžaduje přístup založený na víceúrovňové správě spolu s koordinací úsilí mezi místní, regionální, celostátní a nadnárodní úrovní správy opírající se o zásadu subsidiarity; v této souvislosti zdůrazňuje, že návrh Územního paktu místních a regionálních orgánů pro strategii Evropa 2020 je účinným nástrojem boje proti změně klimatu;

64. zdůrazňuje, že je nezbytné pozorně zvážit dopad strategických směrů a legislativních mechanismů souvisejících se strategií Evropa 2020 ohledně správních a finančních nákladů pro místní a regionální orgány a dbát na dodržování zásad subsidiarity a proporcionality, a důrazně podporuje vytvoření inovativních nástrojů pro provádění této strategie⁽²⁹⁾;

65. znovu potvrzuje svou angažovanost v Paktu starostů a primátorů ve prospěch společného cíle snížení emisí CO₂ a doporučuje jeho tematické rozšíření i mimo tuto problematiku na ostatní oblasti udržitelné ekonomiky, jako je vodohospodářství, a také jeho geografické rozšíření v rámci Unie pro Středomoří a Východního partnerství s politickými platformami, které podnítil, jako je ARLEM a CORLEAP a v celosvětovém měřítku „Pakt starostů a primátorů Mundus“;

Budoucí společná zemědělská politika, rybářská politika a námořní politika

66. je toho názoru, že vytvoření rámce víceúrovňové správy je nezbytnou podmínkou pro úspěšné přepracování SZP po roce 2013, aby byla zajištěna účast místních a regionálních orgánů ve výběru směrů a způsobů provádění a řízení této

společné politiky a také vytvoření synergií mezi politikou rozvoje venkova a jinými politikami EU, zvláště politikou soudržnosti⁽³⁰⁾;

67. coby doplněk nástroje pro zapojení místních a regionálních orgánů do rané fáze stanovení společné zemědělské politiky a politiky pro rozvoj venkova žádá o plné zapojení do přípravných prací konzultačních skupin Evropské komise;

68. soudí, že integrovaný přístup musí inspirovat novou rybářskou politiku, aby zajistil životaschopnost lovišť a udržitelné využívání rybolovných zdrojů; zasazuje se o decentralizaci rozhodování za účelem omezení nesrovnalostí způsobených evropským mikromanagementem tím, že by se v některých případech využíval postup projednávání ve výborech a v rámci unijní právní úpravy by byly členské státy, regiony a samo toto odvětví pověřeny řízením některých rybolovných aktivit;

69. vyzývá ke koordinaci mezi odvětvovými politikami, které se týkají využití mořských oblastí a zavedení jednotného evropského fondu pro námořní záležitosti a rybolov, jenž by do stejného rámce spojoval všechny stávající nástroje v těchto odvětvích, a proto podporuje vytvoření evropské námořní platformy, jež by shromáždila územní orgány a dotčené subjekty s cílem poskytnout nástroj, jenž by mohl přispět ke sdílení odpovědností a k šíření osvědčených postupů⁽³¹⁾;

Provádění stockholmského programu spolu s místními a regionálními orgány

70. připomíná význam svého zapojení do provádění akčního plánu zaměřeného na stockholmský program a do vypracování způsobů hodnocení tak, aby byly lépe zohledněny zkušenosti shromážděné na úrovni územních orgánů;

71. je zvláště toho názoru, že zapojení místních a regionálních orgánů do vypracování evropského rámce pro legální přistěhovalectví, do stanovení opatření pro boj proti nelegálnímu přistěhovalectví, do ochrany základních práv pro přistěhovalce a provádění spolupráce pro rozvoj se zeměmi, odkud přistěhovanci přicházejí, posílí legitimitu činnosti Unie, pokud bude plně respektována zásada subsidiarity;

72. žádá, aby byly provedeny analýzy územního dopadu, které posoudí požadavky kladené na místní a regionální orgány v rámci opatření týkajících se právního provádění, o nichž se rozhoduje na evropské či vnitrostátní úrovni;

⁽²⁸⁾ Stanovisko Výboru regionů „Mezinárodní politika v oblasti klimatu po kodaňské konferenci“, Cdr 245/2010 fin.

⁽²⁹⁾ Předběžné stanovisko Výboru regionů „Úloha místních a regionálních orgánů v budoucí politice životního prostředí“, Cdr 164/2010 fin a předběžné stanovisko Výboru regionů „Začleňování otázek změny klimatu a budoucí rozpočet EU“, Cdr 104/2011 fin.

⁽³⁰⁾ Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů „Budoucnost SZP po roce 2013“, Cdr 127/2010 fin.

⁽³¹⁾ Stanovisko Výboru regionů „Rozvoj integrované námořní politiky a znalosti v námořní oblasti 2020“, Cdr 339/2010.

73. s uspokojením konstatuje, že jeho účast na výročních meziministerských konferencích o integraci a jeho příspěvky k Evropskému fóru pro integraci, k příručce Komise o integraci prezentující osvědčené postupy místních a regionálních orgánů a ke stanovení ročních a víceletých priorit Evropského fondu pro integraci vedla k uznání víceúrovňového přístupu v druhé evropské agendě pro integraci⁽³²⁾, v níž byly stanoveny:

- územní pakty mezi danými subjekty na různých úrovních;
- účast místních a regionálních subjektů v určování politik v oblasti integrace v rámci programů EU;
- posílení procesu konzultace v rámci strategických setkání s Výborem regionů;
- vypracování celého souboru pružných nástrojů obsahujících „evropské moduly“ na podporu vnitrostátních a místních politik a metod;

Mechanismy víceúrovňové správy jako podpora strategie rozšíření EU

74. vítá přizpůsobení nástroje předvstupní pomoci tak, aby vyhovoval potřebám místních a regionálních orgánů zemí, které jej využívají, a rozvoji územní spolupráce, zejména nástroje ESÚS; jedná se o základní nástroje upevnění celoevropského rozměru víceúrovňové správy;

Upevnění politiky sousedství prostřednictvím víceúrovňové správy

75. připomíná, že Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM) a Konference místních a regionálních orgánů Východního partnerství (CORLEAP) shromažďující místní a regionální zástupce Evropské unie a zemí Unie pro Středomoří na jedné straně a na straně druhé místní a regionální zástupce Východního partnerství doplňují institucionální rámec obou procesů;

76. soudí, že víceúrovňová demokracie a inkluzivní přístup jsou nezbytné podmínky pro jejich úspěch, a konstatuje, že obě politické iniciativy, které posilují územní rozměr politiky sousedství, odpovídají zjevné potřebě podpory zřízení trvalých politických a správních struktur na místní a regionální úrovni, účinného využívání finančních nástrojů a zavádění mechanismů na podporu územního, sociálního a hospodářského rozvoje partnerských zemí, zejména díky přínosu meziregionální spolupráce;

77. aktivně se zasazuje o to, aby ARLEM intenzivně přispíval k řízení Unie pro Středomoří, což by umožnilo místním a regionálním orgánům celého Středomoří účastnit se politického

dialogu různých útvarů této organizace a mít přístup k mechanismům a nástrojům vytvořeným pro posílení spolupráce;

78. v rámci upevňování institucionální platformy vytvořené s CORLEAP si přeje zavést stálý dialog s Evropskou komisí a partnerskými zeměmi, aby bylo možné nalézt konkrétní způsoby, jež by místním a regionálním orgánům zemí Východního partnerství umožnily podílet se na činnosti čtyř platform tohoto partnerství, zapojit se do přípravy dohod o přidružení, strategických dokumentů a akčních plánů a zvláště provádět a hodnotit vnitrostátní orientační programy;

Víceúrovňová správa v rámci globalizace – perspektiva nových dynamik

79. podporuje územní přístup při přezkumu evropské politiky rozvoje a zvýšenou účast místních a regionálních orgánů v rámci rozvojových cílů tisíciletí⁽³³⁾; v této souvislosti zdůrazňuje nezbytnou podporu, kterou je třeba poskytnout, aby bylo možné rozvinout technické a finanční kapacity místních a regionálních orgánů v partnerských zemích;

80. poukazuje na přidanou hodnotu decentralizované spolupráce a zvláště iniciativ, jako jsou Dny decentralizované spolupráce, jejichž cílem je usnadnit diskusi a politický dialog mezi místními a regionálními orgány EU, rozvojovými zeměmi a institucemi EU, a také Portál decentralizované spolupráce pro rozvoj a burza decentralizované spolupráce, což jsou mechanismy, které budou muset být upevněny v rámci institucionální spolupráce na evropské úrovni;

81. s uspokojením konstatuje, že značné přispění několika mezinárodních organizací k procesu konzultace o Bílé knize o víceúrovňové správě věcí veřejných⁽³⁴⁾ ukázalo, že tento přístup na úrovni Evropské unie byl pro ně užitečný z hlediska rozvíjení územního rozměru jejich činnosti a vytváření partnerství v dalších oblastech světa, které podporují doplňkovost mezi odpovědnými politikami;

82. v situaci, kdy místní a regionální orgány posilují svou úlohu v mechanismech globální správy, zdůrazňuje:

- tendenci k lepšímu zohledňování územního dopadu globalizace na místní a regionální orgány, zvláště ze strany mezinárodních organizací, a vznik úvah o globální politice vyváženého rozvoje a územní soudržnosti v celosvětovém měřítku⁽³⁵⁾;
- význam paradiplomacie na úrovni místních a regionálních orgánů, zejména diplomacie měst a diplomacie prováděné regiony s legislativními pravomocemi;

⁽³³⁾ Stanovisko Výboru regionů a zelená kniha Komise „Rozvojová politika EU pro udržitelný rozvoj a růst podporující začlenění – Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU“, CdR 408/2010.

⁽³⁴⁾ Zpráva o konzultaci k Bílé knize Výboru regionů o víceúrovňové správě věcí veřejných, CdR 25/2010 fin.

⁽³⁵⁾ Viz činnost sdružení Světové fórum sdružení regionů (FOGAR).

⁽³²⁾ Návrh Komise „Evropská agenda pro integraci státních příslušníků třetích zemí“, KOM(2011) 455 v konečném znění.

— přínos dialogu a výměny zkušeností s ostatními velkými regionálními oblastmi, které mají komoru na nižší než státní úrovni, jako je Západoafrická hospodářská a měnová unie či regionální komora MERCOSUR;

— existenci nových způsobů spolupráce a politického dialogu navrženého některými mezinárodními organizacemi Výboru regionů a místním a regionálním orgánům (OECD, MÚP, UNEP, Rozvojový program OSN a UN-HABITAT, UNESCO, FAO atd.)⁽³⁶⁾;

83. z toho usuzuje, že konstatovaná tendence směrem k decentralizaci a posílení pravomocí subjektů nižší než státní úrovně v celosvětovém společenství logicky povedou k jejich zapojení do mechanismů řízení globalizace, a podpoří tak vznik nového multilateralismu;

D. Nové etapy pro upevnění provádění víceúrovňové správy

84. chopil se iniciativy a vytvořil **srovnávací přehled víceúrovňové správy na úrovni Evropské unie**, který bude každoročně přispívat ke kontrole zohlednění hlavních zásad a mechanismů tohoto způsobu správy v politickém cyklu Evropské unie tím, že se zaměří na územní rozměr analyzovaných politik a strategií. První vydání tohoto srovnávacího přehledu bude informovat o pokroku a překážkách zjištěných v evropském rozhodovacím procesu pro čtyři rozhodující strategie a politiky v politickém programu Evropské unie z roku 2010, mezi něž patří strategie Evropa 2020, energetická strategie na období 2011–2020, stockholmský program a jarní agenda pro rozvojovou politiku⁽³⁷⁾;

⁽³⁶⁾ Výbor regionů znovu navrhuje, aby summit Rio+20 pověřil UNEP, případně radu pro udržitelný rozvoj vytvořením stálého výboru pro subnárodní a místní správu jakožto nové struktury, do níž se vhodným způsobem promítá víceúrovňová správa a která poskytuje stálý mechanismus pro konzultace a spolupráci s orgány subnárodní správy a s místními orgány na celém světě. Jako vzor by v tomto ohledu mohl posloužit Výbor regionů. Rovněž je slibné, že v rámci takzvaných úmluv OSN z Ria se poslední dobou stále častěji uznává zvláštní status subnárodní správy a místních orgánů coby vládních institucí – včetně například jejich uznání za subjekty veřejné správy v dohodě z Cancúnu a rozhodnutí X/22 z 10. zasedání konference smluvních stran týkající se „Akčního plánu pro subnárodní vlády, města a jiné místní orgány“. VR znovu žádá, aby subnárodní správa a místní orgány měly v institucionálním rámci pro udržitelný rozvoj své místo vedle národních vlád a útvarů OSN. Ve svém návrhu stanoviska CdR 187/2011 rev. 1 „Příspěvek místních a regionálních orgánů EU ke konferenci OSN o udržitelném rozvoji 2012 (Rio+20)“ Výbor regionů lituje, že ve stávající struktuře orgánů OSN jsou – navzdory své specifické správní roli – kvůli svému zastoupení často na stejné úrovni jako občanská společnost, podniky či další důležité skupiny.

⁽³⁷⁾ První verze srovnávacího přehledu vycházejícího ze studie provedené Evropským institutem veřejné správy (EIPA).

85. Pokud jde o první srovnávací přehled, konstatuje následující:

— vypracovaná metodologie⁽³⁸⁾ ukazuje obrysy systému víceúrovňové správy na úrovni institucí EU tam, kde jsou informace plynulé a (většinou) poskytované otevřeně, transparentně a víceúrovňově, kde jsou dobře zavedeny konzultační mechanismy a týkají se všech úrovní atp. Nicméně při hodnocení přídavných mechanismů víceúrovňové správy a postupů byly zjištěny závažné nedostatky. To se týká zejména používání mechanismů a inovativních nástrojů, jež převádějí požadavky víceúrovňové správy do politického obsahu;

— „Pokud jde o srovnávání, politický proces spojený s přípravou strategie Evropa 2020 získal nejvyšší celkové ohodnocení. To znamená, že byly zjištěny postupy, jež více odpovídají ukazatelům víceúrovňové správy, které byly sestaveny za účelem vyhodnocení kvality víceúrovňové správy. Nejnižší ohodnocení získala víceúrovňová správa v případě jarního balíčku z roku 2010 věnovaného cílům tisíciletí. V tomto případě bylo kvůli nedostatku transparentnosti, zejména v souvislosti s postupem, jakým byly zapojeny zúčastněné strany, velmi obtížné hodnotit, což vedlo k nízkému bodovému ohodnocení. Obecně zde ve všech čtyřech politických spisech existuje jasný potenciál pro lepší postupy víceúrovňové správy“⁽³⁹⁾;

⁽³⁸⁾ Pro víceúrovňovou správu je definováno šest kategorií rozdělených do dvou skupin konkrétních postupů (I. Postupy: informace a konzultace; zapojení zúčastněných stran a schopnost reagovat; II. Obsah politik EU: politika územní/integrovaná/založená na místě; mechanismy inteligentní regulace a inovativní nástroje pro provádění a partnerství). Taktéž je vymezeno, co lze považovat za „osvědčený postup“ vzhledem k těmto šesti postupům týkajícím se obecným zásadám a cílům víceúrovňové správy, a jsou stanoveny ukazatele pro měření či hodnocení provádění postupů.

⁽³⁹⁾ Pokud jde o různá bodová hodnocení „postupů“ a „obsahu“, různá podskóre pro skupinu kategorie „postupy“ a „obsah“ ukazují, že s výjimkou jarního balíčku, postupy víceúrovňové správy jsou mnohem lépe rozvinuty ve skupině „postupy“ (informace a konzultace, zapojení zúčastněných stran, schopnost reagovat) než ve skupině „obsah“ (inovativní nástroje pro provádění, mechanismy inteligentní regulace, územní/integrovaný přístup). Jak strategie Evropa 2020, tak energetika/klima překračují minimální práh celkového hodnocení 3/6 pro skupinu „postupy“. Nicméně srovnávací tabulka rovněž odhaluje, že za celkově kladné hodnocení vděčí Evropa 2020 převážně relativně vysokému ohodnocení za postupy víceúrovňové správy.

Pokud se na tři složky každé podskupiny díváme podrobněji, grafy hodnocení ukazují, že s výjimkou jarního balíčku lze relativně vysoká ohodnocení první podskupiny „postupy“ oproti podskupině „obsah“ vysvětlit (velmi) vysokým ohodnocením složky „informace/konzultace“ a do jisté míry též pouze uspokojivým hodnocením za „zapojení zúčastněných stran“. Celkově však „schopnost reagovat“ má relativně nízké hodnocení. Ve druhé podskupině „Obsah politik EU“ dosáhla pouze strategie Evropa 2020 do jisté míry uspokojivého ohodnocení za „mechanismy inteligentní regulace“ a „inovativní nástroje pro provádění“. Totéž platí pro energetiku/klima a jarní balíček, pokud jde o „územní/integrovaný přístup“. Všechny ostatní postupy získaly relativně nízké hodnocení.

86. domnívá se, že za účelem upevnění monitorování ze strany Výboru regionů by víceúrovňová správa v praxi mohla být středem zájmu na příští konferenci o subsidiaritě, kde se budou analyzovat trendy zjištěné v prvním srovnávacím přehledu a jejich dopad na evropský rozhodovací proces;

87. v příštích měsících bude konkretizovat cíl vytvoření **Listiny Evropské unie o víceúrovňové správě věcí veřejných**, která má umožnit, aby se místní a regionální orgány více podílely na evropské demokracii; její vypracování bude vycházet z inkluzivní a participativní koncepce, což usnadní její přijetí místními a regionálními zástupci.

V Bruselu dne 16. února 2012

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

